

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2013/36/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) В Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ⁽²⁾ и в Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ⁽³⁾ неколкратно бяха внасяни съществени изменения. Много от разпоредбите на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО са приложими както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници. За по-голяма яснота и за да се осигури последователното прилагане на тези разпоредби, те следва да бъдат обединени в нови законодателни актове, които да са приложими както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници, а именно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. ⁽⁴⁾. Разпоредбите в приложенията към Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да бъдат обединени

в постановителната част на настоящата директива и посочения регламент, за по-голяма достъпност.

(2) Настоящата директива следва, наред с останалото, да съдържа разпоредби относно лицензирането на дейността, придобиването на квалифицирано дялово участие, упражняването на свободата на установяване и на свободата на предоставяне на услуги, правомощията в това отношение на надзорните органи на държавите членки по произход и на приемащите държави членки, както и разпоредби, уреждащи въпросите за началния капитал и надзорния преглед на кредитните институции и инвестиционните посредници. Основната цел и предмет на настоящата директива е съгласуването на националните разпоредби относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и инвестиционните посредници, редът и условията на управлението им и тяхната надзорна рамка. Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО съдържат също пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници. Тези изисквания следва да бъдат предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, който установява единни и пряко приложими пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, тъй като тези изисквания са тясно свързани с функционирането на финансовите пазари по отношение на редица активи, държани от кредитните институции и инвестиционните посредници. Настоящата директива следва да се чете заедно с Регламент (ЕС) № 575/2013 и заедно с него следва да образуват правната рамка, уреждаща банковите дейности, надзорната рамка и пруденциалните правила за кредитните институции и инвестиционните посредници.

(3) Общите пруденциални изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 се допълват от индивидуални правила, които се определят от компетентните органи в резултат от текущия надзорен преглед от тяхна страна на всяка отделна кредитна институция и инвестиционен посредник. В настоящата директива, наред с останалото, следва да бъде определен диапазонът от тези надзорни правила и компетентните органи следва да могат по собствена преценка да решават кои правила да бъдат приложени. Що се отнася до такива индивидуални правила във връзка с ликвидността, компетентните органи следва, наред с останалото, да отчитат принципите, предвидени в Насоките за разпределение на разходите и ползите, свързани с ликвидността от 27 октомври 2010 г. на Комитета на европейските банкови надзорници.

⁽¹⁾ ОВ С 105, 11.4.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

⁽⁴⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

- (4) Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти⁽¹⁾ позволява на инвестиционни посредници, които са получили лиценз от компетентните органи на своята държава членка по произход и върху които се осъществява надзор от същите тези органи, свободно да установяват клонове и да предоставят услуги в други държави членки. Посочената директива съответно предвижда координиране на правилата, уреждащи лицензирането и извършването на дейност от страна на инвестиционните посредници. Тя обаче не установява размера на началния капитал за такива дружества, нито обща рамка за наблюдение на поетите от тях рискове, поради което те следва да бъдат предвидени в настоящата директива.
- (5) Настоящата директива следва да бъде основният инструмент за изграждането на вътрешния пазар от гледна точка на свободата на установяване и на свободата на предоставяне на финансови услуги в сферата на кредитните институции.
- (6) Безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар изисква не само правни норми, но също така тясно и редовно сътрудничество и значително засилено сближаване на регулаторните и надзорните практики на компетентните органи на държавите членки.
- (7) С Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ беше създаде Европейски надзорен орган (Европейски банков орган) ("ЕБО"). В настоящата директива следва да се отчетат ролята и функцията на ЕБО, определени в посочения регламент, както и процедурите, които трябва да се следват при възлагане на задачи на ЕБО.
- (8) Предвид увеличения брой задачи, възложени на ЕБО с настоящата директива и с Регламент (ЕС) № 575/2013, Европейският парламент, Съветът и Комисията следва да осигурят наличието на подходящи човешки и финансови ресурси.
- (9) Като първа стъпка към банков съюз единният надзорен механизъм (ЕНМ) следва да гарантира, че политиката на Съюза, свързана с пруденциалния надзор над кредитните институции, се прилага по съгласуван и ефективен начин, че единният наръчник за финансовите услуги се прилага по един и същи начин за кредитните институции във всички съответни държави членки и че тези кредитни институции подлежат на надзор по най-високи стандарти, който не е ограничен от други, непруденциални съображения. ЕНМ е основата за следващи стъпки към банков съюз. Този подход следва принципа, че всяко въвеждане на общи механизми за намеса в случай на криза следва да бъде предшествано от общ контрол за намаляване на необходимостта от използване на такива механизми за намеса. Европейският съвет отбеляза в заключенията си от 14 декември 2012 г., че „Комисията ще представи през 2013 г. предложение за единен оздравителен механизъм за държавите членки, участващи в ЕНМ, което да бъде разгледано от законодателните органи приоритетно с намерение да бъде прието по време на текущия парламентарен мандат“. За тази цел интеграцията на финансовата рамка би могла да бъде засилена по-нататък посредством създаването на единен механизъм за реструктуриране, включително целесъобразен и ефективен подпомагащ механизъм, за да се гарантира, че решенията за реструктуриране на банките се вземат бързо, безпристрастно и в интерес на всички засегнати лица.
- (10) Възлагането на надзорни задачи на Европейската централна банка (ЕЦБ) за някои от държавите членки следва да бъде съобразено с рамката на Европейската система за финансов надзор, създадена през 2010 г., и с нейната основна цел за разработване на единен наръчник и засилване на сближаването на надзорните практики в Съюза като цяло. ЕЦБ следва да изпълнява задачите си в зависимост от и при спазване на съответното първично и вторично право на Съюза, решенията на Комисията в областта на държавните помощи, правилата за конкуренцията и контрола на сливанията и единния наръчник, приложим за всички държави членки. ЕБО отговаря за разработването на проекти за технически стандарти, както и насоки и препоръки за осигуряване на сближаването на надзорните практики и последователността на резултатите от надзора в рамките на Съюза. ЕЦБ не следва да изпълнява тези задачи, а следва да упражнява правомощията за приемане на регламенти в съответствие с член 132 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в съответствие с актовете, приети от Комисията въз основа на изработени от ЕБО проекти и на насоките и препоръките по член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (11) Ролята на ЕБО за провеждане на правно обвързваща медиация е основен елемент за насърчване на координацията, последователността при надзора и сближаването на надзорните практики. Медиацията на ЕБО може да започне по негова собствена инициатива, когато това е изрично предвидено, или по искане на един или повече компетентни органи, в случай на разногласие. Настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да разширят обхвата на случаите, при които ЕБО може да започва своята правно обвързваща медиация по своя инициатива с цел да се допринесе за последователността при надзорните практики. ЕБО не разполага с възможността да започва медиация по собствена инициатива по отношение на определянето на значимите клонове и определянето на пруденциалните изисквания по настоящата директива, които се отнасят до конкретна институция. Въпреки това с цел да се насърчи координацията и да се стимулират последователните надзорни практики в тези чувствителни области, компетентните органи следва да прибягват до медиацията на ЕБО на ранен етап от процеса в случай на разногласие. Тази ранна медиация на ЕБО следва да улесни уреждането на случаите на разногласие.

(1) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

(2) ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

- (12) Мерките за координиране на надзора върху кредитните институции следва да се прилагат спрямо всички кредитни институции, за да се защитят спестяванията и за да се създадат еднакви условия на конкуренция между тези кредитни институции. Следва обаче да се обърне необходимото внимание на обективните различия между техните учредителни актове и целите на всяка от тях, предвидени в националното законодателство.
- (13) С цел гарантиране на добре функциониращ вътрешен пазар са необходими прозрачни, предвидими и хармонизирани надзорни практики и решения за осъществяване на дейността и управление на трансграничните групи от кредитни институции. Поради това ЕБО следва да засили хармонизирането на надзорните практики. Процедурите и решенията в областта на надзора следва да не пречат на функционирането на вътрешния пазар във връзка със свободното движение на капитала. Колегиите от надзорни органи следва да осигурят обща съгласувана работна програма, както и хармонизирани решения в областта на надзора. Сътрудничеството между компетентните органи на държавата членка по произход и приемащата държава членка следва да бъде укрепено чрез по-висока степен на прозрачност и обмен на информация.
- (14) Следователно обхватът на мерките следва да бъде максимално широк и да включва всички институции, чиято дейност се състои от приемане на възстановими средства от населението, под формата на влогове или под други форми, като например постоянно емитиране на облигации и други подобни ценни книжа, и отпускане на кредити за собствена сметка. Следва да бъдат предвидени изключения по отношение на някои кредитни институции, спрямо които настоящата директива не се прилага. Настоящата директива не следва да засягат прилагането на националните закони, които предвиждат специални допълнителни лицензи, позволяващи на кредитните институции да извършват специфични дейности или да предприемат специфични видове операции.
- (15) Уместно е да се извърши хармонизация, която да е необходима и достатъчна за осигуряване на взаимно признаване на лицензите и на системите за пруденциален надзор, така че да се даде възможност за издаване на един единствен лиценз, признат в целия Съюз, и за прилагане на принципа на пруденциален надзор от държавата членка по произход.
- (16) Принципите на взаимно признаване и надзор от държавата членка по произход налагат изискването компетентните органи на държавите членки да отказват или да отнемат лиценза, когато фактори като съдържанието на плана за дейността, географското разпределение на дейностите или реално извършваната дейност показват ясно, че кредитната институция е избрала правната система на дадена държава членка с цел да заобиколи по-строгите стандарти в сила в друга държава членка, на чиято територия осъществява или възнамерява да осъществява по-голямата част от своята дейност. Когато няма ясни признаци за това, но по-голямата част от общите активи на субектите в рамките на дадена банкова група се намират в друга държава членка, чиито компетентни органи отговарят за извършване на надзора на консолидирана основа, отговорността за осъществяване на надзора на консолидирана основа следва да се променя само със съгласието на тези компетентни органи.
- (17) Компетентните органи не следва да издават лиценз или да удължават срока на лиценза на кредитна институция, когато има вероятност да бъдат възпрепятствани да упражняват ефективно надзорните си функции поради тесните връзки между дадената институция и други физически или юридически лица. Вече лицензираните кредитни институции също следва да дадат удовлетворителен отговор на компетентните органи относно подобни тесни връзки.
- (18) Позоваването на ефективното упражняване от надзорните органи на надзорните им функции включва надзора на консолидирана основа, който следва да се упражнява върху дадена кредитна институция или инвестиционен посредник, когато това е предвидено в правото на Съюза. В такива случаи органите, приемащи заявленията за издаване на лиценз, следва да могат да идентифицират органите, които са компетентни да упражняват надзор на консолидирана основа върху тази кредитна институция или инвестиционен посредник.
- (19) На кредитните институции, лицензирани в техните държави членки по произход, следва да се разреши да извършват на цялата територия на Съюза всяка или всички дейности, посочени в списъка на дейностите, предмет на взаимно признаване, посредством създаване на клонове или предоставяне на услуги.
- (20) Подходящо е принципът на взаимно признаване да се разшири, така че да обхване посочените дейности, когато те се извършват от финансови институции — дъщерни предприятия на кредитни институции, при условие че тези дъщерни предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, упражняван върху предприятието майка, и отговарят на строго определени условия.
- (21) Във връзка с упражняването на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги, приемащата държава членка следва да може да изисква спазване на определени разпоредби от своите национални законови или подзаконови актове от страна на субектите, които не са лицензирани да извършват дейност като кредитни институции в своите държави членки по произход, както и по отношение на дейностите, които не са изброени в списъка на дейностите, предмет на взаимно признаване, при условие че, от една страна, тези разпоредби досега не са предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, съвместими са със законодателството на Съюза и имат за цел да защитават общото благо и че, от друга страна, тези субекти или тези дейности не са предмет на регулиране от страна на еквивалентни норми от законовите или подзаконовите актове на техните държави членки по произход.
- (22) Наред с прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013, който установява пряко приложими пруденциални изисквания по отношение на кредитните институции или инвестиционните посредници, държавите членки следва да гарантират, че не съществуват пречки за извършване на дейности, предмет на взаимно признаване, по същия начин, както в държавата членка по произход, доколкото тези дейности не противоречат на правните разпоредби, защитавали общото благо в приемащата държава членка.

- (23) Нормите, които регулират клоновете на кредитни институции, чиито главни управления се намират в трети държави, следва да бъдат аналогични във всички държави членки. Важно е да се предвиди, че посочените норми не са по-благоприятни от нормите, приложими за клоновете на кредитни институции от друга държава членка. Съюзът следва да може да сключва споразумения с трети държави, предвиждащи прилагане на норми, които предоставят на тези клонове еднакво третиране на цялата му територия. Клонове на кредитни институции, лицензирани в трети държави, не следва да се ползват от свободата на предоставяне на услуги или от свободата на установяване в държави членки, различни от тези, в които са установени.
- (24) Следва да се постигне споразумение между Съюза и трети държави, с оглед да се позволи практическото упражняване на надзор на консолидирана основа върху възможно най-широк географски район.
- (25) Отговорността за надзора на консолидирана основа на финансовата стабилност на дадена кредитна институция и по-специално на нейната платежоспособност следва да се носи от държавата членка по произход. Надзорът върху банковите групи в Съюза следва да бъде предмет на тясно сътрудничество между компетентните органи на държавата членка по произход и приемащите държави членки.
- (26) Компетентните органи на приемащите държави членки следва да разполагат с правомощието да извършват при конкретни случаи проверки и инспекции на място на дейността, извършвана от клоновете на институции на тяхна територия, и да изискват от даден клон данни за дейността му и за статистически, информационни или надзорни цели, когато приемащата държава членка смята, че данните са необходими по причини, свързани със стабилността на финансовата система.
- (27) Компетентните органи на приемащите държави членки следва да получават информация за дейностите, извършвани на тяхна територия. Следва да бъдат предприети надзорни мерки от страна на компетентните органи на държавата членка по произход, освен ако компетентните органи на приемащата държава членка не трябва да вземат извънредни предпазни мерки.
- (28) Безпрепятственото функциониране на вътрешния банков пазар изисква не само правни норми, но също така и тясно и постоянно сътрудничество и значително засилено сближаване на регулаторните и надзорните практики на компетентните органи на държавите членки. За тази цел проблемите, отнасящи се до отделни кредитни институции и до взаимния обмен на информация, следва да се разглеждат посредством ЕБО. Тази процедура за взаимен обмен на информация не следва да заменя двустранното сътрудничество. Компетентните органи на приемащата държава членка следва винаги да могат в спешни случаи да проверяват по своя собствена инициатива или по инициатива на компетентните органи на държавата членка по произход дали дейността на кредитна институция, установена на тяхна територия, е в съответствие с приложимите закони и с принципите на надеждни административни и счетоводни процедури и адекватен вътрешен контрол.
- (29) Уместно е да се разреши обмен на информация между компетентните органи и властите или органите, които по силата на своите функции спомагат за укрепване на стабилността на финансовата система. За да се запази поверителният характер на предоставяната информация, списъкът на адресатите следва да бъде строго ограничен.
- (30) Определен вид поведение, като например измама или търговията с вътрешна информация, може да засегне стабилността и интегритета на финансовата система. Необходимо е да се определят условията, при които се разрешава обмен на информация в такива случаи.
- (31) Когато е постановено, че информация може да се разкрива само с изричното съгласие на компетентните органи, тези органи следва да могат да изискват спазване на строги условия, за да дадат съгласието си.
- (32) Следва да бъде разрешен обмен на информация между компетентните органи и централните банки и други органи с подобни правомощия, в качеството им на органи, определящи монетарната политика, и — когато това е необходимо за целите на пруденциалния надзор, на превенцията и на реструктурирането на проблемни институции и при извънредни ситуации, ако е приложимо — други публични органи и звена от централната държавна администрация, които отговарят за изготвяне на законодателство в областта на надзора върху кредитните институции, финансовите институции, инвестиционните услуги и застрахователните дружества, както и публични органи, които отговарят за надзора върху платежните системи.
- (33) С цел укрепване на пруденциалния надзор върху институциите и защита на клиентите на институциите, одиторите следва да бъдат задължени незабавно да докладват на компетентните органи, когато при изпълнението на техните задължения им станат известни факти, които биха могли да окажат сериозно въздействие върху финансовото състояние или върху административната и счетоводната организация на институцията. Поради същата причина държавите членки следва да предвидят това задължение да се прилага и във всички случаи, при които одиторът установи подобни факти при изпълнение на задълженията си в предприятие, имащо тесни връзки с институция. Задължението на одиторите да съобщават при необходимост на компетентните органи определени факти и решения относно дадена институция, които те откриват при изпълнението на задълженията си в нефинансово предприятие, само по себе си не следва да променя естеството на задачите им в това предприятие, нито начина, по който те следва да ги изпълняват в него.

- (34) Настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 имат за цел да осигурят платежоспособността на институциите. Ако въпреки изискванията за платежоспособност настъпи криза, е необходимо да се гарантира, че институциите могат да бъдат контролирано реструктурирани в рамките на системата, като се ограничи отрицателното въздействие върху реалната икономика и се избегне необходимостта от намеса на данъкоплатците. За тази цел, в очакване на по-нататъшна координация на равнището на Съюза, ЕБО следва да оценява и координира инициативи, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, относно планове за възстановяване и реструктуриране с оглед да се насърчава сближаването в тази област. Ето защо ЕБО следва да бъде напълно информиран предварително за организирането на заседания относно планове за възстановяване и реструктуриране и следва да има право да участва в тези заседания. Националните органи в някои държави членки вече са въвели задължения за институциите и органите да изготвят планове за възстановяване и реструктуриране. Поради това е целесъобразно от институциите да се изисква да си сътрудничат с органите в това отношение. ЕБО следва да бъде напълно информиран предварително за организирането на заседания относно планове за възстановяване и реструктуриране и да има право да участва в тези заседания. При изготвянето на план за възстановяване или реструктуриране ЕБО следва да дава своя принос и да участва активно в разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и реструктуриране в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010. Следва да се даде предимство на плановете, отнасящи се за институциите със системно значение.
- (35) За да се гарантира спазването на задълженията, произтичащи от настоящата директива и от Регламент (ЕС) № 575/2013, от страна на институциите, на онези, които контролират ефективно дейността на институциите, и на членовете на ръководните органи на институциите и за да се гарантира сходно третиране в целия Съюз, от държавите членки следва да се изисква да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи административни санкции и други административни мерки. Поради това, административните санкции и другите административни мерки, установени от държавите членки, следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на адресатите, критериите, които трябва да бъдат взети под внимание при тяхното прилагане, публикуването им, ключовите правомощия за налагане на санкции и размера на административните имуществени санкции.
- (36) По-специално, компетентните органи следва да разполагат с правомощия да налагат административни имуществени санкции, които да са достатъчно високи, за да надхвърлят очакваните облаги и да бъдат с възпиращ характер, включително за по-големите институции и за тяхното ръководство.
- (37) За да се гарантира последователно прилагане на административните санкции или другите административни мерки във всички държави членки, при определяне на вида на административните санкции или другите административни мерки и размера на имуществените административни санкции, от държавите членки следва да се изисква да гарантират, че компетентните органи вземат предвид всички относими обстоятелства.
- (38) За да се гарантира, че административните санкции имат възпиращ ефект, обикновено те следва да се публикуват, освен в някои точно определени случаи.
- (39) За извършването на оценка на добрата репутация на директорите и членовете на даден ръководен орган се изисква ефикасна система за обмен на информация, като ЕБО — при спазване на изискванията за професионална тайна и защита на данните — следва да има право да поддържа централна база данни, съдържаща данни за административни санкции, включително свързаните с тях жалби, която ще бъде достъпна само за компетентните органи. Във всички случаи информацията относно постановените присъди по наказателни дела следва да се обменя в съответствие с Рамково решение 2009/315/ПВР ⁽¹⁾ и Решение 2009/316/ПВР ⁽²⁾, както са транспонирани в националното право, както и с други относими разпоредби на националното право.
- (40) За да установят евентуални нарушения на националните разпоредби, с които се транспонира настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи следва да разполагат с необходимите правомощия за разследване и да създадат ефективни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали за евентуални или действителни нарушения. Тези механизми не следва да засягат правото на защита на обвиняемите.
- (41) Настоящата директива следва да предвиди административни санкции и други административни мерки, за да се гарантира възможно най-широк обхват за действията, прилагани след извършване на нарушение и се спомогне за предотвратяването на по-нататъшни нарушения, независимо дали те се квалифицират по националното право като административни санкции или като други административни мерки. Държавите членки следва да могат да предвидят допълнителни санкции към предвидените в настоящата директива, както и по-високи административни имуществени санкции от установените в нея.
- (42) Настоящата директива не следва да засяга наказателно-правните разпоредби на държавите членки.
- (43) Държавите членки следва да гарантират, че кредитните институции и инвестиционните посредници разполагат с вътрешен капитал, който с оглед на рисковете, на които те са или могат да бъдат изложени, е адекватен по отношение на количеството, качеството и разпределението си. Съответно държавите членки следва да гарантират, че кредитните институции и инвестиционните посредници са въвели стратегии и процедури за оценка и поддръжане на адекватността на вътрешния си капитал.

⁽¹⁾ Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите-членки (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 23).

⁽²⁾ Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР (ОВ L 93, 7.4.2009 г., стр. 33).

- (44) На компетентните органи следва да бъде възложено да гарантират, че институциите разполагат с подходяща организация и адекватен собствен капитал, като се имат предвид рисковете, на които институциите са или могат да бъдат изложени.
- (45) За да се гарантира, че институциите, които осъществяват дейност в няколко държави членки, не са непропорционално обременени в резултат от постоянните задължения от страна на компетентните органи на отделните държави членки за лицензиране и надзор, от съществено значение е да се засили значително сътрудничеството между компетентните органи. ЕБО следва да улеснява и укрепва това сътрудничество.
- (46) За да се гарантира цялостна пазарна дисциплина в рамките на Съюза, е уместно компетентните органи да оповестяват информация за осъществяването на дейността на кредитните институции и инвестиционните посредници. Тази информация следва да бъде достатъчна, за да даде възможност за сравнение на подходите, възприети от различните компетентни органи на държавите членки, и да допълни изискванията, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, относно оповестяването на техническа информация от страна на институциите.
- (47) Надзорът на консолидирана основа върху институциите има за цел защита на интересите на вложители и инвеститори в институциите и осигуряване на стабилността на финансовата система. Следователно за да бъде ефективен, надзорът на консолидирана основа следва да се прилага спрямо всички банкови групи, включително и спрямо онези, чиито предприятия майки не са кредитни институции и инвестиционни посредници. Държавите членки следва да осигурят на компетентните органи необходимите правни инструменти, които да им позволят да упражняват такъв надзор.
- (48) В случаите с групи, извършващи разнородни дейности, при които предприятията майки упражняват контрол най-малко над едно дъщерно предприятие, компетентните органи следва да имат възможност да оценят финансовото състояние на всяка кредитна институция или инвестиционен посредник в такава група. Компетентните органи следва да разполагат най-малко със средства за получаване от всички предприятия в дадената група на необходимата за изпълнение на функциите им информация. В случаите, когато групи от предприятия се занимават с набор от финансови дейности, между органите, отговарящи за надзора в различните финансови сектори, следва да се установи сътрудничество.
- (49) Държавите членки следва да могат да откажат да издадат или да могат да отнемат лиценз на кредитна институция, когато преценят, че някои групови структури не са подходящи за извършване на банкови дейности, защото не е възможно върху тях да се упражнява ефективен надзор. В това отношение компетентните органи следва да разполагат с необходимите правомощия за осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитните институции. За да се осигури устойчива и многообразна банкова култура в Съюза, която да обслужва предимно интересите на гражданите на Съюза, следва да се насърчават банковите дейности с малък мащаб, като например тези на кредитните съюзи и кооперативните банки.
- (50) В правомощията на компетентните органи следва да бъдат отчетени по подходящ начин аспектите, свързани с целия Съюз. Поради това компетентните органи следва надлежно да отчитат въздействието на решенията си не само върху стабилността на финансовата система в своята държава членка, но и във всички останали засегнати държави членки. При спазване на разпоредбите на националното законодателство, този принцип следва да служи за насърчаване на финансовата стабилност в Съюза и не следва да създава за компетентните органи правно задължение за постигане на конкретен резултат.
- (51) Финансовата криза показва връзките между банковия сектор и т.нар. „паралелен банков сектор“. Някои операции в паралелния банков сектор ефективно отделят рисковете от банковия сектор, и следователно избягват потенциални отрицателни последици за данъкоплатците и системно въздействие. Независимо от това, едно по-пълно разбиране на операциите в паралелния банков сектор и техните връзки с предприятията във финансовия сектор, и определянето на правила за осигуряване на прозрачност, намаляването на системния риск и премахването на всички неправилни практики, са необходима част от стабилността на финансовата система. Част от това може да се постигне чрез допълнително отчитане на институциите, но е необходимо и конкретно ново регулиране.
- (52) По-голямата степен на прозрачност по отношение на дейността на институциите, и по-специално по отношение на генерираните печалби, платените данъци и получените субсидии, е от основно значение за възвръщане на доверието на гражданите на Съюза във финансовия сектор. Поради това задължителното отчитане в тази област може да се разглежда като важен елемент от корпоративната отговорност на институциите по отношение на заинтересованите страни и обществото.
- (53) Слабостите в корпоративното управление в редица институции допринесоха за прекомерното и непредпазливо поемане на риск в банковия сектор, което доведе до несъстоятелност на отделни институции и до системни проблеми в държави членки и в целия свят. Твърде общите разпоредби относно управлението на институциите и незадължителният характер на значителна част от рамката за корпоративно управление, основаваща се най-вече на доброволни кодекси за поведение, не улесниха в достатъчна степен ефективното прилагане на добрите практики за корпоративно управление от страна на институциите. В някои случаи липсата на ефективен механизъм на взаимен контрол и възпиране в рамките на институциите доведе до липса на ефективно наблюдение и контрол върху вземането на управленски решения, което увеличи прилагането на краткосрочни и прекомерно рискови стратегии за управление. Неясната роля на компетентните органи при надзора върху системите за корпоративно управление на институциите не даде възможност за достатъчен надзор върху ефективността на вътрешните процедури на управление.

- (54) За да се справят с потенциално пагубното въздействие на недобре изградените правила за корпоративно управление по отношение на разумното управление на риска, държавите членки следва да въведат принципи и стандарти за гарантиране на ефективен контрол от страна на ръководния орган, да насърчават култура на поемане на разумни рискове на всички нива в кредитните институции и инвестиционните посредници и да предоставят на компетентните органи правомощия да наблюдават адекватността на вътрешните правила за управление. Тези принципи и стандарти следва да се прилагат, като се отчитат характерът, мащабът и сложността на дейностите на институциите. Държавите членки следва да имат възможност да налагат допълнителни принципи и стандарти за корпоративно управление, наред с изискваните в настоящата директива.
- (55) В държавите членки се използват различни структури за управление. В повечето случаи се използва едностепенна или двустепенна структура на корпоративното ръководство. Определенията, използвани в настоящата директива, са предназначени да обхванат всички съществуващи структури, без да се дава приоритет на която и да е конкретна структура. Определенията са чисто функционални и са предназначени за установяване на правила, имащи за цел да се постигне определен резултат, независимо от националното дружествено право, приложимо за дадена институция във всяка държава членка. Поради това определенията не следва да засягат общото разпределение на компетенциите съгласно националното дружествено право.
- (56) Под ръководен орган следва да се разбира орган, който има изпълнителни и контролни функции. Компетенциите и структурата на ръководните органи се различават в отделните държави членки. В държави членки, в които ръководните органи имат едностепенна структура, един единствен съвет обикновено изпълнява управленски задачи и задачи за контрол. В държави членки с двустепенна система контролните функции се осъществяват от отделен надзорен съвет, който няма изпълнителни функции, а изпълнителната функция се поема от отделен управителен съвет, който отговаря за ежедневното управление на предприятието. Следователно на различните структури на ръководния орган са възложени отделни задачи.
- (57) Ролята на членовете на ръководния орган в рамките на една институция, които нямат изпълнителни функции, следва да включва конструктивно оспорване на стратегията на институцията, като по този начин се допринася за нейното развитие, внимателно следене на работата на управлението по отношение на постигането на поставените цели, уверяване, че финансовата информация е точна и че финансовият контрол и системите за управление на риска са стабилни и оправдани, внимателно следене на разработването и прилагането на политиката за възнагражденията на институцията и предоставяне на обективни мнения по отношение на ресурсите, назначенията и правилата на поведение.
- (58) За да осъществява ефективно наблюдение на управленските действия и решения, ръководният орган на дадена институция следва да отделя достатъчно време за изпълнение на функциите си и да може да разбира дейността на институцията, нейните основни рискови експозиции и последиците от дейността и стратегията ѝ по отношение на риска. Съвместяването на твърде голям брой директорски длъжности би попречило на член на ръководния орган да отдели достатъчно време за изпълнение на тази роля на наблюдение и контрол. Поради това е необходимо да се ограничи броят на директорските длъжности, които член на ръководния орган на дадена институция може да изпълнява едновременно в различни субекти. Въпреки това директорските длъжности в организации, които не преследват основно търговски цели, като организациите с нестопанска цел или благотворителните организации, не следва да се вземат предвид за целите на прилагането на такова ограничение.
- (59) При назначаване на членове на ръководния орган, акционерите или членовете на дадена институция следва да вземат предвид дали кандидатите притежават необходимите знания, квалификация и умения, за да осигурят правилното и разумно управление на институцията. Тези принципи следва да бъдат упражнявани и да намерят израз в прозрачни и открити процедури за назначаване по отношение на членовете на ръководния орган.
- (60) Липсата на наблюдение на управленските решения от страна на ръководните органи се дължи отчасти на „груповото мислене“. Това явление е, наред с други причини, причинено от недостатъчно в състава на ръководните органи. Следователно, за да се поощри независимото мнение и да се улесни конструктивната критика, ръководните органи на институциите следва да бъдат достатъчно разнообразни по отношение на възраст, пол, географски произход, образование и професионален опит, за да представят разнообразие от мнения и опит. Равнопоставеността между половете е от особена важност за осигуряването на адекватно представяне на населението. По-специално институциите, които не достигат прага за представителство на по-слабо представения пол, следва приоритетно да предприемат подходящи мерки. Представителството на служителите и работниците в ръководните органи би могло също да се разглежда като добър начин за насърчаване на многообразието чрез прибавянето на ключова гледна точка и реално познаване на вътрешното функциониране на институцията. По-разнообразните ръководни органи следва да наблюдават управлението по-ефективно и да допринесат за подобряването на наблюдението и контрола на риска и устойчивостта на институциите. Следователно, разнообразието следва да бъде един от критериите за състава на ръководните органи. Политиката на институциите за назначаването на персонал като цяло също следва да отразява аспекта на разнообразието. Така например тази политика следва да насърчава институциите да подбират кандидати от списъци с предварително подбрани кандидати от двата пола.
- (61) За да се засили спазването на законовите разпоредби и корпоративното управление, държавите членки следва да създадат ефективни и надеждни механизми за насърчаване на подаването на сигнали до компетентните органи за потенциални или действителни нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013. Служители, които докладват за нарушения, извършени в рамките на собствените им институции, следва да бъдат напълно защитени.

- (62) Политиките за възнагражденията, които стимулират склонността към прекомерно поемане на риск, могат да подкопаят разумното и ефективно управление на риска от страна на кредитните институции и инвестиционните посредници. Членовете на Г-20 поеха ангажимент за прилагане на Принципите на Съвета за финансова стабилност (СФС) относно разумни практики за възнагражденията и стандарти за прилагане, които третират потенциално вредното въздействие на лошо изградените структури, свързани с възнагражденията, върху разумното управление на риска и върху контролирането на склонността на отделни физически лица да поемат риск. Настоящата директива има за цел да приложи на равнището на Съюза международните принципи и стандарти, като въведе изричното задължение за кредитните институции и инвестиционните посредници да създават и поддържат политики и практики за възнагражденията, които да са в съответствие с ефективното управление на риска, по отношение на категориите служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на кредитните институции и инвестиционните посредници.
- (63) За да се гарантира, че институциите са въвели надеждни политики за възнагражденията, е уместно да се установят ясни принципи по отношение на управлението и структурата на политиката за възнагражденията. По-специално, политиката за възнагражденията следва да е съобразена със склонността към поемане на риск, ценностната система и дългосрочните интереси на кредитна институция или инвестиционен посредник. За тази цел оценката на зависещия от резултатите елемент на възнаграждението следва да се основава на резултати, получени в дългосрочен план, и да отчита текущите и бъдещите рискове, свързани с тези резултати.
- (64) Когато се обмисля политиката на променливо възнаграждение следва да се прави разграничение между постоянно възнаграждение, което включва плащания, пропорционални редовни пенсионни вноски и доходи след пенсиониране (когато тези доходи не отчитат критерии, свързани с резултатите), и променливо възнаграждение, което включва допълнителни пенсионни вноски или доходи, които са в зависимост от резултатите, или при извънредни обстоятелства, други договорни елементи, но не и тези, които съставляват част от стандартния пакет (като здравно осигуряване, заведения за грижи за децата или пропорционални редовни пенсионни вноски). Следва да се включат както парични, така и непарични придобивки.
- (65) При всички случаи, за да се избегне прекомерно поемане на риск, следва да се определи максимално съотношение между постоянната и променливата част на общото възнаграждение. Уместно е да се предвиди известна роля за акционерите, собствениците или членовете на институциите в тази връзка. Държавите членки следва да могат да определят по-строги изисквания по отношение на връзката между постоянната и променливата част на общото възнаграждение. С цел насърчаване на използването на капиталови или дългови инструменти, които са платими при условията на разсрочване като елемент на променливото възнаграждение, държавите членки следва да имат възможността, в рамките на определени граници, да позволят на институциите да прилагат номинален дисконтов процент при изчисляването на стойността на тези инструменти за целите на прилагането на максималното съотношение. Държавите членки обаче не следва да бъдат задължени да предвидят такова улеснение и следва да могат да предвидят то да се прилага на по-нисък максимален процент от общия размер на променливото възнаграждение спрямо определения в настоящата директива. За целите на един хармонизиран и последователен подход, който да гарантира равнопоставеност в рамките на вътрешния пазар, ЕБО следва да предостави подходящи насоки относно приложимия номинален дисконтов процент, който да се използва.
- (66) За да се гарантира, че определянето на политиката за възнагражденията е неразделна част от управлението на риска на институцията, ръководният орган следва да приеме и периодично да извършва преглед въведената политика за възнагражденията. Разпоредбите на настоящата директива относно възнагражденията следва да отразяват по пропорционален начин различията между отделните видове институции в зависимост от техния размер, вътрешна организация и естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност. По-специално, не би било пропорционално да се изисква от определени видове инвестиционни посредници да спазват всички тези принципи.
- (67) С цел защита и насърчаване на финансовата стабилност в рамките на Съюза и за да се справят с евентуалното избягване на изискванията, установени в настоящата директива, компетентните органи следва да осигурят спазването на принципите и правилата относно възнаграждението за институциите на консолидирана основа, а именно на ниво група, предприятия майки и дъщерни предприятия, включително клоновете и дъщерните предприятия, установени в трети държави.
- (68) Тъй като недобре обмислените политики за възнагражденията и схеми за стимулиране могат да увеличат в недопустима степен рисковете, на които са изложени кредитните институции и инвестиционните посредници, следва да се предприемат незабавни действия за преодоляване на това положение и ако е необходимо — да бъдат взети подходящи коригиращи мерки. Поради това е уместно да се гарантира, че компетентните органи разполагат с правомощия да налагат качествени или количествени мерки на съответните институции, които да имат за цел да отстранят установените по време на надзорния преглед проблеми по отношение на политиката за възнагражденията.
- (69) Разпоредбите за възнагражденията не следва да засягат пълното упражняване на основните права, гарантирани в член 153, параграф 5 от ДФЕС, общите принципи на националното договорно и трудово право, правото на Съюза и националното право относно правата и участието на акционерите и общите задължения на ръководните органи на съответната институция, както и където е приложимо — правата на социалните партньори да сключват и прилагат колективни трудови договори в съответствие с националното право и практика.

- (70) Капиталовите изисквания за кредитен и пазарен риск следва да се основават на външен кредитен рейтинг само доколкото е необходимо. При съществен кредитен риск, като цяло институциите следва да се стремят да прилагат подходи, основани на вътрешен рейтинг или вътрешни модели. Стандартизираните подходи, които разчитат на външен кредитен рейтинг, могат обаче да бъдат използвани там, където има по-малко съществен кредитен риск, както обикновено е случаят с институциите с по-опростена дейност, с несъществените като обем класове експозиции, или когато използването на вътрешни подходи би било неоправдано бремене.
- (71) Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО са един от основните стълбове, на които се основаваше предоверяването на външни кредитни рейтинги. Настоящата директива следва да вземе предвид заключенията на Г-20 и принципите на Съвета за финансова стабилност по отношение намаляването на зависимостта от външни кредитни рейтинги. Поради това институциите следва да бъдат насърчавани да предпочитат използването на вътрешен рейтинг пред външен кредитен рейтинг дори за целите на изчисляването на капиталовите изисквания.
- (72) Следва да се намали предоверяването на външни кредитни рейтинги и постепенно да се премахнат автоматичните последици от тях. Поради това от институциите следва да изисква да въведат надеждни критерии за предоставяне на кредити, както и процеси за вземане на решения по кредити. Институциите следва да могат да използват външните кредитни рейтинги като един от няколкото фактора в този процес, но те не следва да се основават единствено или механично на външните тях.
- (73) Признаването на агенция за кредитен рейтинг като агенция за външна кредитна оценка (АВКО) не следва да увеличава препятствията пред достъпа до пазара, който вече е доминиран от три компании. ЕБО, централните банки на държавите членки и ЕЦБ, без да улесняват процедурата или да занижават изискванията ѝ, следва да предвидят признаването на повече агенции за кредитен рейтинг като АВКО, с цел отваряне на пазара за други компании.
- (74) Предвид широкия набор от подходи, приемани от институциите, които използват подходи на вътрешно моделиране, е важно компетентните органи и ЕБО да имат ясна представа за обхвата на стойностите на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания, които възникват за подобни експозиции при такива подходи. За тази цел от институциите следва да се изисква да предоставят на компетентните органи резултатите от вътрешните модели, прилагани към разработените от ЕБО сравнителни портфейли, които обхващат широк набор от експозиции. Въз основа на получената информация компетентните органи следва да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че приликите или разликите в резултатите за една и съща експозиция са оправдани от гледна точка на поетите рискове. В общ план компетентните органи и ЕБО следва да гарантират, че изборът между подход на вътрешно моделиране и стандартизиран подход не води до подценяване на капиталовите изисквания. Въпреки че изискванията за собствен капитал за операционен риск се разпределят по-трудно до нивото на отделните експозиции, поради което е целесъобразно да се изключи тази категория риск от сравнителния процес, компетентните органи следва да са в течение на развитието на подходите на вътрешно моделиране по отношение на операционния риск с цел наблюдение на набора от използвани практики и подобряване на надзорните подходи.
- (75) Поощрява се развитието на кредитиране, основано на директни отношения, при което информацията, натрупаната при продължителни бизнес отношения с клиентите, се използва за постигане на по-добро качество на надлежната проверка и оценката на риска спрямо това при кредитирането, основано на чисто стандартизирана информация и на кредитни оценки.
- (76) Що се отнася до надзора върху ликвидността, отговорност следва да носи държавата членка по произход от момента, в който започнат да се прилагат подробни критерии по отношение на изискванията за ликвидно покритие. Поради това е необходимо да се осъществи координация на надзора в тази област с цел към посочения момент да бъде въведен надзор от държавата членка по произход. За да се осигури ефективен надзор, компетентните органи на държавата членка по произход и на приемащата държава членка следва да продължат да си сътрудничат в сферата на ликвидността.
- (77) Когато в дадена група ликвидните активи в една институция биха съответствали при стресови обстоятелства на нуждите от ликвидни средства на друг член на групата, компетентните органи следва да могат да освободят дадена институция от изискванията за ликвидно покритие, като вместо това да приложат тези изисквания на консолидирана основа.
- (78) Мерките, взети съгласно настоящата директива, не следва да засягат мерките, взети в съответствие с Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции⁽¹⁾. Надзорните мерки не следва да водят до дискриминация на кредиторите от различни държави членки.
- (79) В контекста на финансовата криза и процикличните механизми, които допринесоха за началото ѝ и утежниха последиците от нея, СФС, Базелския комитет по банков надзор („БКБН“) и Г-20 направиха препоръки за смекчаване на процикличните ефекти на финансовите правила. През декември 2010 г. БКБН издаде нови глобални регулаторни стандарти за капиталовата адекватност на банките (рамката Базел III), включително и норми, изискващи поддържане на предпазни капиталови буфери и антициклични капиталови буфери.

(1) ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

- (80) Поради това е целесъобразно от кредитните институции и съответните инвестиционни посредници да се изисква, в допълнение към изпълнението на другите капиталови изисквания, да поддържат и предпазен капиталов буфер и антицикличен капиталов буфер, за да се гарантира, че те натрупват по време на периоди на икономически растеж достатъчна капиталова база, с която да се покрият загубите при неблагоприятни периоди. Антицикличният капиталов буфер следва да бъде натрупан, когато се прецени, че съвкупният ръст на кредитирането и другите класове активи със значително въздействие върху рисковия профил на тези кредитни институции и инвестиционни посредници са свързани с натрупването на риск в цялата система и се използва по време на неблагоприятни периоди.
- (81) За да се гарантира, че антицикличните капиталови буфери правилно отразяват риска от прекомерен растеж на кредитите в банковия сектор, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да изчисляват специфичните за тяхната институция буфери като среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се прилагат в държавите, където се намират кредитните им експозиции. Поради това всяка държава членка следва да определи орган, който да отговаря за определянето веднъж на тримесечие на нивото на антицикличния буфер за експозициите, намиращи се в съответната държава членка. Това ниво на буфера следва да отчита нивото на кредитния растеж и промените в съотношението на кредита към БВП в съответната държава членка, както и всякакви други променливи, свързани с рисковете за стабилността на финансовата система.
- (82) За насърчаване на международната съгласуваност при определяне на нивата на антицикличния буфер, БКБН разработи методология, основана на съотношението на кредита към БВП. Това следва да послужи като обща отправна точка за вземане на решения от съответните национални органи относно нивата на буфера, но не трябва да води до автоматичното им определяне или да е обвързващо за определения за целта орган. Нивото на буфера следва да отразява по съдържателен начин кредитния цикъл и рисковете, породени от прекомерния кредитен ръст в държавата членка, и следва да отчита надлежно особеностите на националната икономика.
- (83) Ограничения във връзка с променливото възнаграждение са важен елемент, за да се гарантира, че кредитните институции и инвестиционните посредници възстановяват нивото на своя капитал, когато действат в рамките на буферите. Кредитните институции и инвестиционните посредници вече са длъжни да спазват принципа, че предоставянето и изплащането на премии и по преценка на работодателя на променливо възнаграждение на онези категории от персонала, чиято професионална дейност има съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, трябва да бъдат устойчиви, като се отчита финансовото състояние на институцията. За да се гарантира, че дадена институция своевременно възстановява нивото на собствен капитал, целесъобразно е променливото възнаграждение и пенсионните права по преценка на работодателя да са свързани с доходите на институцията по време на всеки период, през който изискване за комбиниран буфер не е изпълнено, като се отчита дългосрочното състояние на институцията.
- (84) Институциите следва да отчитат и контролират всички рискове от концентрация посредством предвидени в писмена форма политики и процедури. Предвид естеството на експозициите в публичния сектор, контролирането на рисковете от концентрация е по-ефективно от определянето на рискови тегла на тези експозиции, предвид техния размер и трудностите при калибрирането на капиталовите изисквания. В подходящ момент Комисията следва да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно всички желателни промени по отношение на пруденциалното третиране на риска от концентрация.
- (85) Държавите членки следва да могат да изискват от определени институции освен предпазен капиталов буфер и антицикличен капиталов буфер да поддържат и буфер за системен риск с цел предотвратяване и намаляване на дългосрочни нециклични системни или макропруденциални рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013, при наличие на риска от смущения във финансовата система, които са в състояние да предизвикат отрицателни последици за нея и реалната икономика в дадена държава членка. Нивото на буфера за системен риск следва да се прилага спрямо всички институции или спрямо съвкупност от една или повече от тези институции, когато институциите са с подобен рисков профил по отношение на тяхната стопанска дейност.
- (86) За да се гарантира цялостен макропруденциален надзор в целия Европейски съюз, е уместно Европейският съвет за системен риск (ЕССР) да разработи принципи, пригодени към икономиката на Съюза, и да отговаря за наблюдението на тяхното прилагане. Настоящата директива не следва да възпрепятства ЕССР да предприема действия, считани от него за необходими по силата на Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск ⁽¹⁾.
- (87) Държавите членки следва да могат да признаят нивото на буфера за системен риск, определен от друга държава членка, и да прилагат това ниво за вътрешно лицензираните институции по отношение на експозициите в държавата членка, определила нивото на буфера. Определената нивото на буфера държава членка следва да може също така да поиска ЕССР да издаде препоръка в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, отправена до една или повече държави членки, които са в състояние да признаят нивото на буфера за системен риск, в която да се препоръчва те да направят това. Тази препоръка е свързана с установеното в член 3, параграф 2 и член 17 от посочения регламент правило, че тя трябва да се спазва или да се обоснове липсата на действие.
- (88) Необходимо е решенията на държавите членки относно нивата на антицикличния буфер да бъдат възможно най-координирани. В това отношение, по искане от компетентни или определени органи, ЕССР може да улесни дискусиите между тези органи относно определянето на предложените нива на буферите, включително съответните параметри.

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1.

- (89) Когато кредитна институция или инвестиционен посредник не успее да изпълни изцяло изискването за комбинирания буфер, към институцията следва да се приложат мерки за осигуряване на своевременното възстановяване на нивото на собствения капитал. С цел да се запази капиталът, е уместно да се налагат съразмерни ограничения по отношение на дискреционното разпределение на печалбите, включително изплащането на дивиденди и на променливи възнаграждения. За да се гарантира, че тези кредитни институции или инвестиционни посредници разполагат с убедителна стратегия за възстановяване на нивото на собствения капитал, от тях следва да се изисква да изготвят и съгласуват с компетентните органи план за запазването на капитала, който да определя начина на прилагане на ограниченията при разпределяне, както и други мерки, които съответната институция или посредник възнамерява да предприеме за осигуряване на съответствие с всички изисквания по отношение на буферите.
- (90) От органите се очаква да наложат по-високи капиталови изисквания по отношение на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ), за да компенсират по-високия риск, който Г-СЗИ представляват за финансовата система и възможните последици за данъкоплатците при тяхна несъстоятелност. Когато даден орган налага буфер за системен риск и се прилага буфер за Г-СЗИ, следва да се прилага по-високото от двете изисквания. Когато буфер за системния риск се прилага само за експозиции в държавата членка, той следва да се добавя към буфера за Г-СЗИ или към буфера във връзка с други системно значими институции (Д-СЗИ), приложено в съответствие с настоящата директива.
- (91) Техническите стандарти в сектора на финансовите услуги следва да осигурят последователното хармонизиране и адекватната закрила на вложителите, инвеститорите и потребителите в целия Съюз. Като орган с високоспециализиран експертен опит би било ефикасно и целесъобразно разработването на проекти на регулаторни стандарти, и на технически стандарти за изпълнение, които не са свързани с политически решения, да се възложи на ЕБО, който да ги предостави на Комисията. При изготвянето на технически стандарти ЕБО следва да осигури наличието на ефективни административни процедури и процедури за отчетност.
- (92) Комисията следва да приема регулаторни технически стандарти, разработени от ЕБО в областта на лицензирането и придобиването на значителни дялови участия в кредитни институции, обмена на информация между компетентните органи, упражняването на свободата на установяване и на предоставяне на услуги, сътрудничеството по отношение на надзора, политиките за възнагражденията на кредитните институции и инвестиционните посредници и надзора на финансовите холдинги със смесена дейност чрез делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Комисията и ЕБО следва да гарантират, че тези стандарти могат да бъдат прилагани от всички засегнати институции по начин, отговарящ на естеството, мащаба и сложността на тези институции и техните дейности.
- (93) Предвид подробностите и количеството на регулаторните технически стандарти, които трябва да се приемат съгласно настоящата директива, когато Комисията приема регулаторен технически стандарт, който е идентичен на проекта за регулаторен технически стандарт, представен от ЕБО, срокът, в рамките на който Европейският парламент или Съветът могат да представят възражения срещу регулаторен технически стандарт, следва да се удължи с един месец, когато е обосновано. Освен това Комисията следва да се стреми да приема регулаторните технически стандарти своевременно, за да могат Европейският парламент и Съветът да направят пълна проверка, като се отчетат обемът и сложността на регулаторните технически стандарт и спецификата на процедурните правилници на Европейския парламент и на Съвета, работната програма и устройството.
- (94) На Комисията следва също така да се предостави правомощието да приема технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО в областта на лицензирането и придобиванията на значителни дялови участия в кредитните институции, обмена на информация между компетентните органи, сътрудничеството по отношение на надзора, специфични пруденциални изисквания и оповестяването на информация от надзорните органи посредством актове за изпълнение, в съответствие с член 291 от ДФЕС и с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (95) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁽¹⁾.
- (96) С цел да се уточнят изискванията, предвидени в настоящата директива, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС за изясняване на определенията и терминологията, използвани в настоящата директива, разширяване на списъка на дейностите, предмет на взаимно признаване и подобряване на обмена на информация относно клоновете на кредитните институции. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе необходимите консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (97) Позоваванията на Директиви 2006/48/ЕС и 2006/49/ЕС следва да се считат за позовавания на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013.

(1) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (98) Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат ⁽¹⁾, Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар ⁽²⁾, Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ⁽³⁾, Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари ⁽⁴⁾, и Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции ⁽⁵⁾, съдържат позовавания на разпоредби от Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, отнасящи се до капиталовите изисквания, които следва да бъдат предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013. Следователно позоваванията в посочените директиви на Директива 2006/48/ЕО и на Директива 2006/49/ЕО следва да се считат за позовавания на разпоредбите относно капиталовите изисквания в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (99) Директива 2002/87/ЕО следва да бъде съответно изменена, за да се даде възможност за разработване на технически стандарти, които да гарантират, че институциите, които принадлежат към един финансов конгломерат, прилагат подходящите изчислителни методи при определяне на необходимия капитал на консолидирана основа.
- (100) За да може вътрешният банков пазар да функционира с нарастваща ефективност, а на гражданите на Съюза да се предлагат подходящи нива на прозрачност, е необходимо компетентните органи да оповестяват информацията така, че да се даде възможност за съдържателно сравнение на информацията за начина на прилагане на настоящата директива.
- (101) По отношение на надзора върху ликвидността следва да се предвиди определен период от време, в рамките на който държавите членки да преминат към регулаторния режим, при който се прилагат подробни критерии за изпълнение на изискването за ликвидно покритие.
- (102) За да се осигури стабилен, плавен и поетапен преход от страна на институциите към нови изисквания за ликвидност и стабилно финансиране на равнището на Съюза, компетентните органи следва да използват пълноценно своите надзорни правомощия съгласно настоящата директива, приложимото национално право. По-специално компетентните органи следва да преценят дали е налице необходимост от прилагане на административни санкции или други административни мерки, включително пруденциални такси, чийто размер следва до голяма степен да бъде свързан с несъответствието между действителната ликвидна позиция на дадена институция и изискванията за ликвидност и стабилно финансиране. При извършването на тази оценка компетентните органи следва надлежно да вземат под внимание пазарните условия. Подобни административни санкции или други административни мерки следва да се прилагат до въвеждането на равнище на Съюза на подробни правни актове относно изискванията за ликвидност и стабилно финансиране.
- (103) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽⁶⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽⁷⁾ следва да се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящата директива.
- (104) Доколкото целите на настоящата директива, а именно въвеждане на правила относно достъпа до осъществяването на дейност от институциите и пруденциалния надзор върху институциите, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради мащаба и последиците на предложеното действие, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (105) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (106) Проведена беше консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001, и той представи становище ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.

⁽⁴⁾ ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7.

⁽⁵⁾ ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽⁷⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ C 175, 19.6.2012 г., стр. 1.

(107) Директива 2002/87/ЕО следва да бъде съответно изменена, а Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да бъдат отменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

В настоящата директива се установяват правила относно:

- а) достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и инвестиционните посредници (наричани заедно „институциите“);
- б) надзорните правомощия и инструменти за упражняване на пруденциален надзор върху институциите от страна на компетентните органи;
- в) пруденциалния надзор върху институциите от страна на компетентните органи по начин, който е съвместим с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013;
- г) изискванията за оповестяване на информация от страна на компетентните органи в областта на пруденциалното регулиране и пруденциалния надзор върху институциите.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага за институциите.
2. Член 30 се прилага за местни дружества.
3. Член 31 се прилага за дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
4. Член 34 и дял VII, глава 3 се прилагат за финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност и холдингите със смесена дейност, чиито главни управления са в Съюза.
5. Настоящата директива не се прилага за:
 - (1) достъпа до осъществяването на дейност като инвестиционен посредник, доколкото това е уредено с Директива 2004/39/ЕО;
 - (2) централните банки;
 - (3) пощенските оператори, извършващи парични операции;

(4) в Белгия: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut“;

(5) в Дания: „Eksport Kredit Fonden“, „Eksport Kredit Fonden A/S“, „Danmarks Skibskredit A/S“ и „KommuneKredit“;

(6) в Германия: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, предприятия, които съгласно Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz са признати като органи на държавната жилищна политика и не извършват като основна дейност банкови операции, както и предприятия, които по силата на този закон са признати като жилищноспестовни институции с нестопанска цел;

(7) в Естония: „hoiu-laenuühistus“, като кооперативни предприятия, които са признати по силата на „hoiu-laenuühistuseadus“;

(8) в Ирландия: credit unions (кредитните кооперации) и friendly societies (взаимоспомагателните каси);

(9) в Гърция: Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Тамио Паракататикон ке Данион);

(10) в Испания: „Instituto de Crédito Oficial“;

(11) във Франция: „Caisse des dépôts et consignations“;

(12) в Италия: „Cassa depositi e prestiti“;

(13) в Латвия: „krājaizdevu sabiedrības“, предприятия, които са признати съгласно krājaizdevu sabiedrību likums като кооперативни предприятия, предоставящи финансови услуги единствено на своите членове;

(14) в Литва: kredito unijos, различни от „Centrinė kredito unija“;

(15) в Унгария: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ and the „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság“;

(16) в Нидерландия: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ и „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“;

(17) в Австрия: предприятията, които са признати като жилищноспестовни дружества с обществена цел, и „Österreichische Kontrollbank AG“;

- (18) в Полша: „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredytowe“ и „Bank Gospodarstwa Krajowego“;
- (19) в Португалия: „Caixas Económicas“, съществували към 1 януари 1986 г., с изключение на регистрираните като акционерни дружества или дружества с ограничена отговорност и на „Caixa Económica Montepio Geral“;
- (20) в Словения: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana“.
- (21) във Финландия: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ и „Finnvera Oyj/Finnvera Abp“;
- (22) в Швеция: „Svenska Skeppshypotekskassan“;
- (23) в Обединеното кралство: „National Savings Bank“, „Commonwealth Development Finance Company Ltd“, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd“, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd“, „Crown Agents for overseas governments and administrations“, credit unions (кредитните кооперации) и municipal banks (общинските банки);
6. Субектите, посочени в параграф 5, точка 1 и точки 3-23 от настоящия член, се смятат за финансови институции за целите на член 34 и дял VII, глава 3.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 2) „инвестиционен посредник“ означава инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 3) „институция“ означава институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 3 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 4) „местно дружество“ означава местно дружество съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 4 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 5) „застрахователно предприятие“ означава застрахователно предприятие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 5 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 6) „презастрахователно предприятие“ означава презастрахователно предприятие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 6 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 7) „ръководен орган“ означава орган или органи, назначени в съответствие с националното право, които разполагат с правомощия да определят стратегията, целите и цялостната насока на институцията и които упражняват контрол и наблюдение над вземането на решения на управленско ниво, и включват и лицата, които осъществяват действителното управление на дейността на институцията;
- 8) „контролна функция на ръководния орган“ означава функцията на ръководния орган за осъществяването на контрол и наблюдение по отношение на вземането на решения на управленско ниво;
- 9) „висше ръководство“ означава физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в дадена институция и които отговарят и се отчитат пред ръководния орган във връзка с текущото управление на институцията;
- 10) „системен риск“ означава риск от смущения във финансовата система, който е в състояние да предизвика сериозни отрицателни последици за финансовата система и реалната икономика;
- 11) „риск, свързан с модела“ означава потенциалната загуба, която може да претърпи дадена институция вследствие на решения, които се основават предимно на резултатите от вътрешни модели, поради грешки в разработването, въвеждането или използването на тези модели.
- 12) „инициатор“ означава инициатор съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 13 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 13) „спонсор“ означава спонсор съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 14 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 14) „предприятие майка“ означава предприятие майка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 15 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 15) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 16) „клон“ означава клон съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 17) „предприятие за спомагателни услуги“ означава предприятие за спомагателни услуги съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 18 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 18) „дружество за управление на активи“ означава дружество за управление на активи съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 19 от Регламент (ЕС) 575/2013;

- 19) „финансов холдинг“ означава финансов холдинг съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 20 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 20) „финансов холдинг със смесена дейност“ означава финансов холдинг със смесена дейност съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 21) „холдинг със смесена дейност“ означава холдинг със смесена дейност съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 22 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 22) „финансова институция“ означава финансова институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 26 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 23) „предприятие от финансовия сектор“ означава субект от финансовия сектор съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 27 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 24) „институция майка в държава членка“ означава институция майка в държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 28 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 25) „институция майка от ЕС“ означава институция майка от ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 29 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 26) „финансов холдинг майка в държава членка“ означава финансов холдинг майка в държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 30 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 27) „финансов холдинг майка от ЕС“ означава финансов холдинг майка от ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 31 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 28) „финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка“ означава финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 32 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 29) „финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС“ означава финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 33 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 30) „системно значима институция“ означава институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или институция, която в случай на несъстоятелност или недобро функциониране би могла да породи системен риск;
- 31) „централен контрагент“ означава централен контрагент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 34 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 32) „участие“ означава участие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 35 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 33) „квалифицирано дялово участие“ означава квалифицирано дялово участие съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 36 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 34) „контрол“ означава контрол съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 37 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 35) „тесни връзки“ означава тесни връзки съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 38 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 36) „компетентен орган“ означава компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 37) „консолидиращ надзорник“ означава консолидиращ надзорник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 41 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 38) „лиценз“ означава лиценз съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 42 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 39) „държава членка по произход“ означава държава членка по произход съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 43 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 40) „приемаща държава членка“ означава приемаща държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 44 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 41) „централни банки от ЕСЦБ“ означава централни банки от ЕСЦБ съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 45 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 42) „централни банки“ означава централни банки съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 46 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 43) „консолидационно състояние“ означава консолидационно състояние съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 47 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 44) „на консолидирана основа“ означава на консолидирана основа съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 48 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 45) „на подконсолидирана основа“ означава на подконсолидирана основа съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 49 от Регламент (ЕС) 575/2013;

- 46) „финансов инструмент“ означава финансов инструмент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 50 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 47) „собствен капитал“ означава собствен капитал съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 118 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 48) „операционен риск“ означава операционен риск съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 52 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 49) „редуциране на кредитния риск“ означава редуциране на кредитния риск съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 57 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 50) „секюритизация“ означава секюритизация съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 61 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 51) „секюритизираща позиция“ означава секюритизираща позиция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 62 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 52) „дружество със специална цел – секюритизация“ означава дружество със специална цел – секюритизация съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 66 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 53) пенсионни права по преценка на работодателя означава пенсионни права по преценка на работодателя съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 73 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 54) „търговски портфейл“ означава търговски портфейл съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 86 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 55) „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 92 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 56) „ливъридж“ означава ливъридж съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 93 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 57) „риск от прекомерен ливъридж“ означава риск от прекомерен ливъридж съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 94 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 58) „агенция за външна кредитна оценка“ означава агенция за външна кредитна оценка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 98 от Регламент (ЕС) 575/2013;
- 59) „вътрешни подходи“ означава вътрешнорейтинговия подход по член 143, параграф 1, подхода на вътрешните модели по член 221, подхода за собствените оценки по член 225, усъвършенстваните подходи за измержване по член 312,

параграф 2, метода на вътрешните модели по членове 283 и 363 и подхода на вътрешната оценка по член 259, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. Когато настоящата директива се позовава на ръководен орган и съгласно националното право управителните и контролните функции на ръководния орган са възложени на различни органи или различни членове на един орган, държавата членка определя отговорните органи или членове на ръководния орган в съответствие с националното си право, освен ако в настоящата директива не е указано друго.

ДЯЛ II

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

Член 4

Определяне и правомощия на компетентните органи

1. Държавите членки определят компетентните органи, които изпълняват функциите и задълженията, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013. Те уведомяват Комисията и ЕБО за тях, като посочват съответното разпределение на функциите и задълженията.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи наблюдават дейностите на институциите и, когато е приложимо, на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, за да установят спазването на изискванията на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Държавите членки гарантират, че са налице подходящи мерки, осигуряващи възможност на компетентните органи да получават необходимата информация за оценка на изпълнението на изискванията по параграф 2 от страна на институциите и където е приложимо — от финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, както и да разследват евентуалните нарушения на тези изисквания.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с експертните познания, ресурсите, оперативния капацитет, правомощията и независимостта, които са необходими, за да изпълняват функциите си по пруденциален надзор, разследване и налагане на санкции съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. Държавите членки изискват от институциите да предоставят на компетентните органи на държавите членки по произход цялата информация, която е необходима за оценка на спазването от тяхна страна на разпоредбите, приети в съответствие с настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013. Държавите членки гарантират също, че механизмите за вътрешен контрол на институциите, както и административните и счетоводните им процедури дават по всяко време възможност за проверка на спазването от тяхна страна на тези разпоредби.

6. Държавите членки гарантират, че институциите регистрират всичките си сделки и документиранат всичките си системи и процеси, към които се прилагат настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, по начин, който дава възможност на компетентните органи да проверяват по всяко време дали се спазват настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

7. Държавите членки гарантират, че надзорните функции съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 и всички други функции на компетентните органи са отделни и независими от функциите, свързани с реструктурирането. Държавите членки уведомяват Комисията и Европейския банков орган (ЕБО) за тях, като посочват съответното разделяне на задълженията.

8. Държавите членки гарантират, че когато органи, различни от компетентните органи, разполагат с правомощия за реструктуриране, тези други органи, осъществяват тясно сътрудничество и се консултират с компетентните органи по отношение на изготвянето на планове за реструктуриране.

Член 5

Координация в държавите членки

Когато в държавите членки има повече от един компетентен орган за пруденциален надзор върху кредитните институции, инвестиционните посредници и финансовите институции, държавите членки предприемат необходимите мерки за осъществяване на координация между тези органи.

Член 6

Сътрудничество в рамките на Европейската система за финансов надзор

При изпълнение на задълженията си компетентните органи отчитат необходимостта от сближаване на надзорните механизми и практики в приложение на законовите, подзаконовите и административните изисквания, приети съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013. За тази цел държавите членки гарантират, че:

- а) в съответствие с принципа на лоялното сътрудничество, предвиден в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз компетентните органи, като участници в Европейската система за финансов надзор (ЕСФН), си сътрудничат в дух на доверие и пълно взаимно зачитане, като следят по-специално за обмена на подходяща и надеждна информация между тях и другите участници в ЕСФН;
- б) компетентните органи участват в дейността на ЕБО и, при необходимост, в колегиите от надзорни органи;
- в) компетентните органи полагат всички необходими усилия, за да спазват насоките и препоръките, издавани от ЕБО съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и да отговарят на

предупрежденията и препоръките, издавани от ЕССР в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010;

- г) компетентните органи си сътрудничат тясно с ЕССР;
- д) националните мандати, предоставени на компетентните органи, не възпрепятстват изпълнението на задълженията им като членове на ЕБО и когато е приложимо на ЕССР или съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 7

Измерение на надзора на равнището на Съюза

При изпълнението на общите си задължения, компетентните органи във всяка държава членка отчитат надлежно възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовата система в останалите засегнати държави членки, по-специално при извънредни ситуации, въз основа на наличната към съответния момент информация.

ДЯЛ III

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ДОСТЪПА ДО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТ КАТО КРЕДИТНА ИНСТИТУЦИЯ

ГЛАВА I

Общи изисквания за достъпа до осъществяване на дейност като кредитна институция

Член 8

Лицензиране

1. Държавите членки изискват от кредитните институции да получат лиценз, преди да започнат своята дейност. Без да засягат членове 10—14, те определят изискванията за издаване на лицензи и ги съобщават на ЕБО.
2. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на:
 - а) информацията, която да бъде предоставена на компетентните органи в заявлението за издаване на лиценз за кредитна институция, включително плана за дейността, предвиден в член 10;
 - б) изискванията спрямо акционерите и членовете с квалифицирано дялово участие съгласно член 14;
 - в) препятствията, които могат да попречат на ефективното упражняване на надзорните функции на компетентния орган съгласно посоченото в член 14.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея, букви а), б) и в) регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение относно стандартни формуляри, образци и процедури за предоставяването на информацията, посочена в параграф 2, първа алинея, буква а).

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. ЕБО предоставя на Комисията проектите за технически стандарти, посочени в параграфи 2 и 3 до 31 декември 2015 г.

Член 9

Забрана за лица или предприятия, различни от кредитните институции, да извършват публично приемане на влогове или други възстановими средства

1. Държавите членки забраняват на лица или предприятия, които не са кредитни институции, да извършват дейност по публично приемане на влогове или на други възстановими средства.

2. Параграф 1 не се прилага за приемане на влогове или на други средства, възстановими от държава членка, от нейни регионални или местни органи, от международни публични институции, чиито членове са една или повече държави членки, нито в случаите, които са изрично установени в националното право или в правото на Съюза, при условие че за тези дейности са предвидени нормативни разпоредби и контрол, предназначени за защита на вложителите и инвеститорите.

Член 10

План за дейността и организационна структура

Държавите членки изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат придружени от план за дейността, в който да се посочват предвижданите дейности и организационната структура на кредитната институция.

Член 11

Икономически потребности

Държавите членки не изискват заявленията за издаване на лиценз да бъдат проучвани от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

Член 12

Начален капитал

1. Без да се засягат другите общи условия, предвидени в националното право, компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако дадена кредитна институция не разполага с отделен собствен капитал или ако началният ѝ капитал е по-малък от 5 милиона евро.

2. Началният капитал включва само един или повече от елементите, посочени в член 26, параграф 1, букви а)–д) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Държавите членки могат да разрешат на кредитните институции, които не отговарят на изискването да разполагат с отделен собствен капитал и са съществували към 15 декември 1979 г., да продължат да извършват дейността си. Тези кредитни институции могат да бъдат освободени от задължението за спазване на изискването по член 13, параграф 1, първа алинея.

4. Държавите членки могат да издават лицензи на определени категории кредитни институции, чийто начален капитал е по-малък от предвидения в параграф 1, при следните условия:

- а) началният капитал е не по-малък от 1 милион EUR;
- б) съответните държави членки уведомяват Комисията и ЕБО за причините, поради които използват тази възможност.

Член 13

Ефективно управление на дейността и местоположение на главното управление

1. Компетентните органи издават лиценз за започване на дейност като кредитна институция само когато поне две лица действително управляват дейността на кредитната институция - заявител.

Те отказват издаването на лиценз, ако членовете на ръководния орган не отговарят на посочените в член 91, параграф 1 изисквания.

2. Всяка държава членка изисква:

- а) главното управление на всяка кредитна институция, която е юридическо лице и има регистрирани седалище и адрес на управление съгласно националното право, да бъде в същата държава членка, където са регистрирани нейното седалище и адрес на управление;
- б) главното управление на кредитна институция, различна от посочената в буква а), да бъде в държавата членка, която е издала лиценза на институцията и в която институцията действително извършва своята дейност.

Член 14

Акционери и членове

1. Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, само ако кредитната институция ги е информирала за самоличността на акционерите или членовете си, които имат квалифицирани дялови участия, независимо дали са преки или косвени и дали са физически или юридически лица, както и за размерите на тези дялови участия, или в случай че няма квалифицирани дялови участия — за самоличността на 20 най-големи акционери или членове.

Когато се определя дали са изпълнени критериите за квалифицирано дялово участие, се отчитат правата на глас съгласно членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар ⁽¹⁾, както и условията за тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Държавите членки не отчитат правата на глас или акциите или дяловете, които институциите държат като резултат от поемане на емисия на финансови инструменти и/или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение, включително съгласно приложение I, раздел А, точка 6 към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и се прехвърлят в срок от една година след придобиването.

2. Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако след като вземат предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитната институция, те не са убедени, че акционерите или членовете са подходящи, поспециално когато не са спазени критериите, предвидени в член 23, параграфи 1. Прилагат се разпоредбите на член 23, параграфи 2 и 3 и член 24.

3. Когато съществуват тесни връзки между кредитната институция и други физически или юридически лица, компетентните органи издават лиценз само ако тези връзки не създават пречки за ефективното упражняване на надзорните им функции.

Компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, уреждащи дейността на едно или повече физически или юридически лица, с които кредитната институция има тесни връзки, или трудностите при прилагането на тези закони, подзаконови или административни разпоредби възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните им функции.

Компетентните органи изискват от кредитните институции да им представят необходимата информация, за да наблюдават редовно за спазването на условията, посочени в настоящия параграф.

Член 15

Отказ за издаване на лиценз

Когато компетентният орган откаже издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, той уведомява заявителя за това решение и за основанията за това в срок от шест месеца след получаването на заявлението или ако заяв-

лението е непълно — в срок от шест месеца от получаването на пълната информация, необходима за вземане на решение.

Във всички случаи решението за издаване на лиценз или за отказ за издаване на лиценз се взема в срок от 12 месеца след получаването на заявлението.

Член 16

Предварителни консултации с компетентните органи на други държави членки

1. Преди да издаде лиценз на кредитна институция, компетентният орган се консултира с компетентните органи на друга държава членка, когато кредитната институция е:

- a) дъщерно предприятие на кредитна институция, получила лиценз в посочената друга държава членка;
- b) дъщерно предприятие на предприятие майка на кредитна институция, получила лиценз в посочената друга държава членка;
- в) контролирана от същите физически или юридически лица, които контролират кредитна институция, получила лиценз в посочената друга държава членка.

2. Преди да издаде лиценз на кредитна институция, компетентният орган се консултира с компетентния орган, отговарящ за надзора върху застрахователните предприятия или инвестиционните посредници в съответната държава членка, когато кредитната институция:

- a) е дъщерно предприятие на застрахователно предприятие или на инвестиционен посредник, получили лиценз в Съюза;
- b) е дъщерно предприятие на предприятието майка на застрахователно предприятие или инвестиционен посредник, получили лиценз в Съюза;
- в) се контролира от същото физическо или юридическо лице, което контролира застрахователното предприятие или инвестиционния посредник, получили лиценз в Съюза.

3. Съответните компетентни органи, посочени в параграфи 1 и 2, се консултират помежду си, особено когато преценяват дали акционерите са подходящи и когато оценяват репутацията и опита на членовете на ръководния орган, участващи в управлението на друг субект от същата група. Те обменят всяка информация от значение за издаване на лиценз по отношение на пригодността на акционерите, репутацията и опита на членовете на ръководния орган, както и за текущата оценка за изпълнение на оперативните изисквания.

⁽¹⁾ ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.

Член 17**Клонове на кредитни институции, получили лиценз в друга държава членка**

Приемащите държави членки не изискват лиценз или наличие на капитал за клоновете на кредитни институции, получили лиценз в други държави членки. Откриването на тези клонове и надзорът върху тях се извършва в съответствие с член 35, член 36, параграфи 1, 2 и 3, член 37, членове 40—46, член 49, и членове 74 и 75.

Член 18**Отнемане на лиценз**

Компетентните органи могат да отнемат лиценз, издаден на кредитна институция, само ако дадена кредитна институция:

- а) не използва лиценза в продължение на 12 месеца, изрично се откаже от него или е престанала да извършва дейност от повече от шест месеца, освен ако съответната държава членка не е предвидила прекратяване на действието на лиценза в такива случаи;
- б) е получила лиценза посредством представяне на невярна информация или чрез друго нарушение;
- в) вече не отговаря на условията, съгласно които е бил издаден лицензът;
- г) вече не отговаря на пруденциалните изисквания, предвидени в трета, четвърта или шеста част от Регламент (ЕС) № 575/2013, или наложени по член 104, параграф 1, буква а) или член 105 от настоящата директива, или вече не може да се разчита, че тя ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите, и по-специално не осигурява достатъчна степен на сигурност за активите, поверени ѝ от вложителите;
- д) попада в един от другите случаи, при които по националното право се предвижда отнемане на лиценза; или
- е) извърши едно от нарушенията, посочени в член 67, параграф 1.

Член 19**Наименование на кредитните институции**

За целите на дейността си кредитните институции могат — независимо от разпоредбите в приемащата държава членка за използването на думите „банка“, „спестовна банка“ или други банкови наименования — да използват на цялата територия на Съюза същото наименование, което използват в държавата членка, където се намира главното им управление. Когато има

риск от объркване, приемащата държава членка може за по-голяма яснота да изиска това наименование да бъде придружено от някои обяснителни елементи.

Член 20**Уведомяване за издаването и отнемането на лиценз**

1. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всеки лиценз, издаден съгласно член 8.
2. ЕБО публикува на своята страница в интернет и редовно актуализира списък с наименованията на всички кредитни институции, получили лиценз.
3. Консолидиращият надзорник предоставя на съответните компетентни органи и ЕБО всички сведения за групата кредитни институции съгласно член 14, параграф 3, член 74, параграф 1 и член 109, параграф 2, по-специално относно правната, организационната и управленската структура на групата.
4. Посоченият в параграф 2 от настоящия член списък включва наименованията на кредитните институции, които не разполагат с предвидения в член 12, параграф 1 капитал и посочва тези кредитни институции като такива.
5. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всеки отнет лиценз, като посочват и мотивите за отнемането.

Член 21**Освобождение от изискванията за кредитни институции, които са трайно свързани с централен орган**

1. Компетентните органи могат да освободят от изискванията, установени в членове 10 и 12, и член 13, параграф 1 от настоящата директива по отношение на дадена кредитна институция, посочена в член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в съответствие с предвидените там условия.

Държавите членки могат да запазят и прилагат съществуващото национално право относно прилагането на това освобождение доколкото, доколкото тя не противоречи на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. Когато компетентните органи прилагат освобождението, посочено в параграф 1, членове 17, 33, 34 и 35, член 36, параграфи 1—3 и членове 39—46, дял VII, глава 2, раздел II и дял VII, глава 4 се прилагат за цялата структура, състояща се от централния орган и свързаните с него институции.

ГЛАВА 2

Квалифицирано дялово участие в кредитна институция

Член 22

Уведомяване за планирани придобивания и оценяването им

1. Държавите членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, или от такива лица, действащи съгласувано („кандидат-приобретател“), които са взели решение или да придобият пряко или непряко квалифицирано дялово участие в кредитната институция, или пряко или непряко да увеличат такова квалифицирано дялово участие, в резултат на което делът на правата им на глас или на държания от тях капитал би достигнал или надвишил 20 %, 30 % или 50 % или кредитната институция би станала тяхно дъщерно предприятие („планирано придобиване“), да уведомят писмено преди придобиването компетентните органи за кредитната институция, в която те искат да придобият или увеличат квалифицирано дялово участие, като посочат размера на предвиденото участие и предоставят относимата информация, определена в съответствие с член 23, параграф 4. Държавите членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

2. Компетентните органи потвърждават писмено на кандидат-приобретателя получаването на уведомлението съгласно параграф 1 или на допълнителна информация съгласно параграф 3, съвременно и във всички случаи в срок от два работни дни след получаването им.

Компетентните органи разполагат с максимален срок от 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и на всички документи, които държавата членка изисква да се прилагат към уведомлението въз основа на списъка, посочен в член 23, параграф 4 („срокът за извършване на оценка“), за да извършат оценката, предвидена в член 23, параграф 1 („оценката“).

Когато потвърждават получаването на уведомлението, компетентните органи информират кандидат-приобретателя за датата, на която изтича срокът за извършване на оценката.

3. В рамките на срока за извършване на оценка, но не по-късно от петдесетия работен ден от този срок, компетентните органи могат при нужда да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

В периода между датата на искането за информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на отговора от кандидат-приобретателя срокът за извършване на оценка спира да тече. Това спиране не надвишава 20 работни дни. Компетентните органи могат по своя преценка да отправят още искания за допълване или изясняване на информацията, но те не водят до спиране на срока за извършване на оценка.

4. Компетентните органи могат да удължат до 30 работни дни спирането, посочено в параграф 3, втора алинея, ако кандидат-приобретателят е установен или е подлежи на надзор в трета държава или ако е физическо или юридическо лице, неподлежащо на надзор съгласно настоящата директива или съгласно Директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО или 2004/39/ЕО.

5. Ако компетентните органи решат да се противопоставят на планираното придобиване, в срок от два работни дни след извършване на оценката и в рамките на срока за извършване на оценка те уведомяват кандидат-приобретателя в писмена форма, като представят мотивите си. По искане на кандидат-приобретателя мотивите за решението могат да бъдат публично оповестени по подходящ начин, при спазване на разпоредбите на националното право. Това не възпрепятства държавите членки да разрешат на компетентните органи да публикуват тази информация, без това да е поискано от кандидат-приобретателя.

6. Ако компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на планираното придобиване в рамките на срока за извършване на оценка, планираното придобиване се смята за одобрено.

7. Компетентните органи могат да определят максимален срок за извършване на планираното придобиване и ако е уместно, да удължат този срок.

8. Държавите членки не могат да налагат по-строги изисквания от определените в настоящата директива за уведомяване на компетентните органи или за одобряване от тяхна страна на преките или косвените придобивания на права на глас или на капитал.

9. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел установяване на общи процедури, формуляри и образци за процеса на консултации между съответните компетентни органи съгласно посоченото в член 24.

ЕБО предоставя на Комисията тези проекти за технически стандарти до 31 декември 2015 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 23

Критерии за оценка

1. За да гарантират стабилно и разумно управление на кредитната институция, в която се планира придобиване, и като отчитат възможното влияние на кандидат-приобретателя върху кредитната институция, при разглеждане на уведомлението по член 22, параграф 1 и на информацията по член 22, параграф 3 компетентните органи преценяват доколко е подходящ кандидат-приобретателят, както и разумността на планираното придобиване от финансова гледна точка, в съответствие със следните критерии:

- а) репутацията на кандидат-приобретателя;
- б) репутацията, знанията, уменията и опита, съгласно член 91, параграф 1, на всеки член на ръководния орган и всеки член на висшето ръководство, който ще ръководи дейността на кредитната институция в резултат на планираното придобиване;
- в) финансовата стабилност на кандидат-приобретателя, по-специално във връзка с вида дейност, извършвана или предвиджана в кредитната институция, в която се планира придобиването;
- г) дали кредитната институция ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 и когато е приложимо, съгласно друго право на Съюза, по-специално Директиви 2002/87/ЕО и 2009/110/ЕО и, включително дали групата, от която кредитната институция ще стане част, има структура, която позволява да се упражнява ефективен надзор, да се извършва ефективен обмен на информация между компетентните органи и да се определи разпределението на отговорностите между компетентните органи;
- д) дали съществуват основателни причини за подозрение, че във връзка с планираното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм⁽¹⁾ или че осъществяването на планираното придобиване би могло да увеличи риска от това.

2. Компетентните органи могат да се противопоставят на планираното придобиване само ако са налице основателни причини за това съгласно критериите по параграф 1 или ако представената от кандидат-приобретателя информация е непълна.

3. Държавите членки не налагат предварителни условия във връзка с размера на дяловото участие, което трябва да бъде придобито, нито разрешават на компетентните си органи да разглеждат планираното придобиване от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

4. Държавите членки публикуват списък със сведенията, които са необходими за извършване на оценката и които трябва да бъдат предоставени на компетентните органи при изпращане на уведомлението, посочено в член 22, параграф 1. Необходимите сведения трябва да са пропорционални и да бъдат съобразени с характеристиките на кандидат-приобретателя и естеството на планираното придобиване. Държавите членки не изискват информация, която не е от значение за извършването на пруденциална оценка.

5. Независимо от разпоредбите на член 22, параграфи 2, 3 и 4, когато на компетентния орган са изпратени уведомления за две или повече предложения за придобивания или за увеличаване на квалифицираното дялово участие в една и съща кредитна институция, този орган третира кандидат-приобретателите на недискриминационна основа.

Член 24

Сътрудничество между компетентните органи

1. Съответните компетентни органи провеждат цялостни консултации помежду си при оценяване на планираното придобиване, ако кандидат-приобретателят е едно от следните:

- а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО („управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа“), получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването;
- б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването;
- в) физическо или юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се планира придобиването.

2. Компетентните органи си предоставят взаимно, без неоправдано забавяне, всякаква информация, която е съществена или от значение за оценката. В тази връзка компетентните органи при поискване обменят помежду си цялата информация от значение и по собствена инициатива предават цялата съществена информация. В решението на компетентния орган, издал лиценз на кредитната институция, в която се планира придобиване, се посочват всички становища или резерви, изразени от страна на компетентния орган, който отговаря за кандидат-приобретателя.

⁽¹⁾ ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

Член 25

Уведомяване при прехвърляне на дялове

Държавите членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, което е взело решение да прехвърли, пряко или непряко, квалифицирано дялово участие в кредитна институция, да уведоми писмено компетентните органи преди прехвърлянето на дялове, като посочи размера на съответното дялово участие. Такова лице уведомява също компетентните органи и когато е взело решение да намали квалифицираното си дялово участие, вследствие на което делът на правата му на глас или на капитала му би спаднал под 20 %, 30 % или 50 % или кредитната институция вече не би била негово дъщерно предприятие. Държавите членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

Член 26

Задължения за представяне на информация и санкции

1. Когато кредитните институции узнаят за придобиването или за прехвърлянето на дялови участия в капитала им, в резултат на което съответните дялови участия надхвърлят или спадат под един от праговете, посочени в член 22, параграф 1 и член 25, институциите информират компетентните органи за тези придобивания или прехвърляния.

Кредитните институции, чиито ценни книжа са допускани за търгуване на регулиран пазар, информират компетентните органи поне веднъж годишно за имената или наименованията на акционерите и членовете, които притежават квалифицирани дялови участия, и за размерите на тези дялови участия, например въз основа на информацията от годишните общи събрания на акционерите и членовете или въз основа на информацията, получена по силата на нормативните разпоредби за дружествата, чиито ценни книжа са допускани за търгуване на регулиран пазар.

2. Държавите членки изискват от компетентните органи да предприемат необходимите мерки в случаите, когато влиянието на лицата по член 22, параграф 1 може да бъде в ущърб на разумното и стабилно управление на институцията, за да се прекрати създаването се положение. Мерките могат да включват съдебни заповеди, санкции, при условията на членове 65—72, срещу членовете на ръководния орган и управителите или спиране на упражняването на правата на глас, произтичащи от акциите или дяловете, притежавани от акционерите или членовете на въпросната кредитна институция.

Подобни мерки се прилагат към физическите или юридическите лица, които не изпълняват задължението си да представят предварителна информация, както е предвидено в член 22, параграф 1 и при условията на членове 65—72.

Ако въпреки възражението на компетентните органи бъде придобито дялово участие, държавите членки, независимо от всякакви други санкции, които могат да бъдат приети, предвиждат или временно спиране на упражняването на съответните права на глас, или обявяване за недействителни на подадените гласове, или възможност за тяхното анулиране.

Член 27

Критерии за квалифицирано дялово участие

Когато се определя дали са изпълнени критериите за квалифицирано дялово участие, по членове 22, 25 и 26, се отчитат правата на глас по членове 9, 10 и 11 от Директива 2004/109/ЕО, както и условията относно тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Когато се определя дали са изпълнени критериите за квалифицирано дялово участие по член 26, държавите членки не отчитат правата на глас или акциите или дяловете, които институциите могат да държат в резултат от поемане на емисия на финансови инструменти или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение съгласно раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и при условие че те бъдат прехвърлени в срок от една година след придобиването.

ДЯЛ IV

НАЧАЛЕН КАПИТАЛ НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОСРЕДНИЦИ

Член 28

Начален капитал на инвестиционните посредници

1. Началният капитал на инвестиционните посредници включва само един или повече от елементите по член 26, параграф 1, букви а)—д) от Регламент (ЕС) 575/2013.

2. Всички инвестиционни посредници извън посочените в член 29 трябва да имат начален капитал от 730 000 EUR.

Член 29

Начален капитал на определени категории инвестиционни посредници

1. Инвестиционните посредници, които не осъществяват никакви сделки с финансови инструменти за своя сметка или които не поемат емисии на финансови инструменти при безусловно и неотменимо задължение, но които държат пари или ценни книжа на клиенти и предлагат една или повече от посочените по-долу услуги, трябва да имат начален капитал от 125 000 EUR:

- а) получаване и предаване на нарежданията на инвеститорите във връзка с финансови инструменти;
- б) изпълнение на нарежданията на инвеститорите във връзка с финансови инструменти;
- в) управление на индивидуални портфейли с инвестиции във финансови инструменти.

2. Компетентните органи могат да разрешат на инвестиционен посредник, който изпълнява нареждания на инвеститори във връзка с финансови инструменти, да държи такива инструменти за собствена сметка, ако са изпълнени следните условия:

- а) такива позиции възникнат единствено поради факта, че посредникът не е в състояние да съчетае точно нарежданията на инвеститорите;
- б) съвкупната пазарна стойност на всички тези позиции не може да надхвърля 15 % от първоначалния капитал на посредника;
- в) посредникът отговаря на изискванията по членове 92—95 и четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- г) такива позиции имат случаен и временен характер и са строго ограничени до времето, необходимо за извършване на съответната сделка.

3. Държавите членки могат да намалят размера на сумата, посочена в параграф 1 до 50 000 EUR, когато посредникът няма разрешение да държи пари или ценни книжа на клиенти, да търгува за собствена сметка или да поема емисии при безусловно и неотменимо задължение.

4. Държането на позиции във финансови инструменти, които не са включени в търговския портфейл, с цел инвестиране на собствен капитал, не се счита за търгуване за собствена сметка по отношение на услугите по параграф 1 или за целите на параграф 3.

Член 30

Начален капитал на местните дружества

Местните дружества имат начален капитал от 50 000 EUR, доколкото се ползват от свободата на установяване или от свободата на предоставяне на услуги по членове 31 и 32 от Директива 2004/39/ЕО.

Член 31

Покритие за дружества, които нямат право да държат пари или ценни книжа на клиенти

1. Покритието за дружествата, посочени в член 4, параграф 1, точка 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 е под една от следните форми:

- а) начален капитал от 50 000 EUR;
- б) застраховка „Професионална отговорност“, която е валидна за цялата територия на Съюза, или друга съизмерима гаранция за покриване на задължения във връзка с вреди, произтичащи от професионална небрежност, със застрахователна сума от най-малко 1 000 000 EUR за всяка застрахователна претенция и 1 500 000 EUR годишно за всички застрахователни претенции;
- в) комбинация от начален капитал и застраховка „Професионална отговорност“, която осигурява ниво на покритие, еквивалентно на това по буква а) или б).

Комисията преразглежда периодично сумите, посочени в първата алинея.

2. Когато дружество, посочено в член 4, параграф 1, точка 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 е регистрирано и по Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество⁽¹⁾, то трябва да отговаря на изискванията по член 4, параграф 3 от посочената директива и има покритие под една от следните форми:

- а) начален капитал от 25 000 EUR;
- б) застраховка „Професионална отговорност“, която е валидна за цялата територия на Съюза, или друга съизмерима гаранция за покриване на задължения във връзка с вреди, произтичащи от професионална небрежност, със застрахователна сума от най-малко 500 000 EUR за всяка застрахователна претенция и 750 000 EUR годишно за всички застрахователни претенции;
- в) комбинация от начален капитал и застраховка „Професионална отговорност“, която осигурява ниво на покритие, еквивалентно на това по буква а) или б).

Член 32

Преходна разпоредба

1. Чрез дерогация от член 28, параграф 2, член 29, параграфи 1 и 3, и член 30 държавите членки могат да продължат действието на лицензите на инвестиционни посредници и дружества по член 30, които са съществували на или преди 31 декември 1995 г. и чийто собствен капитал е по-малък от началния капитал, определен за тях в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1 или параграф 3, или член 30.

Собственият капитал на тези инвестиционни посредници или дружества е не по-малък от най-високия относим размер на капитала, изчислен след 23 март 1993 г. Това относимо ниво е средното дневно ниво на собствения капитал, изчислено за шестмесечния период, предхождащ датата на изчисление. Той се изчислява на всеки шест месеца по отношение на съответния предходен период.

2. Ако контролът върху инвестиционен посредник или дружество по параграф 1 бъде поет от физическо или юридическо лице, различно от лицето, което е контролирало дружеството на или преди 31 декември 1995 г., собственият капитал на този инвестиционен посредник или това дружество трябва да достигне поне размера, определен за него в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1 или параграф 3 или член 30, освен в случай на първо прехвърляне чрез наследяване, извършено след 31 декември 1995 г., при условие на одобрението от страна на компетентните органи и за срок от не повече от 10 години от датата на това прехвърляне.

⁽¹⁾ ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.

3. В случай на сливане на два или повече инвестиционни посредника или дружества, обхванати от член 30, не е необходимо собственият капитал на дружеството, образувано в резултат на сливането, да достигне размера, определен в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1 или параграф 3, или член 30. Независимо от това за всеки период от време, когато нивата, определени в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1, член 29, параграф 3 или член 30, не са достигнати, собственият капитал на дружеството, образувано в резултат на сливането, не може да пада под сумата на собствения капитал на слетите дружества към датата на сливането.

4. Собственият капитал на инвестиционните посредници и дружествата, обхванати от член 30, не може да пада под размера, определен в член 28, параграф 2, член 29, параграф 1 или параграф 3, или член 30 и в параграфи 1 и 3 от настоящия член.

5. Когато компетентните органи преценят за необходимо, с цел да се осигури платежоспособността на тези инвестиционни посредници и дружества, че установените в параграф 4 изисквания са спазени, параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат.

ДЯЛ V

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СВОБОДАТА НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДАТА НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ

ГЛАВА 1

Общи принципи

Член 33

Кредитни институции

Държавите членки предвиждат изброените в приложение I дейности да могат да се извършват на тяхна територия в съответствие с член 35, член 36, параграфи 1, 2 и 3, член 39, параграфи 1 и 2 и членове 40—46 или чрез откриване на клон, или чрез предоставяне на услуги от всяка кредитна институция, която е получила лиценз и е обект на надзор от компетентните органи на друга държава членка, при условие че тези дейности са включени в лиценза.

Член 34

Финансови институции

1. Държавите членки предвиждат дейностите, изброени в приложение I, да могат да се извършват на тяхна територия в съответствие с член 35, член 36, параграфи 1, 2 и 3, член 39, параграфи 1 и 2 и членове 40—46 или чрез откриване на клон, или чрез предоставяне на услуги от всяка финансова институция от друга държава членка, независимо дали тя е дъщерно предприятие на кредитна институция или е дъщерно предприятие, съвместно притежавано от две или повече кредитни институции, чийто учредителен акт и устав позволяват извършването на тези дейности и която отговаря на всяко едно от следните условия:

- а) предприятието майка или предприятията майки са лицензирани като кредитни институции в държавата членка, чието право регулира финансовата институция;
- б) съответните дейности действително се извършват на територията на същата държава членка;
- в) предприятието майка или предприятията майки притежават 90 % или повече от правата на глас, произтичащи от акциите или дяловете от капитала на финансовата институция;
- г) предприятието майка или предприятията майки изпълняват изискванията на компетентните органи за разумно управление на финансовата институция и са декларирани със съгласието на съответните компетентни органи на държавата членка по произход, че солидарно и поотделно гарантират изпълнението на задълженията, поети от финансовата институция;
- д) финансовата институция, по-специално по отношение на въпросните ѝ дейности, е ефективно обхваната от консолидирания надзор върху предприятието майка или върху всяко едно от предприятията майки в съответствие с дял VII, глава 3 от настоящата директива и първа част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, по-специално по отношение на изчисляването на капиталовите изисквания, предвидени в член 92 от посочения Регламент, на контрола върху големите експозиции, предвиден в четвърта част от посочения регламент, и с цел ограничаване на участията съгласно членове 89 и 90 от същия регламент.

Компетентните органи на държавата членка по произход проверяват изпълнението на условията, предвидени в първа алинея и издават на финансовата институция удостоверение, че отговаря на условията, което е част от уведомлението по членове 35 и 39.

2. Ако финансова институция, посочена в параграф 1, първа алинея престане да отговаря на някое от поставените условия, компетентните органи на държавата членка по произход уведомяват компетентните органи на приемащата държава членка, като за дейностите, извършвани от тази финансова институция в приемащата държава членка, започва да се прилага правото на приемащата държава членка.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат съответно за дъщерните предприятия на финансова институция по параграф 1, първа алинея.

ГЛАВА 2

Право на установяване за кредитните институции

Член 35

Изискване за уведомяване и взаимодействие между компетентните органи

1. Всяка кредитна институция, която желае да открие клон на територията на друга държава членка, уведомява компетентните органи на своята държава членка по произход.

2. Държавите членки изискват от всяка кредитна институция, която желае да открие клон в друга държава членка, в уведомлението по параграф 1 да представи цялата посочена по-долу информация:

- а) държавата членка, на чиято територия предвижда да открие клон;
- б) план за дейността, в който да се посочват и предвижданите видове дейност, както и организационната структура на клона;
- в) адреса в приемащата държава членка, откъдето могат да се получават документи;
- г) имената на лицата, които ще отговарят за управлението на клона.

3. Ако компетентните органи на държавата членка по произход нямат основание за съмнение, че с оглед на планираните дейности административната структура и финансовото състояние на кредитната институция са адекватни, в срок от три месеца след получаването на информацията по параграф 2 те изпращат тази информация на компетентните органи на приемащата държава членка и уведомяват за това кредитната институция.

Компетентните органи на държавата членка по произход съобщават също така размера и структурата на собствения капитал, както и общия размер на изискванията за собствения капитал на кредитната институция по член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чрез дерогация от втората алинея, в посочения в член 34 случай компетентните органи на държавата членка по произход съобщават размера и структурата на собствения капитал на финансовата институция и общия размер на рисковите експозиции, изчислен в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на кредитната институция, която е нейното предприятие майка.

4. Когато компетентните органи на държавата членка по произход откажат да предадат на компетентните органи на приемащата държава членка информацията по параграф 2, те представят на съответната кредитна институция основанията за отказа си в срок от три месеца след получаването на цялата информация.

Отказът или липсата на отговор могат да бъдат обжалвани по съдебен ред в държавата членка по произход.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която трябва да бъде включвана в уведомленията в съответствие с настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО предоставя на Комисията проектите за технически стандарти, посочени в параграфи 5 и 6, до 1 януари 2014 г.

Член 36

Започване на дейността

1. Преди клонът на кредитна институция да започне дейността си, в срок от два месеца след получаването на информацията по член 35 компетентните органи на приемащата държава членка се подготвят за надзора върху кредитната институция в съответствие с глава 4 и при необходимост посочват условията, при които в интерес на общото благо следва да се извършва тази дейност в приемащата държава членка.

2. След получаване на съобщение от компетентните органи на приемащата държава членка или при изтичане на срока по параграф 1 без да е получено съобщение от тези органи, клонът може да бъде открит и да започне дейността си.

3. В случай на промяна на някои от сведенията, съобщени съгласно член 35, параграф 2, букви б), в) или г), кредитната институция изпраща на компетентните органи на държавата членка по произход и на приемащата държава членка писмено уведомление за тази промяна не по-късно от един месец преди извършването на промяната, за да се даде възможност на компетентните органи на държавата членка по произход да вземат решение вследствие на уведомлението по член 35 и на компетентните органи на приемащата държава членка да вземат решение за определяне на условията за промяната съгласно параграф 1 от настоящия член.

4. Приема се, че спрямо клоновете, които са започнали дейността си в съответствие с действащите разпоредби в приемащите държави членки преди 1 януари 1993 г., е била прилагана процедурата, предвидена в член 35 и в параграфи 1 и 2 от настоящия член. От 1 януари 1993 г. за тях се прилагат разпоредбите на параграф 3 от настоящия член и на членове 33 и 52, както и на глава 4.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, която трябва да бъде включвана в уведомленията по настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО предоставя на Комисията проектите за технически стандарти, посочени в параграфи 5 и 6, до 1 януари 2014 г.

Член 37

Информация за отказите

Държавите членки информират Комисията и ЕБО за броя и вида на случаите на отказ по член 35 и член 36, параграф 3.

Член 38

Обобщено разглеждане на клонове

Всички места на дейност, установени в една и съща държава членка от кредитна институция с главно управление в друга държава членка, се разглеждат като един клон.

ГЛАВА 3

Упражняване на правото на свободно предоставяне на услуги

Член 39

Процедура за уведомяване

1. Всяка кредитна институция, която желае да упражни за първи път правото си на свободно предоставяне на услуги чрез извършване на дейности на територията на друга държава членка, уведомява компетентните органи на държавата членка по произход за дейностите от списъка в приложение I, които възнамерява да извършва.

2. В срок от един месец след получаването на уведомлението по параграф 1 компетентните органи на държавата членка по произход изпращат това уведомление на компетентните органи на приемащата държава членка.

3. Настоящият член не засяга правата, придобити от кредитните институции, които са предоставяли услуги преди 1 януари 1993 г.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, които трябва да бъде включвана в уведомленията по настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за уведомяване.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО предоставя на Комисията проектите за технически стандарти, посочени в параграфи 4 и 5, до 1 януари 2014 г.

ГЛАВА 4

Правомощия на компетентните органи на приемащата държава членка

Член 40

Изисквания за предоставяне на отчети

Компетентните органи на приемащите държави членки могат да изискват всички кредитни институции, които имат клонове на тяхна територия, да им представят периодично отчети за дейността си в съответните приемащи държави членки.

Такива отчети могат да се изискват само за сведение или за статистически цели, за прилагането на член 51, параграф 1 или за надзорни цели в съответствие с настоящата глава. Те са предмет на изискванията за опазване на професионална тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1.

Компетентните органи на приемащите държави членки могат по специално да изискват информация от кредитните институции по първа алинея, за да могат да преценят дали даден клон е значим съгласно член 51, параграф 1.

Член 41

Мерки, предприемани от компетентните органи на държавата членка по произход по отношение на дейностите, извършвани в приемащата държава членка

1. Въз основа на информацията, получена от компетентните органи на държавата членка по произход съгласно член 50, компетентните органи на приемащата държава членка информират компетентните органи на държавата членка по произход, когато установят, че кредитна институция, която има клон или предоставя услуги на територията на приемащата държава членка, отговаря на едно от следните условия по отношение на извършваните от нея дейности в тази държава членка:

a) кредитната институция не спазва националните разпоредби за транспониране на настоящата директива или Регламент (ЕС) № 575/2013;

- б) налище е съществен риск, че кредитната институция няма да спази националните разпоредби за транспониране на настоящата директива или Регламент (ЕС) № 575/2013.

Компетентните органи на държавата членка по произход предприемат незабавно всички необходими мерки, за да гарантират, че съответната кредитна институция ще прекрати това неспазване разпоредбите или ще вземе мерки за предотвратяване на риска от неспазване на разпоредбите. Компетентните органи на държавата членка по произход съобщават незабавно тези мерки на компетентните органи на приемащата държава членка.

2. Когато компетентните органи на приемащата държава членка считат, че компетентните органи на държавата членка по произход не са изпълнили задълженията си или че няма да изпълнят задълженията си по параграф 1, втора алинея, те могат да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействие от него в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Когато ЕБО предприема действия в съответствие с посочения член, той взема всяко решение по член 19, параграф 3 от посочения регламент в срок от 24 часа. ЕБО може и по собствена инициатива да подпомага компетентните органи за постигане на споразумение в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от посочения регламент.

Член 42

Обосноваване и съобщаване

Всяка мярка, предприета съгласно член 41, параграф 1 или член 43 или член 44, която включва санкции или ограничения на свободата на предоставяне на услуги или свободата на установяване, се обосновава и съобщава надлежно на съответната кредитна институция.

Член 43

Предпазни мерки

1. Преди да започнат процедурата по член 41, в спешни случаи компетентните органи на приемащата държава членка могат — в очакване на мерките на компетентните органи на държавата членка по произход или на мерките за оздравяване по член 3 от Директива 2001/24/ЕО — да вземат всички необходими предпазни мерки с цел защита срещу финансовата нестабилност, която сериозно би застрашила колективните интереси на вложителите, инвеститорите и клиентите в приемащата държава членка.

2. Предпазните мерки по параграф 1 са пропорционални на целта си да защитават срещу финансовата нестабилност, която сериозно би застрашила колективните интереси на вложителите, инвеститорите и клиентите в приемащата държава членка. Тези предпазни мерки могат да включват спиране на плащанията. Те не могат да създават предимства за кредиторите на кредитната институция в приемащата държава членка спрямо кредиторите в друга държава членка.

3. Предпазните мерки по параграф 1 престават да действат, когато административните или съдебните органи на държавата членка по произход предприемат мерки за оздравяване по смисъла на член 3 от Директива 2001/24/ЕО.

4. Компетентните органи на приемащата държава членка прекратяват предпазните мерки, когато считат, че тези мерки вече не са актуални съгласно член 41, освен ако тяхното действие е прекратено в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

5. Комисията, ЕБО и компетентните органи на другите засегнати държави членки се информират своевременно за взетите по параграф 1 предпазни мерки.

Когато компетентните органи на държавата членка по произход или на всяка друга засегната държава членка възразят срещу мерките, предприети от компетентните органи на приемащата държава членка, те могат да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействие от него съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Когато предприема действия в съответствие с посочения член, ЕБО взема всяко решение по член 19, параграф 3 от посочения регламент в срок от 24 часа. ЕБО може също по собствена инициатива да подпомага компетентните органи за постигане на споразумение в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от същия регламент.

Член 44

Правомощия на приемащите държави членки

Приемащите държави членки могат — независимо от разпоредбите на членове 40 и 41 — да упражняват правомощията, предоставени им по силата на настоящата директива, за да предприемат необходимите мерки за предотвратяване или за санкциониране на извършените на тяхна територия нарушения на нормативните разпоредби, приети от съответните държави членки съгласно настоящата директива или в интерес на общото благо. Тези мерки включват и възможност за предотвратяване на извършването на нови операции на тяхна територия от кредитните институции нарушители.

Член 45

Мерки след отнемане на лиценз

В случай на отнемане на лиценз компетентните органи на държавата членка по произход информират незабавно компетентните органи на приемащата държава членка. Компетентните органи на приемащата държава членка вземат необходимите мерки, за да предотвратят възможността съответната кредитна институция да извърши нови операции на нейна територия и за да защитят интересите на вложителите.

Член 46

Реклама

Нищо в настоящата глава не възпрепятства кредитните институции с главни управления в други държави членки да рекламират услугите си посредством всички налични комуникационни средства в приемащата държава членка, като спазват правилата за формата и съдържанието на рекламата, приети в интерес на общото благо.

ДЯЛ VI

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 47

Уведомяване във връзка с клонове на кредитни институции от трета държава и условия за достъп до осъществяване на дейност за кредитните институции с такива клонове

1. Държавите членки не прилагат за клоновете на кредитни институции с главно управление в трети държави, когато започват дейност или продължават да извършват дейност, разпоредби, които водят до по-благоприятно третиране от това на клоновете на кредитните институции с главно управление в Съюза.

2. Компетентните органи уведомяват Комисията, ЕБО и Европейския банков комитет, създаден с Решение 2004/10/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ за всички лицензи за клонове, издадени на кредитни институции, чието главно управление се намира в трета държава.

3. Съюзът може — чрез споразумения с една или повече трети държави — да приеме да прилага разпоредби, които осигуряват на клоновете на кредитна институция с главно управление в трета държава идентично третиране на цялата територия на Съюза.

Член 48

Сътрудничество с надзорните органи на трети държави във връзка с надзора на консолидирана основа

1. По искане на държава членка или по своя инициатива Комисията може да представя на Съвета предложения за преговори за сключване на споразумения с една или повече трети държави относно начините за упражняване на надзор на консолидирана основа върху:

а) институции, чиито предприятия майки имат главно управление в трета държава;

б) институции, които се намират в трети държави и чиито предприятия майки, независимо дали са институции, финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, са с главно управление в Съюза.

2. Посочените в параграф 1 споразумения по-конкретно имат за цел да се гарантира, че:

а) компетентните органи на държавите членки могат да получават информацията, необходима за упражняване на надзор, въз основа на консолидираните финансови отчети, върху институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които се намират в Съюза и

които имат за дъщерни предприятия институции или финансови институции в трети държави, или имат дялово участие в тях;

б) надзорните органи на трети държави могат да получават информацията, необходима за надзора върху предприятията майки, чиито главни управления се намират на териториите им и които имат за дъщерни предприятия институции или финансови институции, намиращи се в една или повече държави членки, или имат дялово участие в тях;

в) ЕБО може да получава от компетентните органи на държавите членки информацията, получена от национални органи на трети държави в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 218 от ДФЕС, Комисията проучва с помощта на Европейския банков комитет резултатите от преговорите, посочени в параграф 1, и ситуацията, която възниква в резултат на тези преговори.

4. ЕБО подпомага Комисията за целите на настоящия член, в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ VII

ПРУДЕНЦИАЛЕН НАДЗОР

ГЛАВА I

Принципи на пруденциалния надзор

Раздел I

Компетентност И Задължения На Държавата Членка По Произход И На Приемщата Държава Членка

Член 49

Компетентност на компетентните органи на държавата членка по произход и на приемащата държава членка

1. Пруденциалният надзор върху всяка институция, включително върху дейността, която тя извършва в съответствие с членове 33 и 34, е задължение на компетентните органи на държавата членка по произход, без с това да се засягат разпоредбите на настоящата директива, с които се възлагат задължения на компетентните органи на приемащата държава членка.

2. Параграф 1 не възпрепятства осъществяването на надзор на консолидирана основа.

3. Предприеманите от приемащата държава членка мерки не могат да предвиждат дискриминационно или ограничително третиране въз основа на факта, че дадена институция е получила лиценз в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 36.

Член 50

Сътрудничество по отношение на надзора

1. Компетентните органи на съответните държави членки работят в тясно сътрудничество, за да упражняват надзор върху дейността на институции, които извършват дейност — по-специално чрез клон — в една или повече държави членки, различни от тези, в които се намират техните главни управления. Те си предоставят взаимно цялата информация за управлението и собствеността върху тези институции, която би могла да улесни надзора и проверката на условията за тяхното лицензиране, както и цялата информация, която може да улесни наблюдението над такива институции, в частност информация, свързана с тяхната ликвидност, платежоспособност, депозитна гаранция, ограниченията за големите експозиции, други фактори, които могат да повлияят на системния риск, породен от институцията, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол.

2. Компетентните органи на държавата членка по произход незабавно предават на компетентните органи на приемащите държави членки всякаква информация и констатации във връзка с надзора върху ликвидността, съгласно шеста част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и дял VII, глава 3 от настоящата директива, за дейностите, които институцията извършва чрез клоновете си, доколкото тази информация и констатации са от значение за защитата на вложителите или инвеститорите в приемащата държава членка.

3. Компетентните органи на държавата членка по произход информират незабавно компетентните органи на всички приемащи държави членки, когато възникне или основателно може да се очаква да възникнат ликвидни затруднения. Тази информация включва и подробни сведения за планирането и изпълнението на възстановителен план и за всички мерки за пруденциален надзор, предприети в този контекст.

4. При поискване от страна на компетентните органи на приемащата държава членка компетентните органи на държавата членка по произход им съобщават, и обясняват как са отчетени, информацията и констатациите, предоставени им от компетентните органи на приемащата държава членка. Ако след като им бъдат предадени информацията и констатациите, компетентните органи на приемащата държава членка продължават да твърдят, че компетентните органи на държавата членка по произход не са предприели необходимите мерки, компетентните органи на приемащата държава членка могат, след като информират компетентните органи на държавата членка по произход и ЕБО, да вземат подходящи мерки за предотвратяване на по-нататъшни нарушения, за да защитят интересите на вложителите, инвеститорите и други лица, на които се предоставят услуги, или за да защитят стабилността на финансовата система.

Когато компетентните органи на държавата членка по произход не са съгласни с мерките, които компетентните органи на приемащата държава членка смятат да предприемат, те могат да отнесат въпроса до ЕБО и поискат съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Когато предприема действия съгласно посочения член, ЕБО взема всяко решение в срок от един месец.

5. Компетентните органи могат да отнасят до ЕБО случаите, при които искане за сътрудничество, по-специално за обмен на информация, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок. Без да се засяга член 258 от ДФЕС, в посочените случаи ЕБО може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО може също по собствена инициатива да подпомага компетентните органи за постигане на споразумение относно обмена на информация съгласно настоящия член в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от посочения регламент.

6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на информацията, посочена в настоящия член.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел установяване на стандартни формуляри, образци и процедури във връзка с изискванията за обмен на информация, които могат да улеснят наблюдението на институциите.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. ЕБО предоставя на Комисията проектите за технически стандарти, посочени в параграфи 6 и 7, до 1 януари 2014 г.

Член 51

Значими клонове

1. Компетентните органи в приемащата държава членка могат да поискат от консолидиращия надзорник, когато е приложим член 112, параграф 1, или от компетентните органи в държавата членка по произход, определен клон на дадена институция, различна от инвестиционен посредник, за който се прилага член 95 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да бъде считан за значим.

В искането се посочват причините за определяне на клона като значим, като се отделя особено внимание на следното:

- а) дали пазарният дял съответния клон по отношение на влоговете надвишава 2 % в приемащата държава членка;
- б) възможното въздействие при спиране или прекратяване на дейността на институцията върху системната ликвидност, платежните системи и системите за клиринг и сетълмент в приемащата държава членка;

в) размера и значението на съответния клон, изразени в брой клиенти, в рамките на банковата или финансовата система на приемащата държава членка.

Компетентните органи в държавата членка по произход и в приемащата държава членка, а когато се прилага член 112, параграф 1 - и консолидиращият надзорник, полагат всички възможни усилия за постигане на съвместно решение за определяне на даден клон като значим.

Ако в срок до два месеца след получаването на искането по първа алинея не бъде взето съвместно решение, компетентните органи на приемащата държава членка, в рамките на допълнителен срок от два месеца, вземат сами решение дали съответният клон е значим. При вземане на решението компетентните органи на приемащата държава членка отчитат всички изразени от консолидиращия надзорник или от компетентните органи в държавата членка по произход становища и резерви.

Посочените в трета и четвърта алинея решения се оформят в документи, съдържащи пълни мотиви, които се предават на съответните компетентни органи, признават се за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

Определянето на даден клон за значим не засяга правата и задълженията на компетентните органи съгласно настоящата директива.

2. Компетентните органи на държавата членка по произход предоставят на компетентните органи на приемащата държава членка, в която е открит значим клон, информацията посочена в член 117, параграф 1, букви в) и г) и изпълняват задачите, посочени в член 112, параграф 1, буква в) в сътрудничество с компетентните органи на приемащата държава членка.

Ако даден компетентен орган на държавата членка по произход узнае за извънредна ситуация съгласно посоченото в член 114, параграф 1, той незабавно предупреждава за това органите, посочени в член 58, параграф 4 и член 59, параграф 1.

Компетентните органи на държавата членка по произход съобщават на компетентните органи на приемащата държава членка, в която са открити значими клонове, резултатите от оценките на риска за институциите с такива клонове, посочени в член 97 и където е приложимо — в член 113, параграф 2. Те съобщават и решенията по членове 104 и 105, доколкото посочените оценки и решения са от значение за съответните клонове.

Компетентните органи на държавите членки по произход се консултират с компетентните органи на приемащите държави членки, в които са открити значими клонове, относно оперативните действия, изисквани съгласно член 86, параграф 11, ако това е от значение за ликвидните рискове в паричната единица на приемащата държава членка.

Когато компетентните органи на държавата членка по произход не са се консултирали с компетентните органи на приемащата държава членка или когато след подобна консултация компетентните органи на приемащата държава членка продължават да твърдят, че оперативните действия, изисквани по член 86, параграф 11 не са достатъчни, компетентните органи на приемащата държава членка могат да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Когато не се прилага член 116, компетентните органи, които упражняват надзор върху институцията със значими клонове в други държави членки, създават и председателстват колегия от надзорни органи с цел улесняване на сътрудничеството по параграф 2 от настоящия член и по член 50. Създаването и работата на колегията се основават на писмени правила, които се определят от компетентния орган на държавата членка по произход след консултация със съответните компетентни органи. Компетентният орган на държавата членка по произход решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията.

В решението на компетентния орган на държавата членка по произход се отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави членки съгласно член 7 и задълженията по параграф 2 от настоящия член.

Компетентният орган на държавата членка по произход предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация относно организирането на тези заседания, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Компетентният орган на държавата членка по произход предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприетите на тези заседания действия или реализираните мерки.

4. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на общите условия на работа на колегиите от надзорни органи.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел определяне на оперативното функциониране на колегиите от надзорни органи.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. ЕБО предоставя на Комисията проектите за технически стандарти, посочени в параграфи 4 и 5, до 31 декември 2014 г.

Член 52

Проверки и инспекции на място на клонове, открити в друга държава членка

1. Приемашите държави членки предвиждат, че когато дадена институция, получила лиценз в друга държава членка, извършва дейността си чрез клон, компетентните органи на държавата членка по произход могат, след като са уведомили компетентните органи на приемащата държава членка, да извършват сами или с помощта на назначени за целта лица проверки на място на информацията, посочена в член 50, както и инспекции на тези клонове.

2. За целите на инспекцията на клонове компетентните органи на държавата членка по произход могат също да използват и някои от другите процедури, предвидени в член 118.

3. Компетентните органи на приемащата държава членка имат право да провеждат за всеки отделен случай проверки и инспекции на място на дейностите, извършвани от клоновете на институции на територията на съответната държава членка, и да изискват от клоновете информация за дейностите им, както и информация за целите на надзора, когато считат, че това е от значение поради съображения, свързани с стабилността на финансовата система в приемащата държава членка. Преди извършването на тези проверки и инспекции компетентните органи на приемащата държава членка провеждат консултация с компетентните органи на държавата членка по произход. След тези проверки и инспекции компетентните органи на приемащата държава членка предават на компетентните органи на държавата членка по произход получената информация и направените констатации, които са от значение за оценката на риска на институцията или за стабилността на финансовата система на приемащата държава членка. Компетентните органи на държавата членка по произход належащо отчитат тази информация и тези констатации, когато изготвят плана за извършване на надзорни проверки, посочен в член 99, вземайки предвид стабилността на финансовата система на приемащата държава членка.

4. Проверките и инспекциите на място на клоновете се провеждат в съответствие с правото на държавата членка, където се извършва проверката или инспекцията.

Раздел II

Обмен на информация и професионална тайна

Член 53

Професионална тайна

1. Държавите членки предвиждат всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, както и одиторите

или експертите, действащи от името на компетентните органи, да бъдат обвързани със задължението за опазване на професионалната тайна.

Поверителната информация, която такива лица, одитори или експерти са получили при изпълнение на служебните си задължения, може да се разкрива единствено в съкратена или обобщена форма, така че да не могат да се идентифицират отделните кредитни институции, като с това не се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателното право.

Независимо от това, когато дадена кредитна институция е обявена в несъстоятелност или е в производство по принудителна ликвидация, поверителната информация, която не се отнася до трети страни, участващи в усилията за оздравяване на тази кредитна институция, може да се разкрива в производствата по граждански или търговски дела.

2. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи да обменят информация помежду си или да предават информация на ЕССР, ЕБО или Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) („ЕОЦКП“), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, в съответствие с настоящата директива, с Регламент (ЕС) № 575/2013, с други директиви, приложими за кредитни институции, с член 15 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, с членове 31, 35 и 36 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и с членове 31 и 36 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. По отношение на тази информация се прилага параграф 1.

3. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи да публикуват резултатите от стрес тестовете, извършвани съгласно член 100 от настоящата директива или съгласно член 32 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, или да предават резултатите от стрес тестовете на ЕБО, за целите на публикуването на резултатите на равнище ЕС.

Член 54

Използване на поверителна информация

Компетентните органи, които получават поверителна информация по член 53, я използват само в процеса на изпълнение на служебните си задължения и само за някои от следните цели:

- а) за да проверят дали са спазени условията за допускане до осъществяването на дейност като кредитна институция и за да се улесни наблюдението на неконсолидирана или консолидирана основа върху извършването на такава дейност, особено във връзка с наблюдението на ликвидността, платежоспособността, големите експозиции, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол;
- б) за налагане на санкции;
- в) при обжалване на решение на компетентния орган, включително по съдебен ред съгласно член 72;

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84.

г) при съдебни производства, които са започнати съгласно специалните разпоредби, предвидени в правото на Съюза в областта на кредитните институции.

Член 55

Споразумения за сътрудничество

Държавите членки и ЕБО (в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010) могат да сключват споразумения за сътрудничество, които предвиждат обмен на информация, с надзорните органи на трети държави или с органите или ведомствата на трети държави в съответствие с член 56 и член 57, параграф 1 от настоящата директива само ако по отношение на разкриваната информация съществуват гаранции, че изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото равностойни на посочените в член 53, параграф 1 от настоящата директива, са спазени. Този обмен на информация се извършва с цел изпълнение на надзорните задачи на тези органи или ведомства.

Когато информацията произхожда от друга държава членка, тя може да бъде разкривана само с изричното съгласие на органите, които са я разкрили и в съответните случаи единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Член 56

Обмен на информация между органите

Член 53, параграф 1 и член 54 не възпрепятстват обмен на информация между компетентните органи в рамките на една държава членка, между компетентните органи в различни държави членки или между компетентните органи и посочените по-долу органи при изпълнение на надзорните им функции:

- а) органите, на които е възложено публичното задължение да упражняват надзор върху други предприятия от финансовия сектор, и органите, които отговарят за надзора върху финансовите пазари;
- б) органите или ведомствата, на които е възложено да поддържат стабилността на финансовата система в държавите членки посредством използването на макропруденциални правила;
- в) органи за оздравяване или органи, имащи за цел защитата на стабилността на финансовата система;
- г) договорни или институционални защитни схеми, посочени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
- д) органите, които участват в производства по ликвидация и несъстоятелност на институции и в други подобни производства;
- е) лицата, които отговарят за извършване на нормативно установените одити на отчетите на институции, застрахователни предприятия и финансови институции.

Член 53, параграф 1 и член 54 не възпрепятстват разкриването пред органи, които управляват схеми за гарантиране на влогове и схеми за компенсиране на инвеститорите, на информация, необходима за упражняване на техните функции.

Във всички случаи по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1.

Член 57

Обмен на информация с органи за наблюдение и контрол

1. Независимо от членове 53, 54 и 55 държавите членки могат да разрешат обмена на информация между компетентните органи и органите, които отговарят за наблюдението и контрола върху:

а) органите, участващи в производства по ликвидация и несъстоятелност на институции и в други подобни производства;

аа) договорни или институционални защитни схеми, посочени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) лицата, на които е възложено да извършват нормативно установените одити на отчетите на институции, застрахователни предприятия и финансови институции.

2. В случаите по параграф 1 държавите членки изискват да бъдат изпълнени най-малко следните условия:

а) информацията се обменя за изпълнение на функциите, посочени в параграф 1;

б) по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1;

в) когато информацията произхожда от друга държава членка, тя не се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и в съответните случаи единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

3. Независимо от членове 53, 54 и 55, с цел укрепване на стабилността и интегритета на финансовата система, държавите членки могат да разрешат обмена на информация между компетентните органи и органите или ведомствата, които отговарят по закон за разкриването и разследването на нарушения в областта на дружественото право.

В такива случаи държавите членки изискват да бъдат изпълнени най-малко следните условия:

- а) информацията се обменя за целите на разкриването и разследването на нарушения в областта на дружественото право;
- б) по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1;
- в) когато информацията произхожда от друга държава членка, тя не се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и в съответните случаи единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

4. Когато органите или ведомствата по параграф 1 изпълняват функциите си по разкриване или разследване с помощта — предвид конкретната им компетентност — на лица, които са назначени за тази цел и не са заети в публичния сектор, дадена държава членка може да разшири възможността за обмен на информация по параграф 3, първа алинея, така че да обхване и такива лица при условията, предвидени в параграф 3, втора алинея.

5. Компетентните органи съобщават на ЕБО имената на органите или ведомствата, които могат да получават информация съгласно настоящия член.

6. С оглед изпълнението на параграф 4 органите или ведомствата по параграф 3 съобщават на компетентните органи, които са разкрили информацията, имената и точните задължения на лицата, на които ще бъде изпратена тази информация.

Член 58

Предаване на информация по парични, системни и платежни въпроси и въпроси, свързани със защитата на влоговете

1. Нищо в настоящата глава не възпрепятства компетентните органи да предават информация на посочените по-долу органи с оглед на изпълнението на задачите им:

- а) централните банки от ЕСЦБ и други органи със сходна функция в качеството им на отговарящи за паричната политика органи — когато информацията е от значение за изпълнение на нормативно установените задачи на всеки от тях, в т.ч. провеждане на паричната политика и свързаното с нея осигуряване на ликвидност, надзор върху платежните системи и системите за клиринг и сетълмент и поддържане на стабилността на финансовата система;
- б) договорни или институционални защитни схеми, посочени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- в) в съответните случаи — други публични органи, отговарящи за наблюдението и контрола върху платежните системи;

- г) ЕССР, Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и ЕОЦКП, когато тази информация е от значение за упражняването на задълженията им по регламенти (ЕС) № 1092/2010, (ЕС) № 1094/2010 или (ЕС) № 1095/2010.

Държавите членки предприемат необходимите мерки за да премахнат пречките, които възпрепятстват компетентните органи да предават информация в съответствие с първа алинея.

2. Нищо в настоящата глава не възпрепятства посочените в параграф 1 органи или ведомства да предават на компетентните органи информацията, която може да им е необходима за целите на член 54.

3. По отношение на получената в съответствие с параграфи 1 и 2 информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1.

4. При извънредна ситуация по смисъла на член 114, параграф 1 държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че компетентните органи предоставят незабавно информация на централните банки от ЕСЦБ, когато тази информация е от значение за изпълнението на техните нормативно установените задачи, в т.ч. провеждане на паричната политика и свързаното с нея осигуряване на ликвидност, надзор върху платежните системи и системите за клиринг и сетълмент и поддържане на стабилността на финансовата система, както и на ЕССР, когато тази информация е от значение за изпълнението на неговите нормативно установени задачи.

Член 59

Предаване на информация на други субекти

1. Независимо от разпоредбите на член 53, параграф 1 и член 54 държавите членки могат, въз основа на разпоредби в националното си право, да разрешават разкриването на определена информация на други звена от централната администрация, които отговарят за правната уредба по отношение на надзора върху институциите, финансовите институции и застрахователните предприятия и на инспекторите, действащи от името на тези ведомства.

Въпреки това, такава разкриване на информация може да бъде направено само когато е необходимо за целите на пруденциалния надзор и превенцията и реструктурирането на проблемни институции. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, по отношение на лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, като тези гаранции са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1.

⁽¹⁾ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48.

При извънредна ситуация по член 114, параграф 1 държавите членки разрешават на компетентните органи да разкрият информация, която е от значение за посочените в първа алинея от настоящия параграф звена във всички засегнати държави членки.

2. Държава членка може да разреши разкриване на определена информация, свързана с пруденциалния надзор върху институциите, пред парламентарните си анкетни комисии, пред сметната си палата и пред други субекти с функции по проучване на своя територия при следните условия:

- а) субектите имат точно определено от националното право правомощие за разследване или подробно проучване на дейностите на органите, отговарящи за надзора върху институциите или за правната уредба в областта на този надзор;
- б) информацията е строго необходима за изпълнението на мандата, посочен в буква а);
- в) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионална тайна съгласно националното право, като тези изисквания са най-малко равностойни на изискванията по член 53, параграф 1;
- г) информацията, която произхожда от друга държава членка не се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и се разкрива единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Доколкото всяко разкриване на информация, свързана с пруденциалния надзор, включва обработване на лични данни, посочените в първа алинея субекти спазват приложимите националните норми за транспониране на Директива 95/46/ЕО винаги когато обработват лични данни.

Член 60

Разкриване на информация, получена при проверки и инспекции на място

Държавите членки гарантират, че информацията, получена съгласно член 52, параграф 3, член 53, параграф 2 и член 56, и информацията, получена чрез проверки на място или инспекции, посочени в член 52, параграфи 1 и 2, не може да бъде разкривана по член 59, освен с изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, или на компетентните органи на държавата членка, в която е била извършена проверката на място или инспекцията.

Член 61

Разкриване на информация за услугите по клиринг и сетълмент

1. Нищо в настоящата глава не възпрепятства компетентните органи на държава членка да предоставят информацията по членове 53, 54 и 55 на клирингова къща или на друга подобна призната по националното право институция за

извършване на услуги по клиринг или сетълмент за един от пазарите на съответната държава членка, ако те считат за необходимо да предоставят информацията, за да осигурят правилното функциониране на тези институции в случаите на неизпълнение или на възможно неизпълнение от страна на участници на пазара. По отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1.

2. Държавите членки гарантират обаче, че информацията, получена съгласно член 53, параграф 2, не се разкрива при обстоятелствата по параграф 1 без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили.

Член 62

Обработка на лични данни

Обработката на лични данни за целите на настоящата директива се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО и, където е приложимо, в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001.

Раздел III

Задължения на лицата, отговарящи за контрола за законосъобразност на годишните и консолидираните отчети

Член 63

Задължения на лицата, отговарящи за контрола за законосъобразност на годишните и консолидираните отчети

1. Държавите членки предвиждат всяко лице, което е одобрено в съответствие с Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети⁽¹⁾ и което изпълнява в дадена институция задачите, посочени в член 51 от Директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества⁽²⁾, член 37 от Директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. относно консолидираните счетоводни отчети⁽³⁾ или член 73 от Директива 2009/65/ЕО, или друга нормативно установена задача, да има поне задължението да уведоми незабавно компетентните органи за всеки засягащ институцията факт или решение, които му станат известни при изпълнението на тези задачи и които:

- а) представляват съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, в които са определени условията за издаване на лиценз или с които специално се урежда извършването на дейност от институциите;
- б) засягат гладкото функциониране на институцията;

⁽¹⁾ ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87.

⁽²⁾ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

в) водят до отказ за заверяване на отчетите или до изразяване на резерви в това отношение.

Държавите членки гарантират най-малкото, че лицето, посочено в първа алинея, има и задължението да съобщава за всеки факт или решение, които са му станали известни при изпълнение на задачата по първа алинея в предприятие, намиращо се в тесни, произтичащи от отношение на контрол връзки с институцията, в която лицето изпълнява тази задача.

2. Добросъвестното разкриване пред компетентните органи от лица, одобрени по смисъла на Директива 2006/43/ЕО, на факт или решение по параграф 1 не представлява нарушение на никое ограничение за разкриването на информация, наложено по силата на договор или законова, подзаконова или административна разпоредба и тези лица не носят отговорност. Едно такова разкриване се извършва едновременно с това и пред ръководния орган на институцията освен в случаите, когато съществува непреодолима причина това да не бъде направено.

Раздел IV

Надзорни правомощия, правомощия за налагане на санкции и право на обжалване

Член 64

Надзорни правомощия и правомощия за налагане на санкции

1. На компетентните органи се предоставят всички надзорни правомощия за намеса в дейността на институциите, които са им необходими, за да изпълняват функциите си, включително поспециално правото да отнемат лиценз в съответствие с член 18, правомощията, които се изискват в съответствие с член 102, и правомощията, установени в членове 104 и 105.

2. Компетентните органи упражняват своите надзорни правомощия и правомощия за налагане на санкции в съответствие с настоящата директива и националното право по всеки един от следните начини:

- а) пряко;
- б) в сътрудничество с други органи;
- в) от свое име чрез делегиране на правомощия на тези органи;
- г) чрез отнасяне на въпросите пред компетентните съдебни органи.

Член 65

Административни санкции и други административни мерки

1. Без да се засягат надзорните правомощия на компетентните органи, посочени в член 64 и правото на държавите членки да

предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки определят правила относно административните санкции и други административни мерки във връзка с нарушаване на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива и на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези правила. Когато държавите членки решат да не определят правила за административни санкции за нарушения, които попадат в приложното поле на националното наказателно право, те съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право. Административните санкции и другите административни мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Държавите членки гарантират, че когато посочените в параграф 1 задължения се прилагат за институции, финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, в случай на нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата Директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013 на членовете на ръководния орган и на други физически лица, които по националното право носят отговорност за нарушението, могат да бъдат налагани наказания в съответствие с предвидените в националното право условия.

3. Компетентните органи разполагат с всички правомощия за събиране на информация и разследване, необходими за изпълнение на функциите им. Без да се засягат другите съответни разпоредби, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, тези правомощия включват:

- а) правомощието да изисква от следните физически или юридически лица да предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на задачите на компетентните органи, включително информацията, която да се предоставя периодично и в определен формат за целите на надзора и съответната статистика:
 - (i) институции, установени в съответната държава членка;
 - (ii) финансови холдинги, установени в съответната държава членка;
 - (iii) смесени финансови холдинги, установени в съответната държава членка;
 - (iv) холдинги със смесена дейност, установени в съответната държава членка;
 - (v) лица, принадлежащи към субектите по подточки (i)—(iv);
 - (vi) трети страни, които извършват изнесени оперативни функции или дейности за посочените по подточки (i)—(iv) субекти;

б) правомощието да провежда всички необходими разследвания на всяко лице, посочено в буква а), подточки (i)–(vi), установено или намиращо се в съответната държава членка, когато това се налага за изпълнение на задачите на компетентните органи, включително:

- (i) правото да изисква представянето на документи;
 - (ii) да проверява счетоводните книги и записвания на лицата, посочени в буква а), подточки (i)–(vi), и да прави копия или извлечения от такива книги и записвания;
 - (iii) да получава писмени или устни обяснения от всяко лице, посочено в буква а), подточки (i)–(vi), или от негови представители или служители; и
 - (iv) да задава въпроси на всяко друго лице, което даде съгласие за това, с цел да събере информация, свързана с предмета на разследването;
- в) правомощието, в съответствие с други условия, предвидени в правото на Съюза, за провеждане на всички необходими проверки в стопанските помещения на юридическите лица, посочени в буква а), подточки (i)–(vi), и на всяко друго предприятие, включено в консолидирания надзор, ако компетентен орган е консолидиращият надзорник, при условие съответните компетентни органи да са предварително уведомени. Ако за извършването на проверка се изисква разрешение от съдебен орган съгласно националното право, се отправя искане за получаване на такова разрешение.

Член 66

Административни санкции и други административни мерки за неспазване на изискванията за издаване на лиценз и на изискванията във връзка с придобиването на квалифицирано дялово участие

1. Държавите членки гарантират, че в техните закони, подзаконови и административни разпоредби са предвидени административни санкции и други административни мерки най-малко за:

- а) извършване на дейност по приемане на влогове или други възстановими средства от населението от лице, което не е кредитна институция — в нарушение на член 9;
- б) започване на дейност като кредитна институция без получен лиценз — в нарушение на член 9;
- в) пряко или непряко придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция или пряко или непряко увеличение на такова квалифицирано дялово участие в кредитна институция, в резултат на което дялът на правата на глас или на държания капитал да достигне или надвиши праговете по член 22, параграф 1 или кредитната институция

да стане дъщерно предприятие на съответните лица, без компетентните органи да са били уведомени писмено за кредитната институция, в която тези лица искат да придобият или да увеличат квалифицирано дялово участие, по време на периода на извършване на оценка или въпреки несъгласието на компетентните органи — в нарушение на член 22, параграф 1;

- г) пряко или непряко прехвърляне на квалифицирано дялово участие в кредитна институция или намаление на квалифицирано дялово участие, в резултат на което дялът на правата на глас или на държания капитал да спадне под праговете по член 25 или кредитната институция вече да не е дъщерно предприятие, без да са били уведомени писмено компетентните органи.

2. Държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 административните санкции и другите административни мерки, които могат да бъдат наложени, включват най-малко следното:

- а) публично изявление, в което се посочва отговорното физическо лице, институция, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност и естеството на нарушението;
- б) разпореждане, с което от отговорното физическо или юридическо лице се изисква да преустанови това поведение и да не извършва повторно нарушение;
- в) за юридически лица - имуществени административни санкции в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот, включително брутните приходи, състоящи се от вземания по лихви и други подобни доходи, доходи от акции и други ценни книжа с променлива/фиксирана доходност, и вземания от комисиони/такси, които се получават в съответствие с член 316 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на предприятието за предходната стопанска година;
- г) за физически лица - имуществени административни санкции в размер до 5 000 000 EUR или, в държавите членки, чиято парична единица не е еврото, равностойността в националната парична единица към 17 юли 2013 г.;
- д) имуществени административни санкции в размер до двойния размер на ползата, произтичаща от нарушението, когато размерът на тази полза може да бъде определен;
- е) спиране на правото на глас на акционера или акционерите, считани за отговорни за нарушенията, посочени в параграф 1.

Когато предприятието по първа алинея, буква в) е дъщерно предприятие на предприятие майка, за брутни приходи се приемат брутните приходи съгласно консолидирания отчет на първостепенното предприятие майка за предходната стопанска година

Член 67

Други разпоредби

1. Настоящият член се прилага поне във всеки от следните случаи:

- а) институция е получила лиценз чрез представяне на невярна информация или по друг неправилен начин;
- б) институция, която е узнала за придобиването или за прехвърлянето на дялови участия в капитала ѝ, в резултат на което съответните дялови участия надхвърлят или спадат под праговете по член 22, параграф 1 или член 25, не е информирала компетентните органи за тези придобивания или прехвърляния — в нарушение на член 26, параграф 1, първа алинея;
- в) институция, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, включен в списъка, който се публикува от ЕОЦКП в съответствие с член 47 от Директива 2004/39/ЕО, не уведомява поне веднъж годишно компетентните органи за имената на акционерите и членовете, държащи квалифицирани дялови участия, и за размерите на тези участия — в нарушение на член 26, параграф 1, втора алинея от настоящата директива;
- г) институция не разполага с правила за управление, изисквани от компетентните органи съгласно националните разпоредби за транспониране на член 74;
- д) институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентните органи относно изпълнението на задължението за спазване на капиталовите изисквания по член 92 от Регламент (ЕО) № 575/2013, в нарушение на член 99, параграф 1, от същия регламент;
- е) институция не представя данните или представя непълна или неточна информация на компетентните органи във връзка с данните, посочени в член 101 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
- ж) институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентните органи за голяма експозиция, в нарушение на член 394, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
- з) институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентните органи за ликвидността, в нарушение на член 415, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
- и) институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентните органи за коефициента на ливъридж, в нарушение на член 430, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 575/2013;

- й) институция нееднократно или системно не успява да поддържа ликвидните активи, в нарушение на член 412 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
 - к) институция поема експозиция, която надхвърля праговете, установени в член 395 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
 - л) институция е изложена на кредитен риск във връзка със секюритизираща позиция, без да отговаря на условията, установени в член 405 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
 - м) институция не оповестява информацията или представя непълна или неточна информация в нарушение на член 431, параграфи 1, 2 и 3 или член 451, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 575/2013;
 - н) институция извършва плащания към притежатели на инструменти, включени в собствения капитал на институцията, в нарушение на член 141 от настоящата директива или в случаите, в които съгласно членове 28, 51 или 63 от Регламент (ЕО) № 575/2013 се забраняват такива плащания към притежатели на инструменти, включени в собствения капитал;
 - о) е установено, че дадена институция е отговорна за сериозно нарушение на националните разпоредби, приети съгласно Директива 2005/60/ЕО;
 - п) институция допуска едно или повече лица, които не отговарят на изискванията по член 91, да станат или останат членове на ръководния орган.
2. Държавите членки гарантират, че в случаите, посочени в параграф 1, административните наказания и другите административни мерки, които могат да бъдат наложени, включват най-малко следното:
- а) публично изявление, в което се посочва отговорното физическо лице, институция, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност и естеството на нарушението;
 - б) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо или юридическо лице да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушение;
 - в) за институция - отнемане на лиценза на институцията съгласно член 18;
 - г) при спазване на разпоредбите на член 65, параграф 2, временна забрана за член на ръководния орган на институцията или за всяко друго считано за носещо отговорност физическо лице да заема длъжности в институция;

- д) за юридически лица - имуществени административни санкции в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот, включително брутни приходи, състоящи се от вземания по лихви и други подобни доходи, доходи от акции и други ценни книжа с променлива/фиксирана доходност, и вземания от комисиони или такси, които се получават в съответствие с член 316 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на предприятието за предходната стопанска година;
- е) за физически лица - имуществена административна санкция в размер до 5 000 000 EUR или в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 17 юли 2013 г.;
- ж) имуществени административни санкции в размер до двойния размер на получената печалба или избегнатите загуби вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен.

Когато предприятието, посочено в буква д) от първа алинея, е дъщерно предприятие на предприятието майка, за брутни приходи се приемат брутни приходи съгласно консолидирания отчет на първостепенното предприятие майка за предходната стопанска година

Член 68

Публикуване на административните санкции

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи публикуват на официалната си страница в интернет най-малко административните санкции, които не подлежат на обжалване и които са наложени за нарушаване на разпоредбите на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива или на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 включително информация за вида и естеството на нарушението и самоличността на физическото или юридическото лице, на което е наложена санкцията, без излишно забавяне, след като съответното лице е уведомено относно тези санкции.

Когато държавите членки позволят публикуването на санкции, които могат да бъдат обжалвани, компетентни органи незабавно публикуват на официалната си страница в интернет и информация дали санкцията е обжалвана и съответния резултат.

2. Компетентните органи публикуват санкциите на анонимна основа и по начин, съответстващ на националното право, в следните случаи:

- а) когато санкцията е наложена на физическо лице и след задължителна предварителна проверка се счита, че публикуването на лични данни е непропорционално;
- б) когато публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или текущо наказателно разследване;

- в) когато публикуването би причинило — доколкото това може да се установи — непропорционални щети на засегнатите институции или физически лица.

Алтернативно, когато обстоятелствата, посочени в първа алинея, е вероятно да престанат да бъдат налице в рамките на разумен срок, публикуването по параграф 1 може да бъде отложено за такъв срок.

3. Компетентните органи правят необходимото публикуването съгласно параграф 1 или 2 информация да остане на тяхната официална страница в интернет за срок от най-малко пет години. Личните данни се запазват на официалната страница в интернет на компетентния орган само за необходимия срок в съответствие с приложимите правила за защита на данните.

4. До 18 юли 2015 г. ЕБО представя доклад на Комисията относно публикуването на санкциите от държавите членки на анонимна основа съгласно предвиденото в параграф 2, и по-специално когато е имало съществени различия между държавите членки в това отношение. В допълнение ЕБО представя доклад на Комисията относно всички съществени различия по отношение на продължителността на публикуване на санкции съгласно националното право.

Член 69

Обмен на информация относно санкциите и поддръжка на централна база данни от ЕБО

1. При спазване на изискванията за опазване на професионалната тайна по член 53, параграф 1, компетентните органи информират ЕБО относно всички административни санкции, включително всички постоянни забрани, наложени съгласно членове 65, 66 и 67, включително всяко обжалване по отношение на тях и резултатите от него. ЕБО поддържа централна база данни за административни санкции, които са му били съобщени, единствено за целите на обмена на информация между компетентните органи. Тази база данни е достъпна само за компетентните органи и се актуализира въз основа на информацията, предоставена от компетентни органи.

2. Когато компетентен орган оценява репутация за целите на член 13, параграф 1, член 16, параграф 3, член 91, параграф 1 и член 121, той проверява базата данни на ЕБО за административни санкции. Когато има промяна в състоянието или успешно обжалване, ЕБО заличава или актуализира съответните записи в базата данни, отнасящи се за случая, по искане на компетентните органи.

3. Компетентните органи проверяват в съответствие с националното право за наличието на осъждане в свидетелството за съдимост на засегнатото лице, която има отношение към случая. За тези цели информацията се обменя в съответствие с Решение 2009/316/ПВР и Рамково решение 2009/315/ПВР, както са въведени в националното законодателство.

4. ЕБО поддържа страница в интернет с връзки към публикуваните административни санкции за всеки компетентен орган съгласно член 68 и показва срока, за който всяка държава членка публикува административни санкции.

Член 70

Ефективно налагане на санкции и упражняване на правомощията за налагане на санкции от страна на компетентните органи

Държавите членки гарантират, че при определяне на вида на административните санкции или други административни мерки и на размера на имуществените административни санкции компетентните органи отчитат всички приложими обстоятелства, в т.ч. когато е уместно:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) степента на отговорност на физическо или юридическо лице, което е отговорно за нарушението;
- в) финансовото състояние на физическо или юридическо лице, което е отговорно за нарушението, намираща израз например в общия оборот на юридическо лице или годишния доход на физическо лице;
- г) величината на получената печалба или избегнатите загуби от физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, доколкото размерът им може да бъде определен;
- д) загубите за трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
- е) степента на съдействие, което физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, оказва на компетентния орган;
- ж) предишни нарушения на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението;
- з) евентуалните системни последици от нарушението.

Член 71

Сигнализиране за нарушения

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи създават ефективни и надеждни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи за потенциални или действително извършени нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. Механизмите, посочени в параграф 1 включват най-малкото:

- а) специални процедури за приемане на сигнали за нарушения и за предприемане на действия по тях;
- б) подходяща защита за служителите на институции, които докладват за нарушения в рамките на институцията, най-малкото срещу репресивни мерки, дискриминация или други форми на несправедливо отношение;
- в) защита на личните данни както на лицето, което подава сигнал за нарушение, така и на физическото лице, за което се предполага, че е отговорно за нарушението, в съответствие с Директива 95/46/ЕО.
- г) ясни правила, които осигуряват гарантирането на поверителност във всички случаи за лицето, което докладва за нарушения в рамките на институцията, освен когато разкриването му се изисква съгласно националното право в контекста на по-нататъшно разследване или последващо съдебно производство.

3. Държавите членки изискват от институциите да разполагат с необходимите процедури, за да могат служителите им да сигнализират за нарушения в рамките на институцията по самостоятелен и независим ред.

Такава процедура може да се осигури и чрез правила, предвидени от социалните партньори. Прилага се същата защита като тази, която е посочена в параграф 2, букви б), в) и г).

Член 72

Право на обжалване

Държавите членки гарантират, че решенията и мерките, които са взети съгласно законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива или Регламент (ЕС) № 575/2013, могат да бъдат обжалвани. Държавите членки гарантират също, че когато по заявление за издаване на лиценз, което съдържа цялата изисквана информация в съответствие с националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, не е взето решение в срок от шест месеца след подаването му, може да бъде обжалвано.

ГЛАВА 2

Процеси на преглед

Раздел I

Процес вътрешен анализ на адекватността на капитала

Член 73

Вътрешен капитал

Институциите разполагат с надеждни, ефективни и всеобхватни стратегии и процеси за постоянно оценяване и поддържане на размера, видовете и разпределението на вътрешния капитал, който считат за адекватен за покриване на рисковете със съответния характер и степен, на които са или могат да бъдат изложени.

Тези стратегии и процеси се подлагат на редовен вътрешен преглед, за да се гарантира, че ще останат всеобхватни и пропорционални на естеството, мащаба и сложността на дейностите на съответната институция.

Раздел II

Правила, процеси и механизми на институциите

Подраздел 1

Общи принципи

Член 74

Вътрешно управление и планове за възстановяване и реструктуриране

1. Институциите разполагат с надеждни правила за управление, включващи ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и последователни нива на отговорност, ефективни процеси за установяване, управление, наблюдение и сигнализиране за рисковете, на които са изложени или могат да бъдат изложени, адекватни механизми за вътрешен контрол, включващи разумни административни и счетоводни процедури, и политики и практики за възнагражденията, които са съобразени с разумното и ефективно управление на риска и го насърчават.

2. Правилата, процесите и механизмите по параграф 1 са всеобхватни и пропорционални на естеството, мащаба и сложността на рисковете, присъщи за бизнес модела и дейностите на институцията. Отчитат се техническите критерии, определени в членове 76—95.

3. ЕБО издава насоки за правилата, процедурите и механизмите по параграф 1 в съответствие с параграф 2.

4. Компетентните органи следят за поддържането на възстановителни планове за възстановяване на финансовото състояние на дадена институция след значително влошаване, както и на планове за реструктуриране. В съответствие с принципа на пропорционалност изискванията за една институция да разработва, поддържа или актуализира планове за възстановяване, както и за органа за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, да изготвя планове за реструктуриране могат да бъдат намалени, ако след консултация с националния макропруденциален орган, компетентните органи преценят, че несъстоятелността на конкретна институция, било то, наред с другото, поради нейния размер, стопански модел или взаимовръзката ѝ с другите институции или поради финансовата система като цяло, няма да има отрицателни последствия за финансовите пазари, другите институции или условията за финансиране.

Институциите се сътрудничат тясно с органите, отговарящи за реструктурирането, и им предоставят цялата информация, необходима за изготвянето и съставянето на жизнеспособни планове за реструктуриране, съдържащи варианти за контролираното реструктуриране на институцията в случай на несъстоятелност, в съответствие с принципа на пропорционалност.

В съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО има правото да участва и да допринесе за разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и реструктуриране.

Във връзка с това ЕБО се информира и има правото да участва в заседанията, отнасящи се за разработването и координирането на плановете за възстановяване и реструктуриране. В случай на такива заседания или дейности ЕБО предварително се информира напълно за тези заседания, за основните въпроси, които ще бъдат обсъждани и за предвижданите дейности.

Член 75

Надзор върху политиката за възнагражденията

1. Компетентните органи събират информацията, оповестена в съответствие с критериите за оповестяване, установени съгласно член 450, параграф 1, букви ж), ж) и и) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и я използват за сравняване на тенденциите и практиките в областта на възнагражденията. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО.

2. ЕБО издава насоки за воденето на разумни политики за възнагражденията, които са съобразени с принципите, предвидени в членове 92—95. Насоките отразяват принципите за провеждане на разумни политики за възнагражденията, посочени в Препоръка на Комисията 2009/384/ЕО от 30 април 2009 г. относно политиките за възнагражденията в сектора на финансовите услуги⁽¹⁾.

ЕОЦКП си сътрудничи тясно с ЕБО за разработване на насоки за политиката за възнагражденията за категориите служители, участващи в предоставянето на инвестиционни услуги и дейности по смисъла на член 4, параграф 1, точка 2 от Директива 2004/39/ЕО.

ЕБО използва информацията, получена от компетентните органи в съответствие с параграф 1, с цел сравняване на тенденциите и практиките на възнагражденията на равнището на Съюза.

3. Компетентните органи събират информация за броя на физическите лица във всяка институция, получаващи възнаграждения от 1 милион евро или повече на финансова година, обособени в класове от по 1 милион евро, включително за професионалните им задължения, съответната сфера на дейности и основните елементи на заплатата, премиите, дългосрочните ползи и пенсионните вноски. Тази информация се предава на ЕБО, който я оповестява в обобщен вид за всички държави членки по произход с използването на общ формат за представяне. ЕБО може да разработи насоки за улесняване на изпълнението на настоящия параграф и за осигуряване на последователност на събираната информация.

⁽¹⁾ ОВ L 120, 15.5.2009 г., стр. 22.

Подраздел 2

Технически критерии за организацията и третирането на рисковете

Член 76

Третиране на рисковете

1. Държавите членки гарантират, че ръководният орган одобрява и прави периодичен преглед на стратегиите и политиката за поемане, управление, наблюдение и редуциране на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, включително рисковете, породени от макроикономическата среда, в която институцията действа при съответната фаза на икономическия цикъл.

2. Държавите членки гарантират, че ръководният орган отделя достатъчно време за разглеждане на въпросите, свързани с риска. Ръководният орган участва активно и гарантира разпределянето на достатъчно ресурси за управлението на всички съществени рискове, разгледани в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, както и при оценяването на активите, използването на външни кредитни рейтинги) и вътрешни модели, свързани с тези рискове. Институцията установява направления за докладване на ръководния орган, които да обхващат всички съществени рискове и политики за управление на риска и съответните им изменения.

3. Държавите членки гарантират, че институциите, които са значителни по своя размер, вътрешна организация и по естеството, мащаба и сложността на своите дейности, създават комитет по риска, съставен от членове на ръководния орган, които нямат изпълнителни функции в съответната институция. Членовете на комитета по риска притежават необходимите знания, умения и експертен опит, за да разбират напълно и да наблюдават стратегията за риска и склонността към поемане на риск от институцията.

Комитетът по риска съветва ръководния орган във връзка с текущата и бъдещата цялостна стратегия за риска и склонността към поемане на риск от институцията и го подпомага при надзора върху изпълнението на тази стратегия от висшето ръководство. Ръководният орган запазва общата отговорност по отношение на рисковете.

Комитетът по риска следи дали в цените на пасивите и активите, предлагани на клиентите, се вземат изцяло предвид моделът на стопанска дейност и стратегията по отношение на риска на институцията. Когато цените не отразяват адекватно рисковете в съответствие с модела на стопанска дейност и стратегията по отношение на риска, комитетът по риска представя на ръководния орган план за тяхното коригиране.

Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция, която не се счита за значима по смисъла на първата алинея, да обедини комитета по риска и комитета по одитите, посочен в член 41 от Директива 2006/43/ЕО. Членовете на обединения комитет притежават знанията, уменията и опита, необходими за комитета по риска, а също и за комитета по одитите.

4. Държавите членки гарантират, че ръководният орган в контролната му функция и комитетът по риска, когато е създаден такъв, разполагат с адекватен достъп до информация за състоянието на институцията по отношение на риска и ако е необходимо и подходящо — до функцията за управление на риска и до становища на външни експерти.

Ръководният орган в контролната му функция и комитетът по риска, когато е създаден такъв, определят характера, обема и формата на информацията за риска и колко често да я получават. С цел да подпомага установяването на добри политики и практики в областта на възнагражденията, комитетът по риска, без да засяга задачите на комитета по възнагражденията, проверява дали стимулите, осигурени от системата за възнагражденията, отчитат рисковете, капитала, ликвидността и вероятността и разпределението на приходите във времето.

5. Държавите членки, в съответствие с изискването за пропорционалност, предвидено в член 7, параграф 2 от Директива 2006/73/ЕО на Комисията⁽¹⁾, гарантират, че институциите разполагат с функция за управление на риска, което е независимо от оперативните звена и което има необходимите правомощия, статут, ресурси и достъп до ръководния орган.

Държавите членки гарантират, че функцията за управление на риска осигурява всички съществени рискове да са установени, измерени и надлежно докладвани. Те гарантират, че функцията за управление на риска участва активно в разработването на стратегията за риска на институцията и във вземането на всички решения, свързани с управлението на съществени рискове, и че е в състояние да представи пълен обзор на цялата гама от рискове за институцията.

При необходимост държавите членки гарантират, че функцията за управление на риска може да докладва пряко на ръководния орган в контролната му функция, независимо от висшето ръководство, и може да изразява загриженост и да предупреждава този орган, по целесъобразност, когато развитието на конкретен риск засяга или може да засегне институцията, без да се накърняват задълженията на ръководния орган, в качеството му на контролен и/или управителен орган съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

Ръководителят на функцията за управление на риска е независим висш ръководител с ясно определена отговорност за функцията за управление на риска. Когато характерът, мащабът и сложността на дейността на институцията не оправдават наличието на специално назначено лице, друг висш служител на институцията може да изпълнява тази функция, при условие че няма конфликт на интереси.

⁽¹⁾ Директива 2006/73/ЕО на Комисията от 10 август 2006 година за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 26).

Ръководителят на функцията за управление на риска не може да бъде отстранен без предварително одобрение от ръководния орган в контролната му функция и има възможност при необходимост да се обърне пряко към ръководния орган в контролната му функция.

Прилагането на настоящата директива не засяга прилагането на Директива 2006/73/ЕО по отношение на инвестиционните посредници.

Член 77

Вътрешни подходи за изчисляване на капиталовите изисквания

1. Компетентните органи насърчават институциите, които са значими предвид своя размер, вътрешна организация и естеството, мащаба и сложността на дейността им, да създадат вътрешен капацитет за оценка на кредитния риск и да засилят използването на вътрешнорейтинговия подход при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск, когато експозициите им са значими в абсолютно изражение и когато тези институции имат същевременно голям брой значими контрагенти. Настоящият член не засяга изпълнението на критериите, установени в част трета, дял I, глава 3, раздел 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. Като вземат предвид естеството, мащаба и сложността на дейността на институциите, компетентните органи следят те да не разчитат единствено или механично на външни кредитни рейтинги при оценяването на кредитоспособността на субект или финансов инструмент.

3. Компетентните органи насърчават институциите, като вземат предвид техния размер и вътрешна организация, както и естеството, мащаба и сложността на дейността им, да създадат вътрешен капацитет за оценка на специфичния риск и да засилят използването на вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания за специфичния риск, свързан с дълговите инструменти в търговския портфейл, както и вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания за риска от неизпълнение и миграция, когато техните експозиции към специфичния риск са значими в абсолютно изражение и когато тези институции имат голям брой значими позиции в дългови инструменти на различни емитенти.

Настоящият член не засяга изпълнението на критериите, установени в трета част, дял IV, глава 5, раздели 1—5 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за по-конкретно определяне на понятието „значими в абсолютно изражение експозиции към специфичен риск“, посочено в параграф 3, първа алинея, и на праговете, при чието надхвърляне броят на контрагентите и позициите в дългови инструменти от различни емитенти се смята за значим.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 78

Сравнителен анализ за надзор по отношение на вътрешните подходи за изчисляване на капиталовите изисквания

1. Компетентните органи гарантират, че институциите, на които е разрешено да използват вътрешни подходи за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции или капиталови изисквания с изключение на операционен риск, докладват резултатите от изчисленията на вътрешните им подходи за експозициите им или позициите, които са включени в сравнителните портфейли. Институциите представят резултатите от изчисленията, придружени с обяснение за използваните методики за получаването им, на компетентните органи достатъчно често, но не по-малко от веднъж годишно.

2. Компетентните органи гарантират, че институциите представят на компетентните органи и на ЕБО резултатите от изчисленията, посочени в параграф 1, съгласно образеца, разработен от ЕБО в съответствие с параграф 8. Когато компетентните органи решат да разработят специални портфейли, те се консултират с ЕБО и гарантират, че институциите докладват резултатите от изчисленията отделно от резултатите от изчисленията за портфейлите на ЕБО.

3. Въз основа на информацията, представена от институциите в съответствие с параграф 1, компетентните органи наблюдават промените в размера на рисково претеглените експозиции и капиталовите изисквания, според случая, с изключение на операционния риск, за експозициите или операциите в сравнителните портфейли, произтичащи от вътрешните подходи на тези институции. Най-малко веднъж годишно компетентните органи правят оценка на качеството на тези подходи, като обръщат особено внимание на:

- a) подходите, при които се наблюдават съществени разлики в капиталовите изисквания за една и съща експозиция,
- b) подходите, при които има особено голямо или малко разнообразие и при които също има съществено и системно подценяване на капиталовите изисквания.

ЕБО изготвя доклад, за да подпомогне компетентните органи при оценяването на качеството на вътрешните подходи, въз основа на информацията, посочена в параграф 2.

4. Когато отделни институции се отклоняват значително от повечето други институции или когато между подходите се наблюдават малко общи характеристики, което води до големи различия в резултатите, компетентните органи проучват причините за това и предприемат необходимите корективни мерки, ако може ясно да се определи, че подходът на институцията води до подценяване на капиталовите изисквания, което не се дължи на разликите в базисните рискове на експозициите или позициите.

5. Компетентните органи гарантират, че решенията им за целесъобразността на корективните мерки, посочени в параграф 4, са в съответствие с принципа, че подобни мерки трябва да спазват целите на вътрешния подход и по тази причина:

- а) не водят до стандартизация или предпочитани методи;
- б) не създават погрешни стимули; или
- в) не причиняват „стадно поведение“.

6. ЕБО може да издава насоки и препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, когато счита това за необходимо, въз основа на информацията и оценките, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, с цел подобряване на надзорните практики или практиките на институциите по отношение на вътрешните подходи.

7. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на:

- а) процедурите за обмен на оценки, изготвени в съответствие с параграф 3, между компетентните органи и с ЕБО;
- б) стандартите за оценката, изготвена от компетентните органи съгласно параграф 3.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на:

- а) образеца, определенията и информационно-технологичните решения, които да се прилагат в Съюза за целите на докладването съгласно параграф 2;

- б) сравнителния(те) портфейл(и), посочени в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първата алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

9. До 1 април 2015 г. и след консултация с ЕБО Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно функционирането на сравнителния анализ на вътрешните модели, включително обхвата на модела. Ако е необходимо, след доклада се прави законодателно предложение.

Член 79

Кредитен риск и риск от контрагента

Компетентните органи гарантират, че:

- а) отпускането на кредити се основава на разумни и ясно определени критерии и че процесът на одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на кредити е ясно определен;
- б) институциите имат вътрешни методики, които им дават възможност да оценяват кредитния риск от експозициите към индивидуални длъжници, по ценни книжа или секюритизиращи позиции, както и кредитния риск за целия портфейл. По-специално, вътрешните методики не се основават единствено или механично на външни кредитни рейтинги. Това, че капиталовите изисквания се основават на рейтинг от агенция за външна кредитна оценка (АВКО) или на факта, че за дадена експозиция не е определен рейтинг, не освобождава институциите от задължението да потърсят допълнително друга относима информация, за да направят оценка на разпределението на вътрешния си капитал;
- в) текущото администриране и наблюдение на различните портфейли и експозиции на институциите, свързани с кредитен риск, включително с цел установяване и управление на проблемните кредити и извършване на адекватни корекции на стойността и заделяне на провизии, се извършват посредством ефективни системи;
- г) диверсификацията на кредитните портфейли съответства на целевите пазари на институцията и на цялостната ѝ кредитна стратегия.

Член 80

Остатъчен риск

Компетентните органи гарантират, че рискът признатите техники за редуциране на кредитния риск, използвани от институцията, да се окажат по-неефективни от очакваното се отчита и контролира, включително чрез писмено изложени политики и процедури.

Член 81

Риск от концентрация

Компетентните органи гарантират, че рискът от концентрация, произтичащ от експозиции към всеки отделен контрагент, в т.ч. към централни контрагенти, групи от свързани контрагенти и контрагенти от един и същ икономически сектор или географски регион или занимаващи се с една и съща дейност или стоки, както и прилагането на техники за редуциране на кредитния риск, в т.ч. по-специално рисковете, свързани с големи косвени кредитни експозиции (например, към отделен страничен емитент на обезпечения), се отчита и контролира, включително чрез писмено изложени политики и процедури.

Член 82

Секюритизационен риск

1. Компетентните органи гарантират, че рисковете, произтичащи от трансакции за секюритизация, по отношение на които кредитните институции се явяват инвеститори, инициатори или спонсори, включително рисковете, свързани с репутацията, каквито възникват във връзка със сложни структури или продукти, се оценяват и преодоляват чрез подходящи политики и процедури, така че да се гарантира, че икономическата същност на трансакцията е изцяло отразена в оценката на риска и в управленските решения.

2. Компетентните органи гарантират, че институциите, които са инициатори на револвиращи секюритизационни трансакции, съдържащи клаузи за предсрочно погасяване, разполагат с планове за ликвидността, които отчитат ефекта както на планираното, така и на предсрочното погасяване.

Член 83

Пазарен риск

1. Компетентните органи гарантират, че се прилагат политики и процеси за установяване, измерване и управление на всички значими източници и ефекти на пазарните рискове.

2. Компетентните органи гарантират, че когато късата позиция е с падеж преди дългата позиция, институциите вземат мерки и срещу риска от недостиг на ликвидни средства.

3. Вътрешният капитал е адекватен за покриване на значимите пазарни рискове, за които не се прилага изискване за собствения капитал.

Институциите, които при изчисляването на капиталовите изисквания за позиционен риск съгласно трета част, дял IV, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, са нетирали позициите си в една или повече ценни книги, съставляващи борсов индекс, срещу една или повече позиции в обвързан с борсов индекс фючърс или друг обвързан с борсов индекс продукт, трябва да имат адекватен вътрешен капитал, за да покрият базисния риск от загуба, която може да се получи при несъответствие между изменението на стойността на фючърса или на съответния друг продукт и изменението на стойността на съставляващите индекса ценни книжа; институциите трябва да имат такъв адекватен вътрешен капитал и когато държат противоположни позиции по обвързани с борсов индекс фючърси, които не са идентични по отношение на своя падеж или на състава си, или и на двете.

Когато използват третирането по член 345 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите гарантират, че държат достатъчен вътрешен капитал за покриване на риска от загуба, съществуващ между момента на първоначалното поемане на задължението и следващия работен ден.

Член 84

Лихвен риск, произтичащ от дейности извън търговския портфейл

Компетентните органи гарантират, че институциите въвеждат системи за установяване, оценка и управление на рисковете, произтичащи от потенциални промени в лихвените проценти, които засягат нетърговските дейности на институцията.

Член 85

Операционен риск

1. Компетентните органи гарантират, че институциите прилагат политики и процедури за оценка и управление на експозициите към операционен риск, включително риск на модела и рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.

2. Компетентните органи гарантират, че институциите разполагат с планове за действие при непредвидени обстоятелства и за осигуряване на непрекъснатост на дейността, които да осигуряват способността на всяка институция за извършване на непрекъсната дейност и да ограничават загубите в случай на сериозен срив на дейността.

Член 86

Ликвиден риск

1. Компетентните органи гарантират, че институциите разполагат с устойчиви стратегии, политики, процеси и системи за установяване, измерване, управление и наблюдение на ликвидния риск в течение на подходящи периоди с различна продължителност, включително в рамките на един ден, за да се гарантира, че институциите поддържат адекватно ниво на ликвидни буфери. Тези стратегии, политики, процеси и системи се разработват специално в зависимост от сферите на дейност, валутите, клоновете и правните субекти и включват подходящи механизми за разпределение на разходите, печалбите и рисковете, свързани с ликвидността.

2. Посочените в параграф 1 стратегии, политики, процеси и системи са съобразени със сложността, рисковия профил и мащаба на дейност на институциите и толерантността към риск, определена от ръководния орган, и отразяват значимостта на институцията във всяка държава членка, в която тя извършва дейност. Институциите съобщават за определената толерантност към риск на всички направления на дейност, до които това се отнася.

3. Компетентните органи гарантират, че ликвидните рискови профили на институциите съответстват на изискванията за добре функционираща и стабилна система и не ги превишават, като институции отчитат естеството, мащаба и сложността на своите действията.

Компетентните органи наблюдават развитието на ликвидните рискови профили, например моделите и обемите на продуктите, управлението на риска, политиките на финансиране и финансовите концентрации.

Компетентните органи предприемат ефективни действия, когато развитието на обстановката, посочено във втората алинея, може да доведе до нестабилност на отделна институция или на системата.

Компетентните органи информират ЕБО относно всички действия, предприети съгласно третата алинея.

ЕБО отправя препоръки, когато е необходимо, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Компетентните органи гарантират, че институциите разработват методики за установяване, измерване, управление и наблюдение на позициите, свързани с финансирането. Тези методики обхващат текущите и прогнозираните значими парични потоци във и произтичащи от активи, пасиви и задбалансови позиции, включително условни пасиви, и възможния ефект от репутационния риск.

5. Компетентните органи гарантират, че институциите разграничават, особено при извънредни ситуации, активите, представени като обезпечение, и свободните от тежести активи, които са винаги достъпни. Компетентните органи гарантират също така, че институциите отчитат кой правен субект държи активите, в коя държава активите са законно регистрирани в регистър или по сметка и доколко са приемливи, и контролират начините за своевременно мобилизиране на активите.

6. Компетентните органи гарантират, че институциите вземат предвид и съществуващите законодателни, регулаторни и оперативни ограничения за евентуалното прехвърляне на ликвидни средства и свободни от тежести активи между субекти както в рамките на Европейското икономическо пространство, така и извън него.

7. Компетентните органи гарантират, че институциите разглеждат възможността за използване на различни инструменти за редуциране на кредитния риск, включително система от лимити и ликвидни буфери, за да бъдат в състояние да устоят на редица различни кризисни обстоятелства, и за адекватно диверсифициране на структурата на финансиране и достъпа до източници на финансиране. Тези правила подлежат на редовен преглед.

8. Компетентните органи гарантират, че институциите разглеждат алтернативни сценарии по отношение на ликвидните си позиции и на редуциращите риска фактори и поне веднъж годишно правят преглед на допусканията, на които се основават решенията им по отношение на свързаните с финансирането позиции. За тази цел алтернативните сценарии обхващат

по-специално задбалансовите позиции и другите условни задължения, включително задълженията на дружествата със специална цел — секюритизация (ДСЦС), или на други субекти със специална цел, както е посочено в Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на които институцията действа като спонсор или предоставя значителна ликвидна подкрепа.

9. Компетентните органи гарантират, че институциите отчитат възможното въздействие на други алтернативни сценарии, свързани със самата институция или с пазара като цяло, както и комбинация от тях. Институциите вземат предвид периоди с различна продължителност и кризисни обстоятелства с различен интензитет.

10. Компетентните органи гарантират, че институциите коригират своите стратегии, вътрешни политики и лимити за ликвидния риск и разработват ефективни планове за действие при непредвидени обстоятелства, като отчитат резултатите от алтернативните сценарии, посочени в параграф 8.

11. Компетентните органи гарантират, че институциите разполагат с планове за възстановяване на ликвидността, в които се определят адекватни стратегии и целесъобразни мерки за изпълнението им с цел преодоляване на евентуалния недостиг на ликвидни средства, в т.ч. по отношение на клоновете, открити в друга държава членка. Компетентните органи гарантират, че институциите тестват тези планове поне веднъж годишно, актуализират ги въз основа на резултатите от алтернативните сценарии по параграф 8, предават ги на висшето ръководство, което ги одобрява, така че вътрешните политики и процеси да могат да бъдат съответно коригирани. Институциите предприемат предварително необходимите оперативни мерки, за да гарантират, че плановете за възстановяване на ликвидността могат да бъдат изпълнени незабавно. За кредитните институции тези оперативни мерки включват държането на обезпечение, което може незабавно да се използва за получаване на финансиране от централната банка. Това включва при необходимост държане на обезпечение във валутата на друга държава членка или на трета държава, към която кредитната институция има експозиции, и когато е необходимо от оперативна гледна точка — на територията на приемаща държава членка или трета държава, в чиято валута институцията има експозиции.

Член 87

Риск от прекомерен ливъридж

1. Компетентните органи гарантират, че в институциите са въведени политики и процеси за установяване, управление и наблюдение на риска от прекомерен ливъридж. Показателите за риска от прекомерен ливъридж включват коефициент на ливъридж, изчисляван съгласно член 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и несъответствията между активите и задълженията.

2. Компетентните органи гарантират, че институциите вземат предпазни мерки за преодоляване на риска от прекомерен ливъридж, като надлежно отчитат възможното му нарастване поради намаление на собствения капитал на институцията в резултат на очаквани или понесени загуби, в зависимост от приложимите счетоводни правила. За тази цел институциите трябва да бъдат в състояние да устоят на редица кризисни обстоятелства, свързани с риска от прекомерен ливъридж.

Подраздел 3

Управление

Член 88

Правила за управлението

1. Държавите членки гарантират, че ръководният орган определя правилата за управление, които осигуряват ефективно и разумно управление на институцията, включително разделението на функциите в организацията и предотвратяването на конфликти на интереси, осъществява контрол върху прилагането им и носи отговорност за това.

Тези правила отговарят на следните принципи:

- а) ръководният орган трябва да носи цялата отговорност за институцията и да одобрява изпълнението на стратегическите цели, стратегията за риска и вътрешните правила за управление на институцията, и да осъществява контрол върху него;
- б) ръководният орган трябва да гарантира коректността на системите за счетоводна и финансова отчетност, включително финансовия и оперативен контрол и спазването на правните изисквания и съответните стандарти;
- в) ръководният орган трябва да осъществява контрол върху процеса на оповестяване и съобщаване;
- г) ръководният орган трябва да отговаря за упражняването на ефективен контрол върху висшето ръководство;
- д) председателят на ръководния орган в рамките на контролната функция на институцията, не трябва да упражнява едновременно функциите на главен изпълнителен директор в същата институция, освен ако това не е обосновано от институцията и не е одобрено от компетентните органи;

Държавите членки гарантират, че ръководният орган наблюдава и прави периодична оценка на ефективността на правилата за управление на институцията и взема необходимите мерки за отстраняване на евентуални пропуски.

2. Държавите членки гарантират, че институциите, които са значими по своя размер, вътрешна организация и характер, и по мащаба и сложността на своите дейности, създават комитет за подбор на кандидати, съставен от членове на ръководния орган, които нямат изпълнителни функции в съответната институция.

Комитетът за подбор на кандидати:

- а) набелязва и препоръчва за одобрение от ръководния орган или за одобрение от общото събрание кандидати за попълване на свободните места в състава на ръководния орган, взема предвид баланса на знанията, уменията, многообразието и опита на членовете на ръководния органи подготвя

описание на функциите и изискванията за дадено назначение и изчислява времето, което се очаква да отдели бъдещият член на ръководния орган;

Освен това комитетът за подбор на кандидати взема решения за определянето на целево ниво във връзка с представителността на по-слабо представения пол в ръководния орган и разработва политика за увеличаване броя на представителите на по-слабо представения пол в ръководния орган за постигане на посочената по-горе цел. Целта, политиката и нейното изпълнение се правят публично достояние в съответствие с член 435, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- б) анализира периодично и поне веднъж годишно структурата, размера, състава и резултатите от работата на ръководния орган и отправя препоръки към него за евентуални промени;
- в) анализира периодично и поне веднъж годишно знанията, уменията и опита на членовете на ръководния орган поотделно и на ръководния орган като цяло и докладва на ръководния орган съответно;
- г) периодично прави преглед на политиката на ръководния орган за подбор и назначаване на висши ръководни служители и отправя препоръки към него.

При изпълнението на задълженията си комитетът за подбор на кандидати във възможно най-голяма степен отчита редовно необходимостта да се гарантира, че процесът на вземане на решения на ръководния орган не се влияе от отделно лице или малка група лица по начин, който уврежда интересите на институцията като цяло.

Комитетът за подбор на кандидати може да използва всякакви необходими ресурси, които счита за подходящи, включително консултации с външни експерти, и получава достатъчно финансиране за тази цел.

Настоящият параграф не се прилага, когато съгласно националното право ръководният орган не разполага с компетентност в процеса на подбор и назначаване на който и да било от своите членове.

Член 89

Докладване по държави

1. От 1 януари 2015 г. държавите членки изискват от всяка институция да оповестява ежегодно, по държави членки и по трети държави, в които е установена, следната консолидирана информация за съответната финансова година:

- а) наименование(я), естество на дейностите и географско местоположение;

б) оборот;

в) брой на служителите на основа пълно работно време или еквивалентен принцип;

г) резултат от дейността преди облагане с данък;

д) данъци върху резултата от дейността;

е) получени държавни субсидии.

2. Независимо от параграф 1 държавите членки изискват от институциите да оповестят информацията по параграф 1, букви а), б) и в) за първи път на 1 юли 2014 г.

3. До 1 юли 2014 г. всички глобално системно значими институции от ЕС, получили лиценз в Съюза, признати в международен план, подават информацията, посочена в параграф 1, букви г), д) и е), до Комисията поверително. Комисията, след консултация със ЕБО, Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейският орган за ценни книжа и пазари извършва обща оценка във връзка с потенциалните отрицателни последици за икономиката от публичното оповестяване на тази информация, включително въздействието върху конкурентоспособността, инвестициите и кредитоспособността и стабилността на финансовата система. Комисията представя доклада си на Европейския парламент и на Съвета най-късно до 31 декември 2014 г.

В случай че в доклада на Комисията бъдат посочени значителни отрицателни последици, тя разглежда възможността за представяне на подходящо законодателно предложение за изменение на посочените в параграф 1 задължения за публично оповестяване и може в съответствие с член 145, буква з да реши да отложи тези задължения. Комисията всяка година прави преглед на необходимостта от продължаване срока на това отлагане.

4. Информацията, посочена в параграф 1, се одитира в съответствие с Директива 2006/43/ЕО и се публикува, ако е възможно, като приложение към годишния финансов отчет или, ако е приложимо — към консолидирания финансов отчет на съответната институция.

5. Доколкото задълженията за оповестяване, посочени в параграф 1, бъдат предвидени в бъдещи законодателни актове на Съюза и неговият обхват надхвърля предвиденото в настоящия член, настоящият член престава да се прилага и съответно се заличава

Член 90

Оповестяване на възвращаемостта на активите

Сред основните показатели, които институциите оповестяват в годишния си доклад, е възвращаемостта на активите, изчислена като нетната им печалба, разделена на общото балансово число.

Член 91

Ръководен орган

1. Членовете на ръководния орган са винаги с достатъчно добра репутация и притежават достатъчно знания, умения и опит за изпълнението на своите задължения. Цялостният състав на ръководния орган следва да отговаря на един достатъчно широк набор от опит. Членовете на ръководния орган отговарят по-специално на изискванията, предвидени в параграфи 2-8:

2. всички членове на ръководния орган посвещават достатъчно време на изпълнението на задълженията си в институцията;

3. броят на директорските длъжности, които може да изпълнява едновременно член на ръководния орган, зависи от конкретните обстоятелства и естеството, мащаба и сложността на дейността на институцията. Освен ако не представляват съответната държава членка, членовете на ръководния орган на институция, която е значима по своя размер, вътрешна организация и естеството, мащаба и сложността на своите дейности, от 1 юли 2014 г. членовете на нейния управителен орган не заемат едновременно повече от една от следните комбинации директорски длъжности:

а) една длъжност на изпълнителен директор и две длъжности на директор без изпълнителни функции;

б) четири длъжности на директор без изпълнителни функции;

4. Следното се смята за една директорска длъжност за целите на параграф 3:

а) директорските длъжности с изпълнителни или неизпълнителни функции в рамките на една и съща група;

б) директорските длъжности с изпълнителни или неизпълнителни функции в рамките на:

(i) институции, които са членки на един и същ механизъм за институционална защита, ако са изпълнени условията, предвидени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или

(ii) предприятия (включително нефинансови субекти), в които институцията държи квалифицирано дялово участие.

5. Директорските длъжности в организации, които не преследват предимно търговски цели не се отчитат за целите на параграф 3.

6. Компетентните органи могат да разрешат на членове на ръководен орган да заемат една допълнителна директорска длъжност с неизпълнителни функции. Компетентните органи редовно информират ЕБО за такива разрешения;

7. Ръководният орган като цяло притежава достатъчно знания, умения и опит, за да може да разбира дейността на институцията, включително главните рискове;

8. Всеки член на ръководния орган действа честно, почтено и независимо, за да прави оценка и да се противопоставя ефективно на решенията на висшето ръководство, ако се наложи, и да упражнява ефективен контрол и наблюдение на вземането на решения на управленско ниво.

9. Институциите отделят достатъчно човешки и финансови ресурси за въвеждане в работата и за обучение на членовете на ръководния орган.

10. Държавите членки или компетентните органи изискват от институциите и съответните комитети за подбор на кандидати да включат широк набор от качества и умения, когато назначават членове в ръководния орган, като за тази цел разработят политика за насърчаване на многообразието в ръководния орган.

11. Компетентните органи събират информацията, оповестена в съответствие с член 435, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и я използват за сравняване на практиките по отношение на многообразието. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО. ЕБО използва тази информация за сравняване на практиките по отношение на многообразието на равнището на Съюза.

12. ЕБО издава насоки относно следното:

- а) понятието „посвещаване на достатъчно време“ от страна на член на ръководния орган за изпълнението на задълженията му във връзка с конкретните особености и естеството, мащаба и сложността на дейността на институцията;
- б) понятието „подходящи знания, умения и опит“ на ръководния орган като цяло съгласно параграф 7;
- в) понятията „честност, почтеност и независимост“ на членовете на ръководния орган, посочени в параграф 8;
- г) понятието „достатъчни човешки и финансови ресурси“, отделяни за въвеждането в работата и обучението на членовете на ръководния орган, съгласно параграф 9;
- д) понятието „многообразие“, което трябва да се отчита при подбора на членовете на ръководния орган съгласно параграф 10.

ЕБО издава тези насоки до 31 декември 2015 г.

13. Настоящият член не засяга разпоредбите за представителството на служителите и работниците в ръководния орган, предвидени в националното право.

Член 92

Политика за възнагражденията

1. Прилагането на параграф 2 от настоящия член и на членове 93, 94 и 95 се осигурява от компетентните органи за институциите на ниво група, дружество майка и дъщерни дружества, включително за онези, които са установени в офшорни финансови центрове.

2. Компетентните органи гарантират, че при разработване и прилагане на политиката за общите възнаграждения, в т.ч. заплатите и пенсионните права по преценка на работодателя, за категориите персонал, включващи висшето ръководство, поемащите риск служители, служителите с контролни функции, както и всеки служител, чието общо възнаграждение по размер е в същата категория възнаграждения като тези на висшето ръководство и поемащите риск служители, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия им профил, институциите съблюдават следните принципи по начин и до степен, подходящи за техния размер и вътрешна организация и за естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност:

- а) политиката за възнагражденията е съобразена със и насърчава разумното и ефективно управление на риска и не поощрява поемането на риск, който надвишава нивото на допустимия риск за институцията;
- б) политиката за възнагражденията отговаря на стратегията за дейността, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на институцията и включва мерки за предотвратяване на конфликтите на интереси;
- в) ръководният орган на институцията в изпълнение на контролните си функции приема и периодично подлага на преглед общите принципи на политиката за възнагражденията и отговоря за контрола на нейното изпълнение;
- г) изпълнението на политиката за възнагражденията се подлага най-малко веднъж годишно на централен и независим вътрешен преглед на спазването на политиките и процедурите във връзка с възнагражденията, приети от ръководния орган в изпълнение на неговите надзорни функции;
- д) служителите с контролни функции са независими от стопанските единици, които контролират, разполагат с необходимите правомощия и получават възнаграждения в зависимост от степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите на стопанските дейности, които те контролират;
- е) възнагражденията на висшите служители, работещи в областта на управлението на риска и спазването на изискванията, се контролират пряко от комитета по възнагражденията, посочен в член 95, или — ако такъв комитет не е създаден — от ръководния орган в контролната му функция;

ж) в политиката за възнагражденията, като се отчитат националните критерии за определяне на заплатите, се прави ясна разлика между критериите за определяне на:

- (i) основното постоянно възнаграждение, което следва най-вече да отразява съответния професионален опит и организационна отговорност, както е посочено в длъжностната характеристика на служителите като част от условията на трудовия договор; и
- (ii) променливото възнаграждение, което следва да отговаря на устойчиво и съобразено с рисковете изпълнение на задълженията, както и на изпълнение, надхвърлящо изискванията за изпълнение на длъжностната характеристика като част от условията на трудовия договор.

Член 93

Институции, които получават държавна помощ

По отношение на институциите, които получават извънредна държавна помощ, освен принципите по член 92, параграф 2 се прилагат и следните принципи:

- а) променливото възнаграждение е строго ограничено като процент от нетните приходи, когато е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база и със своевременното прекратяване на държавната помощ;
- б) съответните компетентни органи изискват от институциите да реструктурират възнагражденията по начин, който да е съобразен с необходимостта от стабилно управление на риска и дългосрочен растеж, включително при необходимост да въведат максимални размери за възнагражденията на членовете на ръководния орган на институцията;
- в) на членовете на ръководния орган на институцията не се изплаща променливо възнаграждение, освен ако това не е обосновано.

Член 94

Променливи елементи на възнаграждението

1. По отношение на променливите елементи на възнаграждението, освен принципите по член 92, параграф 2 и при същите условия, се прилагат и следните принципи:

- а) когато възнаграждението е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се основава на комбинация от оценките за резултатите на отделното лице и на съответната стопанска единица, както и на цялостните резултати на институцията, като при оценката на резултатите на отделното лице се вземат предвид финансови и нефинансови критерии;
- б) оценката на резултатите се прави за период от няколко години, за да се гарантира, че оценяването се основава на дългосрочните резултати и че действителното заплащане за зависещите от резултатите елементи на възнаграждението

обхваща период, отчитащ основния стопански цикъл на кредитната институция, както и нейните стопански рискове;

- в) общият размер на променливото възнаграждение не ограничава способността на институцията да укрепва капиталовата си база;
- г) гарантираното променливо възнаграждение не е съвместимо с разумното управление на риска или с принципа за заплащане според резултатите и не се включва в евентуални планове за възнагражденията;
- д) гарантираното променливо възнаграждение се предоставя по изключение, единствено при назначаването на нови служители и при условие институцията да има стабилна и силна капиталова база, а изплащането му се ограничава до първата година на заетост;
- е) осигурява се подходящ баланс между постоянните и променливите елементи на общото възнаграждение, като постоянният елемент представлява достатъчно голям дял от общото възнаграждение, така че да позволява прилагането на напълно гъвкава политика по отношение на променливите елементи на възнаграждението, включително възможност да не се изплащат променливи елементи на възнаграждението;
- ж) институциите определят подходящи съотношения между постоянните и променливите елементи на общото възнаграждение, като при това се прилагат следните принципи:
 - i) Променливите елементи не надхвърлят 100 % от постоянните елементи на общото възнаграждение за всяко лице. Държавите членки могат да определят по-нисък максимален процент.
 - ii) Държавите членки могат да дадат възможност на акционерите или собствениците или членовете на институцията да одобряват по-високо максимално ниво на съотношението между постоянните и променливите елементи на възнаграждението, стига цялостното ниво на променливите елементи да не надвишава 200 % от постоянните елементи на общото възнаграждение за всяко лице. Държавите членки могат да определят по-нисък максимален процент.

Всяко одобряване на по-голямо съотношение в съответствие с първа алинея от настоящата подточка се извършва в съответствие с със следната процедура:

- акционерите, собствениците или членовете на институцията действат въз основа на подробна препоръка на институцията, обосноваваща мотивите за исканото одобрение и неговия обхват, включително засегнатите служители, техните длъжности, както и очакваните последици във връзка с изискването да се поддържа стабилна капиталова база;

- акционерите, собствениците или членовете на институцията действат с мнозинство от поне 66 %, при условие да са представени поне 50 % от акциите или от равностойните права на собственост, или в противен случай действат с мнозинство от 75 % от представените права на собственост;
- институцията уведомява всички акционери, собственици или членове на институцията с разумно предизвестие, че ще бъде искано одобрение съгласно първа алинея на настоящата подточка;
- институцията информира незабавно компетентния орган за препоръката към своите акционери, собственици или членове, включително за предлаганото по-голямо максимално съотношение и основанията за това, и трябва да е в състояние да докаже пред компетентния орган, че предлаганото по-голямо съотношение не влиза в противоречие със задълженията на институцията съгласно настоящата директива и съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013, като се имат предвид по-конкретно задълженията на институцията по отношение на собствения капитал;
- институцията информира незабавно компетентния орган за решенията на своите акционери, собственици или членове, включително за всяко одобрено по-голямо максимално съотношение съгласно първа алинея от настоящата подточка, а компетентните органи използват получената информация за сравняване на практиките на институциите в това отношение; Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО, който я публикува обобщено за всички държави членки по произход в единен формат на представяне. ЕБО може да разработи насоки за улесняване прилагането на настоящото тире и за осигуряване на последователност на събираната информация.
- служителите, които са пряко засегнати от посочените в настоящата подточка по-високи максимални нива на променливото възнаграждение, нямат право, ако е приложимо, да упражняват пряко или непряко нито едно от правата на глас, които може да имат като акционери, собственици или членове на институцията.
- iii) Държавите членки могат да дадат възможност на институциите да прилагат посочения във втора алинея на настоящата подточка дисконтов процент по отношение на максимум 25 % от общото променливо възнаграждение, при условие че то се изплаща в инструменти, които са разсрочени за срок, не по-малък от пет години. Държавите членки могат да определят по-нисък максимален процент.
- ЕБО изготвя и публикува до 31 март 2014 г. насоки относно приложимия условен дисконтов процент като взема предвид всички фактори от значение, включително процента на инфлацията и риска, като това включва продължителността на разсрочването. Насоките на ЕБО относно дисконтовия процент са насочени най-вече към стимулиране използването на инструменти, които са разсрочени за срок, не по-малък от пет години.
- з) плащанията, свързани с предсрочното прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати, като с тях не се възнагражда неуспех или некоректно поведение;
- и) възнагражденията, свързани с обезщетение или „откупуване“ по договори за предходна заетост, трябва да са съобразени с дългосрочните интереси на институцията, включително разпоредбите за задържане, отлагане, за резултатите от дейността и възможността за възстановяване на изплатени суми;
- й) измерването на резултатите от дейността, използвано за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението или групите от променливи елементи, включва корекция за всички видове настоящи и бъдещи рискове и отчита разходите за капитал и изискваната ликвидност;
- к) при разпределението на променливите елементи на възнаграждението в рамките на институцията се отчитат и всички видове настоящи и бъдещи рискове;
- л) съществена част от променливото възнаграждение, която при всички случаи е поне 50 % от него, се състои в баланса на следните елементи:
- i) акции или равностойни права на собственост в зависимост от правно-организационната форма на съответната институция, или свързани с акции инструменти или равностойни непарични инструменти за институция, чиито ценни книжа не се търгуват на регулиран пазар;
- ii) когато е възможно, други инструменти по смисъла на член 52 или член 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или други инструменти, които могат да бъдат изцяло конвертирани в инструменти от базовия собствен капитал от първи ред или да бъдат отписани, които във всеки случай отразяват адекватно кредитното качество на институцията като преуспяващо предприятие и са подходящи за използване за целите на променливото възнаграждение.

По отношение на инструментите по настоящата буква се прилага подходяща политика за задържане, целяща постигане на съответствие между стимулите и дългосрочните интереси на институцията. Държавите членки или техните компетентни органи могат да наложат ограничения по отношение на вида и формата на тези инструменти или съответно да забранят определени инструменти. Тази буква се прилага както за частта от променливия елемент на възнаграждението, чието разпределяне е отложено в съответствие с буква м така и за частта от променливия елемент на възнаграждението, чието разпределяне не е отложено;

м) разпределянето на съществена част от променливия елемент на възнаграждението, която при всички случаи е поне 40 % от него, се отлага за срок, който е не по-кратък от три до пет години и е надлежно съобразен с естеството на стопанската дейност, свързаните с нея рискове и дейността на въпросния служител.

Възнаграждение, платимо при условията на отложено разпределение, се предоставя не по-бързо отколкото на пропорционален принцип. При променлив елемент на възнаграждението с особено голям размер се отлага изплащането на поне 60 % от сумата. Продължителността на срока на отлагане се определя според стопанския цикъл, естеството на стопанската дейност, свързаните с нея рискове и дейността на въпросния служител;

н) променливото възнаграждение, включително отложената му част, се изплаща или предоставя само ако е оправдано от гледна точка на финансовото положение на институцията като цяло и ако е оправдано въз основа на резултатите, постигнати от институцията, стопанската единица и съответното лице.

Без да се засягат общите принципи на националното договорно и трудово право, общият размер на променливото възнаграждение като цяло значително се съкращава при понисък или отрицателен финансов резултат на институцията, като се отчитат както текущите възнаграждения, така и намаленията на изплащаните заработени по-рано суми, в това число чрез мерки като удържане или възстановяване на изплатени суми;

До 100 % от общото променливо възнаграждение подлежи на изискване за удържане или възстановяване на изплатени суми. Институциите определят специални критерии за прилагането на удържането и възстановяването на изплатени суми. Тези критерии включват по-специално случаите, при които служителят:

- i) е имал или е бил отговорен за поведение, което е довело до значителни загуби за институцията,
 - ii) не е успял да отговори на съответните норми за пригодност и добро поведение.
- о) пенсионната политика отговаря на стратегията за дейността, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на институцията;

Ако служителят напусне институцията преди пенсиониране, пенсионните права по преценка на работодателя се задържат от институцията под формата на посочените в буква л) инструменти за срок от пет години. Когато служителят достигне пенсионна възраст, пенсионните права по преценка на работодателя се изплащат на служителю под формата на посочените в буква л) инструменти, като разпределянето се отлага за срок от пет години;

п) служителите трябва да поемат задължение да не използват лични стратегии за хеджиране или за застраховане, свързано с възнаграждението или отговорността, с цел да намалят ефекта на отчитането на риска, заложено в договореностите за възнаграждението им;

р) променливото възнаграждение не се изплаща посредством инструменти или методи, които улесняват неспазването на настоящата директива или Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти във връзка с определянето на категориите инструменти, които отговарят на условията по параграф 1, буква л), подточка ii), както и по отношение на качествените и подходящите количествени критерии за установяване на категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институциите, както е посочено в член 92, параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти до 31 март 2014 г.

На Комисията се делегира правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 95

Комитет по възнагражденията

1. Компетентните органи гарантират, че институциите, които са значими по своя размер, вътрешна организация и характер, и по мащаба и сложността на своите дейности, създават комитет по възнагражденията. Съставът на комитета по възнагражденията се определя така, че да може да се произнася компетентно и независимо по политиката и практиките за възнагражденията, както и по създадените стимули за управление на риска, капитала и ликвидността.

2. Компетентните органи гарантират, че комитетът по възнагражденията отговаря за изготвянето на решенията относно възнагражденията, включително за решенията, които оказват влияние върху риска и управлението на риска на съответната институция и които трябва да бъдат взети от ръководния орган. Председателят и членовете на комитета по възнагражденията са членове на ръководния орган, които нямат изпълнителна функция в съответната институция. Ако националното право предвижда в ръководния орган да бъдат представени и служителите, комитетът по възнагражденията включва един или повече представители на служителите. При изготвянето на такива решения комитетът по възнагражденията отчита дългосрочните интереси на акционерите, инвеститорите и другите заинтересовани страни в институцията, както и обществения интерес.

Член 96

Поддържане на страница в интернет за корпоративното управление и възнагражденията

Институциите, които поддържат страница в интернет, обясняват в нея как спазват изискванията на членове 88—95.

Раздел III

Процес на надзорен преглед и оценка

Член 97

Надзорен преглед и оценка

1. Като отчитат техническите критерии по член 98, компетентните органи извършват преглед на правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от институциите в изпълнение на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, и оценяват:

а) рисковете, на които институциите са или могат да бъдат изложени;

б) рисковете, които дадена институция създава за финансовата система, като се имат предвид критериите за идентифициране и измерване на системния риск съгласно член 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 или съответно препоръките на ЕССР; и

в) рисковете, идентифицирани чрез стрес тестове, като се отчитат характерът, мащабът и сложността на дейността на съответната институция

2. Обхватът на прегледа и оценката по параграф 1 включва всички изисквания на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Въз основа на прегледа и оценката по параграф 1 компетентните органи определят дали правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от институциите, и собственият капитал и ликвидните им активи осигуряват стабилно управление и покритие на техните рискове.

4. Компетентните органи определят честотата и задълбочеността на прегледа и оценката по параграф 1, като имат предвид размера, системното значение, естеството, мащаба и сложността на дейността на съответната институция и като отчитат принципа на пропорционалност. Резултатите от прегледа и оценката се актуализират най-малко веднъж годишно за институциите, които са обхванати от плана за извършване на надзорни проверки по член 99, параграф 2.

5. Държавите членки гарантират, че когато при преглед се установи, че дадена институция може да породи системен риск

съгласно член 23 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи информират незабавно ЕБО за резултатите от прегледа.

Член 98

Технически критерии за надзорния преглед и оценка

1. Освен кредитния, пазарния и операционния риск прегледът и оценката, извършвани от компетентните органи в съответствие с член 97, обхващат най-малко:

а) резултатите от стрес тестовете, извършени съгласно член 177 от Регламент (ЕС) № 575/2013 от институциите, прилагащи вътрешнорейтингов подход;

б) излагането на риск от концентрация и управлението на този риск от страна на институциите, в т.ч. спазването от тяхна страна на изискванията по четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по член 81 от настоящата директива;

в) надеждността, адекватността и начина на прилагане на политиките и процедурите, изпълнявани от институциите за управлението на остатъчния риск, свързан с използването на признати техники за редуциране на кредитния риск;

г) степента, в която собственият капитал, притежаван от дадена институция във връзка с активите, които е секюритизирала, е достатъчен предвид икономическата същност на трансакцията, включително постигнатата степен на прехвърляне на риска;

д) експозицията към ликвиден риск, неговото измерване и управление от страна на институцията, в т.ч. разработване на анализи на алтернативни сценарии, управлението на редуциращите риска фактори (по-конкретно размера, състава и качеството на ликвидните буфери), както и ефективни планове за действие при непредвидени обстоятелства;

е) влиянието на ефектите на диверсификацията и начинът, по който тези ефекти се отчитат от системата за измерване на риска;

ж) резултатите от стрес тестовете, провеждани от институциите, използващи вътрешен модел за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск съгласно част трета, дял IV, глава 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

з) географското местонахождение на експозициите на институциите;

и) модела на стопанската дейност на институцията;

й) оценката на системния риск в съответствие с критериите по член 97.

2. За целите на параграф 1, буква д) компетентните органи редовно извършват всеобхватна оценка на цялостното управление на ликвидния риск от страна на институциите и насърчават разработването на стабилни вътрешни методики. При извършването на тези прегледи компетентните органи отчитат ролята на институциите на финансовите пазари. Компетентните органи във всяка държава членка надлежно отчитат и възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовата система във всички останали засегнати държави членки.

3. Компетентните органи наблюдават всяка институция, за да установят дали е осигурила непряка подкрепа за секюритизация. Ако се установи, че дадена институция е предоставила скрита подкрепа в повече от един случай, компетентният орган взема необходимите мерки, отразяващи нарасналото очакване, че тя ще предоставя подкрепа на своята секюритизация в бъдеще, като по този начин няма да успее да постигне значително прехвърляне на риск.

4. За целите на преценката, която трябва да бъде направена съгласно член 97, параграф 3 от настоящата директива, компетентните органи разглеждат въпроса дали корекциите на устойчивостяването на позициите или портфейлите в търговския портфейл, предвидени в член 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013, дават възможност на институцията да продаде или хеджира позициите си в кратък срок, без да понесе съществени загуби при нормални пазарни условия.

5. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към лихвения риск, произтичащ от нетърговска дейност. Изискват се мерки поне за институциите, чиято икономическа стойност е спаднала с повече от 20 % от собствения им капитал в резултат на внезапна и неочаквана промяна на лихвените проценти с 200 базисни пункта или такава промяна, съгласно предвиденото в насоките на ЕБО.

6. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва експозицията на институциите към риска от прекомерен ливъридж, който се изразява чрез показателите за прекомерен ливъридж, включващи коефициента на ливъридж, изчисляван съгласно член 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Когато се определя адекватността на коефициента на ливъридж на институциите и адекватността на правилата, стратегиите, процесите и механизмите, които институциите са въвели за управление на риска от прекомерен ливъридж, компетентните органи вземат предвид модела на стопанската дейност на тези институции.

7. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включват правилата за управление на институциите, корпоративната им култура и ценности, както и способността на членовете на ръководния им орган да изпълняват задълженията си. При извършването на прегледа и оценката компетентните органи най-малко имат достъп до дневния ред и придружителните документи за заседанията на ръководния орган и комитетите му, както и резултатите от вътрешното или външното оценяване на дейността на ръководния орган.

Член 99

План за извършване на надзорни проверки

1. Компетентните органи приемат поне веднъж годишно план за извършване на надзорни проверки на поднадзорните си институции. В този план се взема предвид процеса на надзорен преглед и надзорна оценка по член 97. Планът съдържа следното:

- а) сведения за начина, по който компетентните органи възнамеряват да изпълняват задачите си и да разпределят ресурсите си;
- б) сведения за институциите, за които се планира да бъдат обект на засилен надзор, и приетите мерки за такъв надзор съгласно параграф 3;
- в) план за инспекции в обектите на институцията, включително клоновете и дъщерните ѝ предприятия, установени в други държави членки, в съответствие с членове 52, 119 и 122.

2. В плановете за извършване на надзорни проверки се включват следните институции:

- а) институциите, за които резултатите от стрес тестовете по член 98, параграф 1, букви а) и ж) и член 100 или резултатите от процеса за надзорен преглед и надзорна оценка по член 97 показват значителни рискове за текущата им финансова стабилност или свидетелстват за нарушаване на изискванията на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) институциите, които създават системен риск за финансовата система;
- в) всяка друга институция, за която компетентните органи смятат, че е необходима проверка.

3. Когато е уместно съгласно член 97, се предприемат специално следните мерки, при необходимост:

- а) увеличаване на броя или честотата на инспекциите на институцията на място;
- б) осигуряване на постоянно присъствие на компетентния орган в институцията;
- в) допълнително или по-често представяне на информация от страна на институцията;
- г) извършване на допълнителни или по-чести прегледи на оперативните или стратегическите планове или плановете за дейността на институцията;

д) извършване на тематични проверки за наблюдение на конкретни рискове, за които има вероятност да се реализират.

4. Приемането на план за извършване на надзорни проверки от компетентните органи на държавата членка по произход не възпрепятства компетентните органи на приемащата държава членка да провеждат за всеки отделен случай проверки и инспекции на място на дейностите, извършвани от клоновете на институции на тяхна територия в съответствие с член 52, параграф 3.

Член 100

Надзорни стрес тестове

1. Компетентните органи извършват според случая и най-малко веднъж годишно надзорни стрес тестове на поднадзорните си институции за улесняване на процеса за преглед и оценка по член 97.

2. ЕБО издава насоки съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да гарантира, че компетентните органи използват общи методики при извършването на годишните надзорни стрес тестове.

Член 101

Текущ преглед на разрешението за използване на вътрешни подходи

1. Компетентните органи правят редовен преглед и най-малко веднъж на три години, на спазването от страна на институциите на изискванията по отношение на подходите, за които е необходимо разрешение от страна на компетентните органи, преди използване на тези подходи за изчисляване на капиталовите изисквания в съответствие с част три от Регламент (ЕС) № 575/2013. Те обръщат особено внимание на промените в дейността на институцията и прилагането на тези подходи спрямо новите продукти. Когато бъдат установени съществени недостатъци по отношение на обхващането на рисковете от вътрешния подход на дадена институция, компетентните органи осигуряват отстраняването на недостатъците или да предприемат необходимите мерки за ограничаване на последиците от тях, в т.ч. като наложат по-високи мултипликационни коефициенти или изисквания за осигуряване на допълнителен капитал или като предприемат други подходящи и ефективни мерки.

2. Компетентните органи анализират и преценяват по-специално дали институцията използва добре разработени и съвременни техники и практики при тези подходи.

3. Ако по отношение на вътрешен модел за пазарния риск се наблюдават множество случаи на превишения по член 366 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които показват, че моделът по начало не е достатъчно точен или вече не е такъв, компетентните органи отнемат разрешението за използване на вътрешния модел или налагат необходимите мерки, за да осигурят бързото усъвършенстване на модела.

4. Ако на дадена институция е разрешено да използва подход, за който се изисква разрешение от компетентните органи, преди използването на такъв подход за изчисляване на капиталовите изисквания в съответствие с част три от Регламент (ЕС) № 575/2013, но институцията вече не отговаря на изискванията за прилагане на този подход, компетентните органи изискват от институцията или да докаже по задоволителен за компетентните органи начин, че неспазването на тези изисквания няма съществен ефект когато е приложимо, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 или да представи план за действие за своевременно възстановяване на спазването на изискванията и да определи срок за изпълнението му. Компетентните органи изискват от институцията да измени плана, ако има вероятност той да не доведе до пълно спазване на изискванията или ако срокът не е подходящ. Ако вероятността институцията да постигне отново спазване на изискванията в подходящ срок е малка и институцията, когато е приложимо, не е представила задоволителни доказателства, че ефектът от неспазването е несъществен, даденото ѝ разрешение да използва подхода се отменя или се ограничава до областите, в които изискванията са спазени или в които в подходящ срок може да се постигне спазване на изискванията.

5. За да насърчава последователното прилагане на адекватни вътрешни подходи в Съюза, ЕБО анализира вътрешните подходи на различните институции, в т.ч. последователността при прилагането на определения за неизпълнение, начина, по който тези институции третираят сходни рискове или експозиции.

ЕБО разработва насоки съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в които се посочват препоръчителни техники въз основа на анализа.

Компетентните органи се съобразяват с този анализ и тези препоръчителни техники, когато правят преглед на разрешенията за използване на вътрешни подходи, които предоставят на институциите.

Раздел IV

Надзорни мерки и правомощия

Член 102

Надзорни мерки

1. Компетентните органи изискват от дадена институция да предприеме на ранен етап необходимите мерки за преодоляване на съответните проблеми при следните обстоятелства:

- а) когато институцията не отговаря на изискванията на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) когато компетентните органи разполагат с доказателства, че е вероятно институцията да наруши изискванията на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013 [в рамките на следващите 12 месеца.

2. За целите на параграф 1 правомощията на компетентните органи включват правомощията, посочени в член 104.

Член 103

Прилагане на надзорни мерки спрямо институции със сходен рисков профил

1. Когато компетентните органи определят съгласно член 97, че институции със сходен рисков профил, като например сходни модели на дейност или географско местоположение на експозициите, са или може да бъдат изложени на сходни рискове или създават сходни рискове за финансовата система, те могат да приложат спрямо тези институции посочения в член 97 процес за надзорен преглед и надзорна оценка по сходен или идентичен начин. За тази цел държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с необходимите правомощия да налагат върху тези институции по сходен или идентичен начин изискванията по настоящата директива и по Регламент (ЕС) № 575/2013, в т.ч. по-специално правомощия за упражняването на надзорни правомощия по членове 104, 105 и 106.

Видовете институции, посочени в първата алинея, могат по-специално да бъдат определени в съответствие с критериите по член 98, параграф 1, буква й).

2. Компетентните органи уведомяват ЕБО, когато прилагат параграф 1. ЕБО наблюдава надзорните практики и издава насоки, с които определя как следва да се извършва оценка на сходните рискове и как може да се осигури съгласувано прилагане на параграф 1 в рамките на Съюза. Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 104

Надзорни правомощия

1. За целите на член 97, член 98, параграф 4, член 101, параграф 4, членове 102 и 103 и прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия:

- а) да изискват от институциите да притежават собствен капитал, надвишаващ изискванията, установени в глава 4 от настоящия дял и в Регламент (ЕС) № 575/2013, във връзка с елементи на риска и рискове, които не попадат в обхвата на член 1 от посочения регламент;
- б) да изискват усъвършенстване на правилата, процесите, механизмите и стратегиите, прилагани в съответствие с членове 73 и 74;
- в) да изискват от институциите да представят план за връщане към спазването на надзорните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 и да определят срок за изпълнението му, включително усъвършенстване на плана по отношение на обхвата и срока,
- г) да изискват от институциите да следват специална политика за провизиране или третиране на активите чрез капиталовите изисквания;

- д) да ограничават дейността, операциите или мрежата на институциите или да изискват освобождаване от дейности, които създават прекомерен риск за стабилността на институцията;
 - е) да изискват редуциране на риска, който е присъщ на дейността, продуктите и системите на институциите;
 - ж) да изискват от институциите да ограничат променливите възнаграждения като процент от нетните доходи, когато това е несъвместимо с поддържането на стабилна капиталова база;
 - з) да изискват от институциите да използват нетната си печалба за увеличаване на собствения капитал;
 - и) да налагат ограничение или забрана върху разпределянето на печалбата или плащането на лихва от институция на акционерите, членовете или държателите на инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато тази забрана не представлява случай на неизпълнение от страна на институцията;
 - й) да налагат изисквания за допълнително или по-често предоставяне на информация, в т.ч. относно капиталовата адекватност и ликвидността;
 - к) да налагат специални изисквания за ликвидност, включително ограничения върху падежните несъответствия между активите и пасивите;
 - л) да изискват разкриване на допълнителна информация.
2. Изискванията за допълнителен собствен капитал по параграф 1, буква а) се налагат от компетентните органи най-малко когато:
- а) институция не спазва изискванията по членове 73 и 74 от настоящата директива или по член 393 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - б) рисковете или елементите на рисковете не са покрити от изискванията за собствения капитал, установени в глава 4 от настоящия дял или Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в) малко вероятно е прилагането единствено на други административни мерки да подобри правилата, процесите, механизмите и стратегиите в достатъчна степен в подходящ срок;
 - г) прегледът по член 98, параграф 4 или член 101, параграф 4 разкрива, че неспазването на изискванията за прилагане на съответния подход има вероятност да доведе до неадекватни капиталови изисквания;

д) има вероятност рисковете да са подценени, независимо от спазването на приложимите изисквания на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013; или

е) институцията докладва на компетентния орган в съответствие с член 377, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013, че резултатите от стрес теста по посочения член съществено надвишават капиталовото ѝ изискване за портфейла ѝ за корелационно търгуване.

3. За да определят подходящия размер на собствения капитал въз основа на прегледа и оценката, извършени в съответствие с раздел III, компетентните органи преценяват дали е необходимо да се наложи към капиталовото изискване допълнително капиталово изискване, за да се обхванат рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, като вземат предвид следното:

- а) количествените и качествените аспекти на посочения в член 73 процес на институцията за оценяване;
- б) правилата, процесите и механизмите на институцията по член 74;
- в) резултатите от прегледа и оценката, извършени в съответствие с член 97 или член 101;
- г) оценката на системния риск.

Член 105

Специални изисквания за ликвидност

За да определят подходящия размер на изискванията за ликвидност въз основа на прегледа и оценката, извършени в съответствие с раздел III, компетентните органи преценяват дали е необходимо да се наложи специално изискване за ликвидност, за да се обхванат рисковете във връзка с ликвидността, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, като вземат предвид следното:

- а) конкретният модел на стопанска дейност на институцията;
- б) правилата, процесите и механизмите на институцията по раздел II и по-специално по член 86;
- в) резултатите от прегледа и оценката, извършени в съответствие с член 97;
- г) системният ликвиден риск, който застрашава целостта на финансовите пазари на засегнатата държава членка.

По-специално, без да се засяга член 67, компетентните органи следва да разгледат необходимостта от прилагане на административни санкции и други административни мерки, включително пруденциални такси, чиято степен най-общо зависи от несъот-

ветствието между действителната ликвидна позиция на дадена институция и всички изисквания за ликвидност и стабилно финансиране, установени на национално равнище или на равнището на Съюза.

Член 106

Специални изисквания за публикуване

1. Държавите членки предоставят на компетентните органи правомощията да изискват от институциите:

- а) да публикуват информацията по осма част от Регламент (ЕС) № 575/2013 повече от веднъж годишно и да определят срокове за публикуването ѝ;
- б) да използват специални средства и места за оповестяване на информацията, различни от финансовите отчети;

2. Държавите членки предоставят на компетентните органи правомощията да изискват от предприятията майки ежегодно да публикуват — в пълен вид или чрез препратки към равносътйна информация — описание на правната си структура и управленската и организационна структура на групата институции съгласно член 14, параграф 3, член 74, параграф 1 и член 109, параграф 2.

Член 107

Съгласуваност на надзорните прегледи, оценки и надзорните мерки

1. Компетентните органи информират ЕБО за:

- а) начина на функциониране на процеса за извършване на преглед и оценка по член 97;
- б) методологията, по която се вземат решенията, посочени в членове, 98, 100, 101, 102, 104 и 105 въз основа на посочения в буква а) процес.

ЕБО прави оценка на информацията, представена от компетентните органи с цел постигане на последователност в надзорния преглед и процеса на оценка. Той може да поиска допълнителна информация от компетентните органи, за да завърши своята оценка на пропорционална основа, в съответствие с член 35 от Регламента Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. ЕБО ежегодно представя пред Европейския парламент и Съвета доклад за степента на сближаване между държавите членки по отношение на прилагането на настоящата глава.

За да повиши степента на сближаване, ЕБО извършва партньорски проверки в съответствие с член 30 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. ЕБО издава насоки за компетентните органи в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, с които по начин, съобразен с размера, структурата и вътрешната организация на институциите, както и с естеството, мащаба и сложността на техните дейности, допълнително уточнява общи процедури и методологии за процеса на надзорен преглед и оценка, посочен в параграф 1 от настоящия член и в член 97, както и за оценката на организацията и третирането на рисковете по членове 75—87, по-специално свързаните с риска от концентрация съгласно член 81.

Раздел V

Ниво на прилагане

Член 108

Процедура за оценка на вътрешната капиталова адекватност

1. Компетентните органи изискват от всяка институция, която не е нито дъщерно предприятие в държавата членка, в която е лицензирана и в която е обект на надзор, нито предприятието майка, и от всяка институция, която не е включена в консолидацията по член 19 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да изпълняват задълженията по член 73 от настоящата директива на индивидуална основа.

Компетентните органи могат да отменят изискванията по член 73 от настоящата директива по отношение на дадена кредитна институция, в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Когато компетентните органи отменят прилагането на капиталовите изисквания на консолидирана основа съгласно член 15 от Регламент (ЕС) № 575/2013, изискванията по член 73 от настоящата директива се прилагат на индивидуална основа.

2. Компетентните органи изискват от институциите майки в дадена държава членка в степената и по начина, описани в първа част, дял II, глава 2, раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да изпълняват задълженията, предвидени в член 73 от настоящата директива на консолидирана основа.

3. Компетентните органи изискват от институциите, контролирани от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в дадена държава членка в степената и по начина, описани в първа част, дял II, глава 2, раздели 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да изпълняват задълженията по член 73 от настоящата директива въз основа на консолидираното състояние на съответния финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност.

Когато в дадена държава членка повече от една институция се контролират от финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност, първата алинея се прилага само

спрямо институцията, върху която се упражнява надзор на консолидирана основа в съответствие с член 111.

4. Компетентните органи изискват от дъщерните институции да изпълняват изискванията по член 73 на подконсолидирана основа, ако тези институции или предприятието майка, когато то е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, притежават институция, финансова институция или дружество за управление на активи съгласно определението по член 2, параграф 5 от Директива 2002/87/ЕО като дъщерно предприятие в трета държава или имат дялово участие в такова предприятие.

Член 109

Правила, процедури и механизми на институциите

1. Компетентните органи изискват от институциите да изпълняват задълженията, установени в раздел II от настоящата глава, на индивидуална основа, освен ако компетентните органи не използват дерогацията, предвидена в член 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. Компетентните органи изискват от предприятията майки и дъщерните предприятия, обхванати от настоящата директива, да изпълняват задълженията, предвидени в раздел II от настоящата глава, на консолидирана или подконсолидирана основа, да осигуряват последователност и висока степен на интеграция на своите правила, процеси и механизми, изисквани съгласно раздел II от настоящата глава, и да осигуряват възможност за представяне на всякакви данни и информация, от значение за целите на надзора. По-конкретно, те гарантират, че предприятията майки и дъщерните предприятия, които са обхванати от настоящата директива, въвеждат такива правила, процеси и механизми и в дъщерните си предприятия, които не са обхванати от настоящата директива. Освен това тези правила, процеси и механизми са последователни и добре интегрирани, а въпросните дъщерни предприятия също са в състояние да представят всякакви данни и информация, от значение за целите на надзора.

3. Произтичащите от раздел II от настоящата глава задължения за дъщерните предприятия, които сами по себе си не са обхванати от настоящата директива, не се прилагат, ако институцията майка от ЕС или институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка от ЕС със смесена дейност, могат да докажат пред компетентните органи, че прилагането на раздел II е незаконосъобразно съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено дъщерното предприятие.

Член 110

Преглед и оценка и надзорни мерки

1. Компетентните органи следват процеса на извършване на прегледи и оценки съгласно раздел III от настоящата глава и прилагат надзорните мерки съгласно раздел IV от настоящата глава в зависимост от нивото на прилагане на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно част първа, дял II от същия регламент.

2. Когато компетентните органи отменят прилагането на капиталовите изисквания на консолидирана основа, съгласно предвиденото в член 15 от Регламент (ЕС) № 575/2013, изискванията по член 97 от настоящата директива се прилагат за надзора върху инвестиционните посредници на индивидуална основа.

ГЛАВА 3

Надзор на консолидирана основа

Раздел I

Принципи за упражняване на надзор на консолидирана основа

Член 111

Определяне на консолидиращия надзорник

1. Когато едно предприятие майка е институция майка в държава членка или институция майка от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентните органи, които са издали лиценза.

2. Когато предприятието майка на дадена институция, е финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, или финансов холдинг майка от ЕС, или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентните органи, които са издали лиценза.

3. Когато институциите, получили лиценз в две или повече държави членки, имат за предприятие майка един и същ финансов холдинг, един и същ финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, един и същ финансов холдинг майка от ЕС или един и същ финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентните органи за институцията, получила лиценз в държавата членка, в която е учреден финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.

Когато предприятията майки на институции, получили лиценз в две или повече държави членки, обхващат повече от един финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност с главни управления в различни държави членки и във всяка от тези държави има кредитна институция, надзорът на консолидирана основа се осъществява от компетентния орган за кредитната институция с най-голямо балансово число.

4. Когато няколко институции, получили лиценз в Съюза, имат за свое предприятие майка един и същ финансов холдинг или един и същ финансов холдинг със смесена дейност и никоя от тези институции не е получила лиценз в държавата членка, в която е учреден финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, надзорът на консолидирана основа се упражнява от компетентния орган, който е издал лиценза на кредитната институция с най-голямо балансово число, която за целите на настоящата директива се счита за институцията, контролирана от финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС.

5. В особени случаи компетентните органи могат по общо съгласие да се откажат от критериите по параграфи 3 и 4, ако тяхното прилагане би било нецелесъобразно, като се вземат предвид институциите и относителната значимост на техните дейности в различни държави, и да определят друг компетентен орган, който да упражнява надзор на консолидирана основа. В такива случаи преди да вземат решение, компетентните органи дават съответно на институцията майка от ЕС, на финансовия холдинг майка от ЕС, на финансовия холдинг майка със смесена дейност от ЕС или на институцията с най-голямо балансово число възможност да изрази своето мнение по това решение.

6. Компетентните органи уведомяват Комисията и ЕБО за всяко споразумение, попадащо в приложното поле на параграф 5.

Член 112

Координиране на надзорната дейност от страна на консолидиращия надзорник

1. В допълнение към задълженията, наложени от настоящата директива и от Регламент (ЕС) № 575/2013, консолидиращият надзорник изпълнява следните задачи:

- a) съгласуване на събирането и разпространението на относима или съществена информация в условията на действащо предприятие и в извънредни ситуации;
- b) в сътрудничество със съответните компетентни органи — планиране и координиране на надзорната дейност в условията на действащо предприятие, включително във връзка с посочените в дял VII, глава 3 дейности;
- в) планиране и координиране на надзорната дейност в сътрудничество със съответните компетентни органи, а при необходимост и с централните банки от ЕСЦБ, при подготовката за и по време на извънредни ситуации, в т.ч. при неблагоприятно развитие на положението в институции или на финансовите пазари, като използват, доколкото е възможно, съществуващите канали за комуникация с цел улесняване на управлението на кризи.

2. В случаите, когато консолидиращият надзорник не изпълни задачите, посочени в параграф 1, или когато компетентните органи не сътрудничат на консолидиращия надзорник в степента, необходима за изпълнението на задачите, посочени в параграф 1, всеки един от съответните компетентни органи може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействието му съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО може също да подпомага компетентните органи в случай на разногласие във връзка с координацията на надзорните дейности по настоящия член по собствена инициатива в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от посочения регламент.

3. Планирането и координирането на надзорната дейност по параграф 1, буква в) от настоящия член, включват извънредните мерки, посочени в член 117, параграф 1, буква г) и член 117, параграф 4, буква б), както и изготвяне на съвместни оценки, изпълнение на планове за непредвидени обстоятелства и информиране на обществеността.

Член 113

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания, отнасящи се до конкретна институция

1. Консолидиращият надзорник и компетентните органи, на които е възложен надзорът на дъщерни предприятия на институция майка от ЕС или на финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка на ЕС, полагат всички възможни усилия да постигнат съвместно решение:

а) относно прилагането на членове 73 и 97 за определяне на адекватността на консолидираното ниво на собствения капитал на група институции по отношение на финансовото състояние и рисковия профил на тази група, както и на изискуемото ниво на собствения капитал за прилагането на член 104, параграф 1, буква а) към всеки субект от групата институции и на консолидирана основа;

б) относно мерките за третиране на всички важни въпроси и съществени констатации, свързани с надзора върху ликвидността, както и с адекватността на организацията и третирането на рисковете съгласно изискванията на член 86 и във връзка с необходимостта от специфични за конкретната институция изисквания за ликвидност в съответствие с член 105 от настоящата директива.

2. Съвместните решения, посочени в параграф 1, се постигат:

а) за целите на параграф 1, буква а) — в срок от четири месеца след като консолидиращият надзорник представи на останалите заинтересовани компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата институции, в съответствие с членове 73 и 97, и член 100, параграф 1, буква а);

б) за целите на параграф 1, буква б) — в срок от един месец след като консолидиращият надзорник представи доклад, съдържащ оценка на профила на ликвидния риск на групата институции, в съответствие с членове 86 и 105.

В съвместните решения се отчита надлежно и оценката на риска по отношение на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи в съответствие с членове 73 и 97.

Съвместните решения се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви, който се предава от консолидиращия надзорник на институцията майка от ЕС. В случай на разногласие, по искане

на някой от останалите заинтересовани компетентни органи консолидиращият надзорник се консултира с ЕБО. Консолидиращият надзорник може да се допита до ЕБО и по собствена инициатива.

3. Ако компетентните органи не достигнат до съвместно решение в рамките на сроковете, посочени в параграф 2, решението относно прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а) и член 105 се взема на консолидирана основа от консолидиращия надзорник след надлежно отчитане на оценката на риска на дъщерните предприятия, извършена от съответните компетентни органи. Ако в края на срока по параграф 2 някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете по параграф 2 се считат за периоди за съгласуване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема своето решение в срок от един месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след изтичане на съответния четиримесечен или едномесечен срок, или след като е постигнато съвместно решение.

Решението относно прилагането на членове 73, 86, 97, член 104, параграф 1, буква а) и член 105 се взема от съответните компетентни органи, отговарящи за надзора върху дъщерни предприятия на институция майка от ЕС, или на финансов холдинг майка от ЕС или на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, на индивидуална или подконсолидирана основа, след надлежно отчитане на становищата и резервите, изразени от консолидиращия надзорник. Ако към края на който е да е срок, посочен в параграф 2, някой от заинтересованите компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО взема в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и вземат своето решение в съответствие с решението на ЕБО. Сроковете по параграф 2 се считат за срокове за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в срок от един месец. Въпросът не може да бъде отнесен до ЕБО след изтичане на съответния четиримесечен или едномесечен срок, или след постигане на съвместно решение.

Решенията се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви и вземат предвид оценката на риска, както и становищата и резервите на другите компетентни органи, изразени в посочените в параграф 2 срокове. Консолидиращият надзорник предоставя документа на всички заинтересовани компетентни органи и на институцията майка от ЕС.

Когато е проведена консултация с ЕБО, всички компетентни органи вземат предвид неговото експертно мнение и мотивират всяко значително отклонение от това мнение.

4. Съвместните решения съгласно параграф 1 и решенията съгласно параграф 3, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение, се признават за определящи и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

Съвместните решения по параграф 1, както и всяко решение, взето при липса на съвместно решение в съответствие с параграф 3, се актуализират ежегодно или, при извънредни обстоятелства, при положение че компетентен орган, отговарящ за надзора върху дъщерни предприятия на институция майка от ЕС или на финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, отправи писмено и надлежно обосновано искане към консолидиращия надзорник за актуализиране на решението относно прилагането на член 104, параграф 1, буква а) и член 105. В последния случай актуализирането може да бъде разгледано на двустранна основа от консолидиращия надзорник и компетентния орган, отправил искането.

5. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел осигуряване на еднакви условия на прилагане на посочения в настоящия член процес на вземане на съвместни решения във връзка с прилагането на членове 73, 86 и 97, член 104, параграф 1, буква а) и член 105, с оглед на улесняване на вземането на съвместни решения.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 114

Изисквания за информация при извънредни ситуации

1. Когато възникне извънредна ситуация, включително ситуация, описана в член 18 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 или ситуация на неблагоприятно развитие на пазарите, която би могла евентуално да застраши ликвидността на пазара и стабилността на финансовата система в някоя от държавите членки, в които са лицензирани субекти от дадена група или са установени посочените в член 51 значими клонове, консолидиращият надзорник, при условията на глава 1, раздел 2 и когато е приложимо — на членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, информира възможно най-бързо за това ЕБО и органите по член 58, параграф 4 и член 59, като им предоставя цялата информация от значение за изпълнението на техните задачи. Тези задължения се прилагат за всички компетентни органи.

Ако на централна банка от ЕСЦБ стане известна ситуация, предвидена в първата алинея, тя възможно най-бързо информира за това компетентните органи, посочени в член 112, и ЕБО.

Компетентният орган и органът, посочен в член 58, параграф 4, използват, доколкото е възможно, съществуващите канали за връзка.

2. Когато консолидиращият надзорник се нуждае от информация, която вече е била предоставена на друг компетентен орган, той се свързва с него, когато това е възможно, за да се предотврати дублиране на докладването на различните органи, участващи в надзора.

Член 115

Правила за координация и сътрудничество

1. За да се улесни и утвърди ефективен надзор, консолидиращият надзорник и другите компетентни органи въвеждат писмени правила за координация и сътрудничество.

Съгласно тези правила, на консолидиращия надзорник могат да бъдат възложени допълнителни задачи, както и да бъдат уточнени процедури за процеса на вземане на решения и за сътрудничество с други компетентни органи.

2. Компетентните органи, които отговарят за издаване на лиценз на дъщерното предприятие на предприятие майка, което е институция, могат чрез двустранно споразумение в съответствие с член 28 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 да делегират своите надзорни отговорности на компетентните органи, които са издали лиценз и упражняват надзор върху предприятието майка, така че те да поемат отговорността за надзора върху дъщерното предприятие в съответствие с настоящата директива. ЕБО се информира за съществуването и съдържанието на такива споразумения. Той препраща тази информация до компетентните органи на другите държави членки и до Европейския банков комитет.

Член 116

Колегии от надзорни органи

1. Консолидиращият надзорник създава колегии от надзорни органи за улесняване на изпълнението на задачите, посочени в членове 112, 113 и член 114, параграф 1, и при спазване на изискванията за поверителност по параграф 2 на настоящия член и на правото на Съюза осигурява при нужда необходимата координация и сътрудничество със съответните надзорни органи на трети държави.

ЕБО допринася за насърчаването и наблюдението на ефикасната, ефективна и последователна работа на колегиите от надзорни органи, посочени в настоящия член, в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. За целта ЕБО взема участие в работата по целесъобразност и бива считан за компетентен орган за тази цел.

Колегиите от надзорни органи осигуряват рамка, в която консолидиращият надзорник, ЕБО и останалите заинтересовани компетентни органи изпълняват следните задачи:

- а) обмен на информация помежду им и с ЕБО в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010;
- б) постигане на съгласие по възлагане на задачи и съответно делегиране на отговорности на доброволна основа;
- в) определяне на плановете за извършване на надзорни проверки, посочени в член 99, на основата на оценка на риска на групата в съответствие с член 97;
- г) увеличаване на ефективността на надзора чрез премахване на излишното дублиране на надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация, посочени в член 114 и член 117, параграф 3;
- д) последователно прилагане на предвидените в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013 пруденциални изисквания по отношение на всички субекти в рамките на група институции, без да се засягат възможностите и правото на преценка, предоставени съгласно законодателството на Съюза;
- е) прилагане на член 112, параграф 1, буква в), при отчитане на дейността на други форуми, които могат да бъдат създадени в тази област.

2. Компетентните органи, които участват в колегиите от надзорни органи, и ЕБО работят в тясно сътрудничество. Изискванията за поверителност, предвидени в глава 1, раздел II от настоящата директива и в членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, не възпрепятстват обмена на поверителна информация между компетентните органи в рамките на колегиите от надзорни органи. Създаването и дейността на колегиите от надзорни органи не засягат правата и отговорностите на компетентните органи, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Създаването и дейността на колегиите се основават на писмени правила, посочени в член 115, които се определят от консолидиращия надзорник след консултации със съответните компетентни органи.

4. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на общите условия на работа на колегиите от надзорни органи.

ЕБО предоставя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел определяне на оперативното функциониране на колегиите от надзорни органи.

ЕБО предоставя на Комисията тези проекти за технически стандарти за изпълнение до 31 декември 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. В колегиите от надзорни органи могат да участват компетентните органи, отговарящи за надзора върху дъщерните предприятия на кредитна институция майка от ЕС или на финансов холдинг майка от ЕС, или на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, и компетентните органи на приемащата държава членка, в която са установени значими клонове, както е посочено в член 51, а съответно и централните банки от ЕСЦБ, както и в съответните случаи — надзорните органи на трети държави при спазване на изисквания за поверителност, които по мнението на всички компетентни органи са еквивалентни на изискванията по глава 1, раздел II от настоящата директива и когато е приложимо — по членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО.

7. Консолидиращият надзорник председателства заседанията на колегията и решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията. Консолидиращият надзорник предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация във връзка с организирането на заседанията, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Консолидиращият надзорник предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с прешприетите на тези заседания действия или реализираните мерки.

8. В решението на консолидиращия надзорник се отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави членки, посочено в член 7, и върху задълженията, посочени в член 51, параграф 2.

9. В съответствие с изискванията за поверителност по глава 1, раздел II от настоящата директива и когато е приложимо — с членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, консолидиращият надзорник информира ЕБО за дейността на колегията от надзорни органи, включително при извънредни ситуации, и съобщава на ЕБО цялата информация от особено значение за постигане на целите на сближаването в областта на надзора.

В случай на разногласие между компетентните органи относно работата на колегиуми от надзорни органи всеки от съответните компетентни органи може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска неговото съдействие в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО може и по собствена инициатива да подпомага компетентните органи в случай на разногласие относно работата на колегиуми от надзорни органи — съгласно настоящия член и в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от посочения регламент.

Член 117

Задължения за сътрудничество

1. Компетентните органи поддържат тясно сътрудничество помежду си. Те взаимно си предоставят информация, която е съществена или относима във връзка с изпълнението на надзорните задачи на другите органи съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013. В това отношение компетентните органи предоставят при поискване цялата относима информация, както и да предоставят по собствена инициатива цялата съществена информация.

Компетентните органи си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Компетентните органи предоставят на ЕБО цялата необходима информация за изпълнение на задълженията му съгласно настоящата директива, съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 и съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010, в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Информацията, посочена в първа алинея, се счита за съществена, ако може да окаже съществено влияние върху оценката на финансовата стабилност на дадена институция или финансова институция в друга държава членка.

По-специално, консолидиращите надзорници на институции майки от ЕС и институции, контролирани от финансови холдинги майки от ЕС или от финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС, предоставят цялата относима информация на компетентните органи в други държави членки, които упражняват надзор върху дъщерните предприятия на тези предприятия майки. При определяне на обхвата на относимата информация се взема предвид значението на тези дъщерни предприятия във финансовата система на съответните държави членки.

Съществената информация, посочена в първа алинея, трябва да включва по-конкретно следните елементи:

а) идентифициране на правната структура и структурата на управление на групата, в т.ч. организационната структура, която обхваща всички регулирани и нерегулирани субекти, нерегулирани дъщерни предприятия и значими клонове,

принадлежащи на групата, предприятията майки, в съответствие с член 14, параграф 3, член 74, параграф 1 и член 109, параграф 2, както и на компетентните органи на регулираните субекти в групата;

б) процедури за събиране на информация от институциите в дадена група и за проверяване на тази информация;

в) неблагоприятни промени в институциите или в други субекти от дадена група, които биха могли да засегнат сериозно институциите;

г) значителни санкции и извънредни мерки, предприети от компетентните органи в съответствие с настоящата директива, включително налагането на специално капиталово изискване съгласно член 104 и налагането на всякакви ограничения за използване на усъвършенствания подход за измерване при изчислението на задължителния собствен капитал съгласно член 312, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. Компетентните органи могат да отнесат към ЕБО следните случаи:

а) когато компетентен орган не е съобщил съществена информация,

б) когато искане за сътрудничество, по-специално за обмен на относима информация, е било отхвърлено или по него не са били предприети действия в разумен срок.

Без да се засяга член 258 от ДФЕС, ЕБО може да предприеме действия в съответствие с правомощията, които са му предоставени с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ЕБО може и по собствена инициатива да подпомага компетентните органи при развиването на последователни практики за сътрудничество — в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от посочения регламент.

3. Винаги когато това е възможно, компетентните органи, които отговарят за надзора на институции, контролирани от институция майка от ЕС, се свързват с консолидиращия надзорник, когато се нуждаят от информация относно прилагането на подходите и методиките, определени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, за която има вероятност вече да е на разположение на консолидиращия надзорник.

4. Преди да вземат решенията си — когато тези решения са от значение за надзорните задачи на други компетентни органи — съответните компетентни органи се консултират взаимно по изложените по-долу въпроси:

а) промени в акционерната, организационната или управленска структура на кредитни институции от дадена група, за които се изисква одобрение или разрешение от компетентните органи; и

б) значителни санкции или извънредни мерки, предприети от компетентните органи, включително налагането на конкретно капиталово изискване съгласно член 104 и налагането на всякакви ограничения за използване на усъвършенствани подходи за измерване при изчислението на капиталовото изискване съгласно член 312, параграф 2 Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на буква б) винаги се провеждат консултации с консолидиращия надзорник.

Даден компетентен орган обаче може да вземе решение да не провежда консултации с други компетентните органи в спешни случаи или когато такива консултации могат да застрашат ефективността на неговото решение. В такива случаи компетентният орган незабавно информира другите компетентни органи след като вземе своето решение.

Член 118

Проверка на информацията, отнасяща се до субекти в други държави членки

Когато при прилагането на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи на дадена държава членка желаят в конкретни случаи да проверят информацията за дадена институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност, финансова институция, предприятие за спомагателни услуги, холдинг със смесена дейност, дъщерно предприятие по член 125 или дъщерно предприятие по член 119, параграф 3, намиращи се в друга държава членка, те отправят искане към компетентните органи на съответната държава членка да извършат проверката. Органите, получили такова искане, реагират в рамките на своите правомощия или като сами извършват проверката, или като дадат възможност на отправилите искането органи да я извършат, или като дадат възможност да я извърши одитор или експерт. Ако желае, отправилният искането компетентен орган може да участва в проверката, когато не я провежда самостоятелно.

Раздел II

Финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейности холдинги със смесена дейност

Член 119

Включване на холдинги в консолидирания надзор

1. Държавите членки приемат всички необходими мерки за включване, когато това е уместно, на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност в консолидирания надзор.

2. Когато дъщерно предприятие, което е институция не е включено в надзора на консолидирана основа в някой от случаите, предвидени в член 19 от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи на държавата членка, в която се намира дъщерното предприятие, могат да поискат от предприятието майка информация, която може да улесни надзора им върху това дъщерното предприятие.

3. Държавите членки оправомощават своите компетентни органи, отговарящи за упражняване на надзор на консолидирана основа, да искат от дъщерните предприятия на институция, финансов холдинг, или финансов холдинг със смесена дейност, които не са включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, информацията по член 122. В такъв случай се прилагат процедурите за предаване и проверка на информация, предвидени в посочения член.

Член 120

Надзор върху финансовите холдинги със смесена дейност

1. Когато спрямо финансов холдинг със смесена дейност са приложими равностойни разпоредби по настоящата директива и по Директива 2002/87/ЕО, по-специално във връзка с рисково-базиран надзор, консолидиращият надзорник може след консултация с компетентните органи, отговарящи за надзора върху дъщерните предприятия, да прилага спрямо въпросния финансов холдинг със смесена дейност само Директива 2002/87/ЕО.

2. Когато спрямо финансов холдинг със смесена дейност са приложими равностойни разпоредби по настоящата директива и по Директива 2009/138/ЕО, по-специално по отношение на рисково-базиран надзор, консолидиращият надзорник може по споразумение с компетентния орган, отговарящ за надзора на груповата основа в застрахователния сектор, да прилага спрямо този финансов холдинг със смесена дейност само разпоредбите на настоящата директива, отнасяща се до най-значимия финансов сектор съгласно определението по член 3, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО.

3. Консолидиращият надзорник информира ЕБО и ЕОЗППЕ за решенията, които се вземат съгласно параграфи 1 и 2.

4. С помощта на Съвместния комитет по член 54 от Регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 ЕБО, ЕОЗППЕ и ЕОЦКП разработват насоки, чиято цел е сближаване на надзорните практики, и в срок от три години след приемането на тези насоки разработват проекти за регулаторни технически стандарти за същата цел.

На Комисията се делегира правомощието за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 121

Квалификация на директорите

Държавите членки изискват членовете на ръководния орган на финансовия холдинг или на финансовия холдинг със смесена дейност да бъдат с достатъчно добра репутация и да имат достатъчно знания, умения и опит, съгласно посоченото в член 91, параграф 1, за да изпълняват тези задължения, като се отчита специфичната роля на финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност.

Член 122**Искания за информация и инспекции**

1. Докато се осъществи по-нататъшната координация на методите на консолидация, държавите членки предвиждат, когато предприятието майка на една или повече институции е холдинг със смесена дейност, компетентните органи, отговарящи за лицензирането и надзора на тези институции, като се обръщат към холдинга със смесена дейност и неговите дъщерни компании пряко или чрез дъщерни предприятия, които са институции, да изискват от тях да предоставят всякаква информация, която би била относима за целите на надзора върху тези дъщерни предприятия.

2. Държавите членки предвиждат техните компетентни органи да могат да извършват или да уредят извършването на проверки на място от външни проверяващи за проверка на информацията, получавана от холдингите със смесена дейност и техните дъщерни предприятия. Ако холдингът със смесена дейност или едно от неговите дъщерни предприятия е застрахователно предприятие, може да се използва и процедурата по член 125. Ако холдинг със смесена дейност или едно от неговите дъщерни предприятия е разположено в държава членка, различна от тази, в която се намира дъщерното предприятие, което е институция, се извършва проверка на информацията на място в съответствие с процедурата по член 118.

Член 123**Надзор**

1. Без да се засягат разпоредбите на четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки предвиждат, когато предприятието майка на една или повече институции е холдинг със смесена дейност, компетентните органи, отговарящи за надзора върху тези институции, да упражняват базов надзор върху трансакциите между институцията и холдинга със смесена дейност и неговите дъщерни предприятия.

2. Компетентните органи изискват институциите да са въвели адекватни процеси за управление на риска и механизми за вътрешен контрол, включително надеждни процедури за отчитане и осчетоводяване, за да идентифицират, измерват, наблюдават и контролират по подходящ начин трансакциите с холдинга майка със смесена дейност и неговите дъщерни предприятия. Компетентните органи изискват институцията да отчита всяка значима трансакция с тези субекти, различна от трансакцията по член 394 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Тези процедури и значими трансакции подлежат на преглед от компетентните органи.

Член 124**Обмен на информация**

1. Държавите членки гарантират, че не съществуват пречки от правно естество, които да възпрепятстват обмена на каквато и да е информация, която би била от значение за целите на надзора в

съответствие с член 110 и глава 3, между предприятията, включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, холдингите със смесена дейност и техните дъщерни предприятия или дъщерните предприятия посочени в член 119, параграф 3.

2. Когато предприятието майка и някои от неговите дъщерни предприятия, които са институции, се намират в различни държави членки, компетентните органи на всяка една от тези държави членки си обменят цялата информация от значение, която би дала възможност или би спомогнала за упражняване на надзора на консолидирана основа.

Когато компетентните органи на държавата членка, в която се намира предприятието майка, не осъществяват сами надзор на консолидирана основа съгласно член 111, те могат да бъдат поканени от компетентните органи, на които е възложено да упражняват този надзор, да поискат от предприятието майка всякаква информация, която би била от значение за целите на надзора на консолидирана основа, и да им я предоставят.

3. Държавите членки оправомощават своите компетентни органи да обменят помежду си информацията, посочена в параграф 2, с разбирането, че събирането или разполагането с информация за финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейност, финансови институции или предприятия за спомагателни услуги не означава, че от компетентните органи се изисква да упражняват надзорна функция спрямо тези институции или предприятия на индивидуална основа.

По същия начин държавите членки оправомощават компетентните си органи да обменят информацията, посочена в член 122, с разбирането, че събирането или разполагането с информация не означава, че компетентните органи упражняват надзорна функция спрямо холдинга със смесена дейност и онези негови дъщерни предприятия, които не са кредитни институции, или спрямо дъщерните предприятия, посочени в член 119, параграф 3.

Член 125**Сътрудничество**

1. Когато институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или холдинг със смесена дейност контролира едно или повече дъщерни предприятия, които са застрахователни компании или други предприятия, предоставящи инвестиционни услуги, които подлежат на лицензиране, компетентните органи и органите, на които е възложена публичната задача да упражняват надзор върху застрахователните предприятия или върху другите предприятия, предоставящи инвестиционни услуги, осъществяват тясно сътрудничество. Без да се засягат съответните им задължения, тези органи обменят помежду си всяка информация, която би могла да облекчи задачата им и да съдейства за надзора върху дейността и цялостното финансово състояние на поднадзорните им предприятия.

2. Информацията, получена в рамките на надзора на консолидирана основа и в частност обмяната на информация между компетентните органи, предвидена в настоящата директива, е предмет на изисквания за опазване на професионалната тайна, които са най-малко равностойни на посочените в член 53, параграф 1 от настоящата директива по отношение на кредитните институции или в Директива 2004/39/ЕО по отношение на инвестиционните посредници.

3. Компетентните органи, отговорни за упражняване на надзора на консолидирана основа, съставят списъци на финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност, посочени в член 11 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Тези списъци се предоставят на компетентните органи на останалите държави членки, на ЕБО и на Комисията.

Член 126

Санкции

В съответствие с, глава 1, раздел IV от настоящия дял, държавите членки осигуряват възможност за налагане спрямо финансови холдинги, финансови холдинги със смесена дейност или холдинги със смесена дейност, или спрямо техните фактически управители, които нарушават законите, подзаконовите нормативни актове или административните разпоредби, с които се транспонира настоящата глава, на административни санкции или други административни мерки за прекратяване на установени нарушения или за премахване на причините за тези нарушения.

Член 127

Оценка на равностойността на консолидирания надзор на трети държави

1. Когато институция, чието предприятие майка е институция или финансов холдинг, или финансов холдинг със смесена дейност, с главно управление, чието седалище се намира в трета държава, не подлежи на надзор на консолидирана основа съгласно член 111, компетентните органи оценяват дали институцията подлежи на надзор на консолидирана основа от надзорен орган на трета държава, който да е равностоеен на надзора, подчиняващ се на изложените в настоящата директива принципи и на изискванията на част първа, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Оценката се извършва от компетентния орган, който в случай на прилагане на параграф 3 би бил отговорен за надзора на консолидирана основа, по искане на предприятието майка или на някой от регулираните субекти, лицензирани в Съюза, или по инициатива на самия орган. Този компетентен орган се консултира с другите участващи компетентни органи.

2. Комисията може да поиска от Европейския банков комитет да даде общи насоки дали има вероятност чрез правилата за надзор на консолидирана основа на надзорните органи в трети държави да се постигнат целите на надзора на консолидирана основа съгласно настоящата глава по отношение на институции, чието предприятие майка има главно управление в трета държава. Европейският банков комитет подлага на непрекъснат преглед тези насоки и взема предвид всички промени в

правилата за надзор на консолидирана основа, прилагани от такива компетентни органи. ЕБО подпомага Комисията и Европейския банков комитет при изпълнението на тези задачи, включително за определяне дали е необходима актуализация на тези насоки.

Компетентният орган, който извършва оценката по параграф 1, първа алинея, взема предвид тези насоки. За тази цел преди да приеме решение, компетентният орган се консултира с ЕБО.

3. При липса на такъв равностоеен надзор държавите членки прилагат *mutatis mutandis* спрямо съответната институция настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013 или дават възможност на компетентните си органи да прилагат други подходящи надзорни техники, чрез които да се постигнат целите на надзора на консолидирана основа върху институциите.

След консултации с другите участващи компетентни органи тези надзорни техники се съгласуват с компетентния орган, който отговаря за надзора на консолидирана основа.

Компетентните органи могат в частност да изискат да бъде създаден финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност с главно управление в Съюза и да прилагат разпоредбите за надзора на консолидирана основа към консолидираната позиция на финансовия холдинг или към консолидираната позиция на институциите на финансовия холдинг със смесена дейност.

Надзорните техники се разработват по такъв начин, че да се постигнат целите на надзора на консолидирана основа, съгласно предвиденото в настоящата глава, и се съобщават на останалите участващи компетентни органи, на ЕБО и на Комисията.

ГЛАВА 4

Капиталови буфери

Раздел I

буфери

Член 128

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- 1) „предпазен капиталов буфер“ означава собственият капитал, който институцията трябва да поддържа съгласно член 129;
- 2) „специфичен за институцията антицикличен капиталов буфер“ е собственият капитал, който институцията трябва да поддържа съгласно член 130;

- 3) „буфер за Г-СЗИ“ означава собственият капитал, който се изисква да бъде поддържан съгласно член 131, параграф 4;
- 4) „буфер за Д-СЗИ“ означава собственият капитал, който може да се изисква да бъде поддържан съгласно член 131, параграф 5;
- 5) „буфер за системен риск“ е собственият капитал, който се изисква или може да се изиска да бъде поддържан от институцията съгласно член 133.
- 6) „комбинирано изискване за буфер“ е общият размер на базовия собствен капитал от първи ред, който е необходим за покриване на изискването за предпазния капиталов буфер, допълнен със следното, както е приложимо:
- а) специфичен за институцията антицикличен капиталов буфер;
- б) буфер за Г-СЗИ;
- в) буфер за Д-СЗИ;
- г) буфер за системен риск.
- 7) „ниво на антицикличния буфер“ е нивото, което институцията трябва да прилага, за да изчисли специфичния за нея антицикличен капиталов буфер, и което се определя съгласно член 136, член 137 или от съответния орган на трета държава, в зависимост от конкретния случай;
- 8) „вътрешно лицензирана институция“ е институция, лицензирана в държавата членка, за която определянето на нивото на антицикличния буфер се извършва от конкретно определен орган;
- 9) „индикатор за буфера“ е сравнително ниво на буфера, изчислен в съответствие с член 135, параграф 1.

Настоящата глава не се прилага за инвестиционни посредници, които не са лицензирани да предоставят инвестиционните услуги, посочени в приложение I, раздел А, точки 3 и 6 към Директива 2004/39/ЕО.

Член 129

Изискване за поддържане на предпазен капиталов буфер

1. В допълнение към базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, наложено в член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки изискват от институциите да поддържат предпазен капиталов буфер за базовия собствен капитал от първи ред, равняващ се на 2,5 % от общата сума на тяхната цялостна рискова експозиция на индивидуална и консолидирана основа, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения

регламент и приложима в съответствие с част първа, дял II от същия регламент.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държава членка може да освободи малките и средните инвестиционни посредници от предвиденото в посочения параграф изискване, ако такова освобождаване не застрашава стабилността на финансовата система на тази държава членка.

Решението за прилагане на такова освобождаване трябва да е изцяло мотивирано, да включва обяснение защо освобождаването не застрашава стабилността на финансовата система на държавата членка и да съдържа точно определение на малките и средните инвестиционни посредници, които се освобождават от изискванията.

Държавата членка, която реши да прилага такова освобождаване, уведомява Комисията, ЕССР, ЕБО и компетентните органи на засегнатите държави членки съответно.

3. За целите на параграф 2 държавата членка определя органа, отговарящ за прилагането на настоящия член. Този орган е компетентният орган или определеният орган.

4. За целите на параграф 2 инвестиционните посредници се категоризират като малки и средни в съответствие с Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия ⁽¹⁾.

5. Институциите не използват за покриване на изискванията, наложени по член 104, базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискването по параграф 1 от настоящия член.

6. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването по параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Член 130

Изискване за поддържане на специфичен за институцията антицикличен капиталов буфер

1. Държавите членки изискват от институциите да поддържат специфичен за всяка институция антицикличен капиталов буфер, равняващ се на общата сума на тяхната рискова експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, умножена по средно претеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се изчисляват съгласно член 140 от настоящата директива на индивидуална и консолидирана основа, приложима в съответствие с част първа, дял II на посочения регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36

2. Чрез дерогация от параграф 1 държава членка може да освободи малките и средните инвестиционни посредници от предвидените в настоящия параграф изисквания, ако такова освобождаване не застрашава стабилността на финансовата система на тази държава членка.

Решението за прилагане на такова освобождаване трябва да е изцяло мотивирано, да включва обяснение защо освобождаването застрашава стабилността на финансовата система на държавата членка и да съдържа точно определение на малките и средните инвестиционни посредници, които се освобождават от изискванията.

Държавата членка, която реши да прилага такова освобождаване, уведомява Комисията, ЕССР, ЕБО и компетентните органи на засегнатите държави членки съответно.

3. За целите на параграф 2 държавата членка определя органа, отговарящ за прилагането на настоящия член. Този орган е компетентният орган или определеният орган.

4. За целите на параграф 2 инвестиционните посредници се категоризират като малки и средни в съответствие с Препоръка 2003/36/ЕО.

5. Институциите изпълняват изискването по параграф 1 с базов собствен капитал от първи ред, който е допълнителен спрямо базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на капиталовото изискване, предвидено в член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на изискването за поддържане на предпазен капиталов буфер по член 129 от настоящата директива и на всички изисквания, наложени по член 104 от настоящата директива.

6. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването по параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Член 131

Глобални и други системно значими институции

1. Държавите членки определят органа, който отговаря за идентифицирането, на консолидирана основа, на глобалните системно значими институции (Г-СЗИ) и, на индивидуална, подконсолидирана или консолидирана основа, както е приложимо, на други системно значими институции (Д-СЗИ), които са получили лиценз в рамките на тяхната юрисдикция.. Посоченият орган е компетентният орган или определеният орган. Държавите членки могат да определят повече от един орган. Г-СЗИ е институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или институция. Г-СЗИ не е институция, която е дъщерна за институция майка от ЕС, на финансов холдинг майка от ЕС или

на финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС. Д-СЗИ може да е институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС или институция.

2. Методиката за идентифициране на Г-СЗИ се основава на следните категории:

- а) размер на групата;
- б) взаимосвързаност на групата с финансовата система;
- в) заменяемост на услугите или на финансовата инфраструктура, предоставяна от групата;
- г) сложност на групата;
- д) трансгранична дейност на групата, в т.ч. трансгранична дейност между държави членки и между държава членка и трета държава.

Всяка категория получава еднаква тежест и се състои от количествени показатели.

Чрез тази методика се получава цялостен рейтинг за всеки оценен субект, посочен в параграф 1, което дава възможност всяка Г-СЗИ да бъде установена и разпределена в дадена подкатегория съгласно определенията в параграф 9.

3. Д-СЗИ се определят в съответствие с параграф 1. Системното значение се оценява на основата на най-малкото един от следващите критерии:

- а) размер
- б) значимост за икономиката на Съюза или на съответната държава членка;
- в) значимост на трансграничните дейности;
- г) взаимосвързаност на институцията или групата с финансовата система.

ЕБО, като се консултира с ЕССР, публикува до 1 януари 2015 г. насоки за критериите за определяне на условията за прилагането на настоящия параграф във връзка с оценяването на Д-СЗИ. Тези насоки са съобразени с международните рамки за системно значими институции в отделните държави, както и с особеностите на Съюза и националните особености.

4. За всяка Г-СЗИ, на консолидирана основа, поддържа задължителен буфер за Г-СЗИ, съответстващ на подкатегорията, в която попада съответната Г-СЗИ. Този буфер се състои от и е допълващ спрямо базовия собствен капитал от първи ред.

5. Компетентният орган или определеният орган може да изисква от всяка Д-СЗИ, на консолидирана, подконсолидирана или индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за Д-СЗИ в размер до 2 % от общата стойност на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като се спазват критериите за идентифициране на Д-СЗИ. Този буфер се състои от и е допълващ спрямо базовия собствен капитал от първи ред.

6. Когато се поставя изискването за поддържане на буфер за Д-СЗИ, компетентният орган или определеният орган спазва следното:

- а) буферът за Д-СЗИ не трябва да води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло или да създава пречка за функционирането на вътрешния пазар;
- б) буферът за Д-СЗИ трябва да се преразглежда от компетентния орган или определения орган поне веднъж годишно.

7. Преди първоначалното или последващо определяне на буфер за Д-СЗИ компетентният орган или определеният орган уведомява Комисията, ЕССР, ЕБО и компетентните и определените органи на съответните държави членки един месец преди публикуването на решението, посочено в параграф 5. Това уведомление съдържа подробно описание на:

- а) обосновката на вероятността буферът за Д-СЗИ да бъде ефективно и пропорционално средство за намаляване на риска;
- б) оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за Д-СЗИ върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага държавата членка;
- в) нивото на буфера за Д-СЗИ, което държавата членка реши да определи.

8. Без да се засягат член 133 и параграф 5 от настоящия член, когато Д-СЗИ е дъщерно дружество на Г-СЗИ или Д-СЗИ, която е институция майка от ЕС, и подлежи на изискване за буфер за Д-СЗИ на консолидирана основа, приложимият на

индивидуална или подконсолидирана основа буфер за Д-СЗИ не надвишава по-голямото от:

- а) 1 % от нивото на общата рискова експозиция, изчислено в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) нивото на буфера за Г-СЗИ или Д-СЗИ, приложимо за групата на консолидирана основа.

9. Подкатегориите на Г-СЗИ са най-малко пет. Най-ниската граница и границите между съответните подкатегории се определят от рейтингите, определени по методиката за идентифициране. Рейтингите, определящи границата между съседни подкатегории, са ясно определени и се подчиняват на принципа за постоянно линейно увеличение на системната значимост, като за всяка подкатегория се получава линейно увеличение на изискването за допълнителен базов собствен капитал от първи ред, с изключение на най-високата подкатегория. За целите на настоящия параграф системната значимост е очакваното влияние от въздействието на Г-СЗИ върху глобалния финансов пазар. На най-ниската подкатегория се определя буфер за Г-СЗИ в размер на 1 % от общата стойност на рисковата експозиция, изчислена съгласно член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, а буферът за всяка подкатегория се увеличава със стъпка от 0,5 % от общата сума на рисковата експозиция, изчислена съгласно член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, до четвъртата подкатегория включително. За най-високата подкатегория на буфера за Г-СЗИ се определя буфер в размер на 3,5 % от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

10. Без да се засягат параграфи 1 и 9 и като разумно упражнява надзорните си правомощия, компетентният орган или определеният орган може:

- а) да премести Г-СЗИ от по-ниска в по-висока подкатегория;
- б) да разпредели субект, посочен в параграф 1, с общ рейтинг, който е по-нисък от най-високия резултат за най-ниската подкатегория, в същата или в по-висока подкатегория, като го определи за Г-СЗИ;

11. Когато компетентният орган или определеният орган вземе решение съгласно параграф 10, буква б), той уведомява ЕБО съответно, като предоставя мотивите си.

12. Компетентният орган или определеният орган съобщава наименованията на Г-СЗИ и Д-СЗИ и съответните подкатегории, в които е разпределена всяка Г-СЗИ, на Комисията, ЕССР и ЕБО, като огласява публично техните наименования. Компетентните органи или определените органи огласяват публично подкатегорията, в която е разпределена всяка Г-СЗИ.

Компетентният орган или определеният орган прави ежегодно преглед на идентификацията на Г-СЗИ и Д-СЗИ и на разпределението на Г-СЗИ в съответните подкатегории, като уведомява за резултата съответната системно значима институция, Комисията, ЕССР и ЕБО и огласява публично актуализирания списък на идентифицираните системно значими институции и подкатегорията, в която е разпределена всяка идентифицирана Г-СЗИ.

13. Системно значимите институции не използват базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискванията по параграфи 4 и 5, за покриване на изискванията по член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и членове 129 и 130 от настоящата директива, както и на изискванията, наложени по членове 102 и 104 от настоящата директива.

14. Когато на дадена група, на консолидирана основа, е поставено изискване за следното, се прилага по-високият буфер за всеки отделен случай:

а) буфер за Г-СЗИ и буфер за Д-СЗИ;

б) буфер за Г-СЗИ, буфер за Д-СЗИ и буфер за системен риск съгласно член 133.

Когато на дадена институция, на индивидуална или на подконсолидирана основа, подлежи на изискване за буфер за Д-СЗИ и за буфер за системен риск съгласно член 133, се прилага по-високият от тях.

15. Независимо от параграф 14, когато буферът за системен риск се прилага за всички експозиции в държавата членка, наложила изискването за буфера с цел да се преодолее макропруденциалният риск на тази държава членка, но не се прилага за експозиции извън тази държава членка, буферът за системен риск е кумулативен към буфера за Д-СЗИ или Г-СЗИ, приложен съгласно настоящия член.

16. Когато се прилага параграф 14 и дадена институция е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, това не означава, че за тази институция е поставено, на индивидуална основа, комбинирано изискване за буфер, което е по-малко от сбора на предпазния капиталов буфер, антицикличния капиталов буфер и по-високата стойност от буфера за Д-СЗИ или буфера за системен риск, приложими на индивидуална основа.

17. Когато се прилага параграф 15 и дадена институция е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, това не означава, че за тази институция е поставено, на индивидуална основа, комбинирано изискване за буфер, което е

по-малко от сбора на предпазния капиталов буфер, антицикличния капиталов буфер и сбора от буфера за Д-СЗИ и буфера за системен риск, които са приложими към него на индивидуална основа.

18. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти, с които за целите на настоящия член се конкретизира методиката, в съответствие с която компетентният орган или определеният орган идентифицира като Г-СЗИ институция майка от ЕС или финансов холдинг майка от ЕС, или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, и уточнява методиката за определянето на подкатегориите и разпределението на Г-СЗИ по подкатегории въз основа на системната им значимост, като се вземат предвид договорените международни стандарти;

ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти до 30 юни 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа и втора алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 132

Докладване

1. До 31 декември 2015 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, основан на развитията в международен план и на становището на ЕБО, относно възможността за включване на допълнителни видове системно значими институции в Съюза в предвидената за Г-СЗИ рамка, придружен от законодателно предложение, когато е уместно.

2. До 31 декември 2016 г., след консултации с ЕССР и ЕБО, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад по въпроса дали установените в член 131 разпоредби относно Г-СЗИ следва да бъдат изменени, придружен от законодателно предложение, когато е уместно. Това предложение трябва да е надлежно съобразено с промените в международната нормативна обстановка и, ако е уместно, да включва преразглеждане на процеса на определяне на специфични за институциите буфери за Д-СЗИ в рамките на дадена група, като се вземат предвид евентуални нежелани въздействия върху прилагането на структурно разделяне в рамките на държавите членки.

Член 133

Изискване за поддържане на буфер за системен риск

1. Всяка държава членка може да въведе буфер за системен риск, съставен от базов собствен капитал от първи ред, за финансовия сектор или една или повече сфери на този сектор, с цел предотвратяване и намаляване на дългосрочни нециклически системни или макропруденциални рискове, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013, в смисъл на риск от смущения във финансовата система, които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за нея и за реалната икономика в дадена държава членка.

2. За целите на параграф 1 държавата членка определя органа, отговарящ за определянето на буфера за системен риск и за идентифицирането на онези институции, за които той се прилага. Посоченият орган е компетентният орган или определен орган.

3. За целите на параграф 1 от институциите може да се изисква да поддържат освен базовия собствен капитал от първи ред, необходим за изпълнение на капиталовото изискване съгласно член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и буфер за системен риск от базовия собствен капитал от първи ред, в размер на най-малко 1 % от основата на експозицията, към която се прилага буферът за системен риск, съгласно параграф 8 от настоящия член, на индивидуална, консолидирана или подконсолидирана основа, както е приложимо в съответствие с част първа, дял II от посочения регламент. Съответният компетентен или определен орган може да изиска институциите да поддържат буфера за системен риск на индивидуално, както и на консолидирано ниво.

4. Институциите не могат да използват базовия собствен капитал от първи ред, поддържан за покриване на изискването по параграф 3, за покриване на изисквания по член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и членове 129 и 130 от настоящата директива, както и на изисквания, наложени по членове 102 и 104 от настоящата директива. Когато на дадена група, идентифицирана като системно значима институция с поставено на консолидирана основа изискване за буфер за Г-СЗИ или Д-СЗИ съгласно член 131, е поставено и изискване за буфер за системен риск на консолидирана основа съгласно настоящия член, се прилага по-високият буфер. Когато на дадена институция, на индивидуална или на подконсолидирана основа, е поставено изискване за буфер за Д-СЗИ съгласно член 131 и буфер за системен риск съгласно настоящия член, се прилага по-високият от тях.

5. Независимо от параграф 4, когато буферът за системен риск се прилага за всички експозиции в държавата членка, наложила изискването за този буфер с цел да се преодолее макропруденциалният риск на тази държава членка, но не се прилага за експозиции извън тази държава членка, този буфер за системен риск е кумулативен към буфера за Д-СЗИ или Г-СЗИ, приложен съгласно член 131.

6. Когато се прилага параграф 4 и дадена институция е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, това не означава, че за тази институция е поставено, на индивидуална основа, комбинирано изискване за буфер, което е по-малко от сбора на предпазния капиталов буфер, антицикличния капиталов буфер и буфера за Д-СЗИ или Г-СЗИ за системен риск — което от двете последни е по-високо, които са приложими към нея на индивидуална основа.

7. Когато се прилага параграф 5 и дадена институция е част от група или подгрупа, към която принадлежи Г-СЗИ или Д-СЗИ, това не означава, че за тази институция е поставено, на индивидуална основа, комбинирано изискване за буфер, което е по-малко от сбора на предпазния капиталов буфер, антицикличния капиталов буфер и сбора от буфера за Д-СЗИ и буфера

за системен риск, които са приложими към нея на индивидуална основа.

8. Буферът за системен риск може да се прилага за експозициите в държавата членка, която определя този буфер, а може също да се прилага за експозиции в трети държави. Буферът за системен риск може да се прилага и за експозиции в други държави членки при условията на параграфи 15 и 18.

9. Буферът за системен риск се прилага към всички институции или към една или повече подгрупи на онези институции, за които съгласно настоящата директива са компетентни органите на съответната държава членка, и се определя постепенно или чрез градация на отделните стъпки от 0,5 процентни пункта. За различните подгрупи от сектора могат да бъдат въведени различни изисквания.

10. Когато поставя изискването за поддържане на буфер за системен риск, компетентният орган или определеният орган спазва следното:

- а) буферът за системен риск не трябва да води до прекомерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като създава пречка за функционирането на вътрешния пазар;
- б) буферът за системен риск трябва да се преразглежда от компетентния орган или определеният орган поне веднъж на всеки две години.

11. Преди първоначалното или последващо определяне на нивото на буфера за системен риск в размер до 3 % компетентният орган или определеният орган уведомява Комисията, ЕССР, ЕБО и компетентните и определените органи на съответните държави членки един месец преди публикуването на решението, посочено в параграф 16. Ако буферът се прилага за експозиции в трети държави, компетентният орган или определеният орган уведомява и надзорните органи на тези трети държави. Това уведомление съдържа подробно описание на:

- а) системния или макропруденциалния риск в държавата членка;
- б) причините, поради които свързаното със системните и макропруденциалните рискове измерение застрашава стабилността на финансовата система на национално равнище, с което се обосновава нивото на буфера за системен риск;
- в) обосновката на вероятността буферът за системен риск да бъде ефективно и съразмерно средство за намаляване на риска;

г) оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за системен риск върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага държавата членка;

д) основанията да се смята, че съществуващите мерки в настоящата директива или в Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на членове 458 и 459 от посочения регламент, използвани самостоятелно или в съчетание, няма да са достатъчни за преодоляване на идентифицирания макропруденциален или системен риск, като има предвид относителната ефективност на мерките;

е) нивото на буфера за системен риск, което държавата членка реши да изисква.

12. Преди първоначалното или последващо определяне на нивото на буфера за системен риск в размер над 3 % компетентният орган или определеният орган уведомява Комисията, ЕССР, ЕБО и компетентните и определените органи на засегнатите държави членки. Ако буферът се прилага за експозиции в трети държави, компетентният орган или определеният орган уведомява и надзорните органи на тези трети държави. Това уведомление съдържа подробно описание на:

а) системния или макропруденциалния риск в държавата членка;

б) причините, поради които измерението на системните и макропруденциалните рискове застрашава стабилността на финансовата система на национално равнище, с което се обосновава нивото на буфера за системен риск;

в) обосновката на вероятността буферът за системен риск да бъде ефективно и съразмерно средство за намаляване на риска;

г) оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за системен риск върху вътрешния пазар, направена въз основа на информацията, с която разполага държавата членка;

д) основанията да се смята, че съществуващите мерки в настоящата директива или в Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на членове 458 и 459 от същия регламент, използвани самостоятелно или в съчетание, няма да са достатъчни за преодоляване на идентифицирания макропруденциален или системен риск, като има предвид относителната ефективност на тези мерки;

е) нивото на буфера за системен риск, който държавата членка реши да изисква.

13. От 1 януари 2015 г. компетентният орган или определеният орган може да определя или променя ниво на буфера за системен риск, което се прилага за експозициите в съответната държава членка и може също да се прилага за експозиции в трети държави в размер до 5 %, и да следва процедурите по

параграф 11. При първоначалното или последващо определяне на ниво на буфера за системен риск в размер над 5 % се спазват процедурите по параграф 12.

14. В случаите, когато нивото на буфера за системен риск трябва да бъде определено между 3 % и 5 % в съответствие с параграф 13, компетентният орган или определеният орган на държавата членка, определяща буфера, винаги уведомява за това Комисията и изчаква нейното становище, преди да приеме въпросната мярка.

При отрицателно становище на Комисията компетентният орган или определеният орган на държавата членка, определяща буфера, се съобразява със становището или излага мотивите за несъобразяване с него.

В случаите, когато едно подразделение от финансовия сектор, е дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, компетентният орган или определеният орган уведомява органите на тази държава членка, Комисията и ЕССР. В срок от един месец от получаване на уведомлението Комисията и ЕССР издават препоръка относно мерките, които да бъдат предприети в съответствие с настоящия параграф. В случай че органите не са съгласни и при отрицателна препоръка както от Комисията, така и от ЕССР, компетентният орган или определеният орган може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска неговото съдействие в съответствие с член 19 от Регламент 1093/2010. Решението за определяне на буфер за тези експозиции се спира, докато ЕБО вземе решение.

15. В рамките на един месец след получаването на уведомлението по параграф 12 ЕССР представя на Комисията становище относно целесъобразността на буфера за системен риск. ЕБО може също да предостави на Комисията становището си относно буфера в съответствие с член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

В рамките на два месеца от получаване на уведомлението, като взема предвид оценката на ЕССР и ЕБО, ако е приложимо, и ако прецени, че буферът за системен риск не води до прекомерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, като създава пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, Комисията приема акт за изпълнение, с който на компетентния или определения орган се дава разрешение да приеме предлаганата мярка.

16. Всеки компетентен орган или определен орган съобщава за установяването на буфер за системен риск на съответната страница в интернет. Съобщението съдържа най-малко следните данни:

а) нивото на буфера за системен риск;

- б) институциите, за които се прилага буферът за системен риск;
- в) обосновка на буфера за системен риск;
- г) датата, от която институциите трябва да прилагат установения или изменения буфер за системен риск; и
- д) наименованията на държавите, когато експозициите в тези държави са включени в прилагането на буфер за системен риск.

В случай че посоченото в буква в) съобщение би могло да застраши стабилността на финансовата система, данните по буква в), не се включват в него.

17. Когато дадена институция не изпълнява изцяло изискването по параграф 1 от настоящия член, тя подлежи на ограничения по отношение на разпределенията, предвидени в член 141, параграфи 2 и 3.

Когато прилагането на тези ограничения по отношение на разпределенията води до незадоволително подобрение на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в контекста на съответния системен риск, компетентните органи могат да вземат допълнителни мерки в съответствие с член 64.

18. След уведомяването, посочено в параграф 11, държавите членки могат да прилагат буфера за всички експозиции. В случай че компетентният орган или определеният орган реши да определи буфер в размер до 3 % на основата на експозициите в други държави членки, буферът се определя по един и същ начин за всички експозиции в рамките на Съюза.

Член 134

Признаване на нивото на буфера за системен риск

1. Други държави членки могат да признаят нивото на буфера за системен риск, определен в съответствие с член 133, и могат да прилагат нивото на този буфер спрямо вътрешно лицензирани институции за експозициите в държавата членка, определила нивото на буфера.
2. Ако държавите членки признаят нивото на буфера за системен риск за вътрешно лицензирани институции, те уведомяват Комисията, ЕССР, ЕБО и държавата членка, определила нивото на този буфер за системен риск.
3. Когато решава дали да признае нивото на буфер за системен риск, държавата членка взема предвид информацията, предоставена от държавата членка, определила нивото на буфера в съответствие с член 133, параграф 11, 12 или 13.
4. Държавата членка, определила нивото на буфера за системен риск в съответствие с член 133, може да поиска от ЕССР да отправи препоръка по член 16 от Регламент (ЕС)

№ 1092/2010 към една или повече държави членки, които може да признаят нивото на буфера за системен риск.

Раздел II

Определяне и изчисляване на антицикличните капиталови буфери

Член 135

Насоки на ЕССР за определяне на нивото на антицикличния буфер

1. ЕССР може да предоставя, под формата на препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, насоки на органите, определени от държавите членки съгласно член 136, параграф 1, за установяване на нива на антицикличния буфер, както и следното:

а) принципи, от които да се ръководят определените органи при преценката си за подходящото ниво на антицикличния буфер, за да се гарантира, че органите възприемат разумен подход по отношение на съответните макроикономически цикли и насърчават разумното и последователно вземане на решения във всички държави членки;

б) общи насоки за:

i) измерване и изчисляване на отклонението от дългосрочния тренд на съотношението на кредитите към брутния вътрешен продукт (БВП);

ii) изготвяне на индикаторите за изчисляването на буфера, изисквано съгласно член 136, параграф 2;

в) насоки по отношение на променливи, които показват натрупването на системни рискове, свързани с периоди на прекомерен кредитен растеж, в една финансова система, и по-специално съотношението на кредитите към БВП и отклонението му от дългосрочния тренд, и на други уместни фактори, включително третирането на икономическото развитие в рамките на отделните сектори на икономиката, предоставящи информация, необходима за решенията на определените органи във връзка с подходящото ниво на антицикличния буфер по член 136;

г) насоки по отношение на променливи, включително количествени критерии, които показват, че буферът следва да бъде запазен, намален или прилагането му да бъде прекратено напълно.

2. Когато издава препоръка съгласно параграф 1, ЕССР надлежно отчита различията между държавите членки, и по-конкретно особеностите на държавите членки с малки и отворени икономики.

3. Когато е издал препоръка съгласно параграф 1, ЕССР я преразглежда редовно и я актуализира, когато това е необходимо, в контекста на натрупания опит от определяне на буфери съгласно настоящата директива, или на развитието в практиките, възприети на международно равнище.

Член 136

Определяне на нивото на антицикличния буфер

1. Всяка държава членка определя публичен орган или ведомство („определяният орган“), отговорен за установяването на нивото на антицикличния буфер за тази държава членка.

2. Всеки определен орган изчислява за всяко тримесечие индикатор за изчисляването на буфера, който да служи като референтен индикатор и да го насочва в преценката му при определяне на нивото на антицикличния буфер в съответствие с параграф 3. Индикаторът за буфера представлява съдържателно отражение на кредитния цикъл и рисковете, породени от прекомерен кредитен растеж в държавата членка, и надлежно отчита особеностите на националната икономика. Той се подготвя на базата на отклонението от дългосрочния тренд на съотношението на кредитите към БВП, като наред с другото се взема предвид:

а) показателят за растежа на нивата на кредитиране в рамките на тази юрисдикция, и по-специално показателят, отразяващ промените в съотношението между предоставените в съответната държава членка кредити и нейния БВП;

б) всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР съгласно член 135, параграф 1, буква б).

3. Всеки определен орган извършва оценка и определя на тримесечна основа подходящо ниво на антицикличния буфер за определената го държава членка, като взема предвид:

а) индикатора за буфера, изготвен в съответствие с параграф 2;

б) всяка актуална насока, подкрепяна от ЕССР съгласно член 135, параграф 1, букви а), в) и г), и всякакви препоръки, дадени от ЕССР за определянето на нивото на буфера;

в) други променливи, които определяният орган е преценил за подходящи за преодоляване на цикличния системен риск.

4. Нивото на антицикличния буфер, изразено като процент от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на институциите, които имат кредитни експозиции в тази държава членка, е между 0 % и 2,5 %, калибриран на интервали от 0,25 процентни пункта или кратни на 0,25 процентни пункта. Ако е обосновано въз основа на съображенията, посочени в параграф 3, определяният орган може да определи за антицикличния буфер ниво над 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за посочената в член 140, параграф 2 от настоящата директива цел.

5. Когато определяният орган установи за първи път нивото на антицикличния буфер над нулата или когато след това определяният орган увеличи моментното ниво на антицикличния буфер, той посочва също така и датата, от която институциите трябва да прилагат този увеличен буфер при изчисляването на специфичния за тяхната институция антицикличен капиталов буфер. Тази дата не може да бъде по-късно от 12 месеца след датата, на която е оповестен увеличеният буфер съгласно параграф 7. Ако датата е преди изтичането на 12-месечния срок след оповестяването на увеличения буфер, този по-кратък срок за прилагане трябва да бъде оправдан въз основа на извънредни обстоятелства.

6. Ако определяният орган намалява съществуващото ниво на антицикличния буфер, независимо от това дали нивото е сведено до нула или не, този орган трябва да определи и примерен период, през който не се очаква повишаване на буфера. Този примерен период обаче не е обвързващ за определяния орган.

7. Всеки определен орган оповестява чрез публикуване на своята страница в интернет определената за тримесечието стойност на нивото на антицикличния буфер. Оповестяването включва най-малко следните данни:

а) приложимото ниво на антицикличния буфер;

б) съответното съотношение между кредитите и БВП, както и неговото отклонение от дългосрочния тренд;

в) индикатора за буфера, изчислен в съответствие с параграф 2;

г) обосновка за нивото на буфера;

д) при увеличаване на нивото на буфера — датата, от която институциите трябва да прилагат това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер;

е) когато датата, посочена в буква д) е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването съгласно настоящия параграф — позоваване на изключителните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане;

ж) при намаляване на нивото на буфера — примерния период, през който не се очаква повишаване на буфера, заедно с обосновка за този период;

Определяните органи предприемат всички разумни стъпки за съгласуване на момента на това оповестяване.

Определяните органи съобщават на ЕССР определяното на всеки три месеца ниво на антицикличния буфер, както и данните по букви а)—ж). ЕССР публикува на страницата си в интернет всички оповестени нива на буфери и свързаните с тях данни.

Член 137

Признаване на надхвърлящи 2,5 % нива на антицикличния буфер

1. Когато определеният орган, в съответствие с член 136, параграф 4, или съответен орган на трета държава, е установил за антицикличния буфер ниво над 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, останалите определени органи могат да признаят това ниво на буфера за целите на изчисляването от вътрешно лицензирани институции на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер.

2. Когато определеният орган признава в съответствие с параграф 1 от настоящия член ниво на буфера, по-високо от 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, той оповестява това признаване, като го публикува на страницата си в интернет. Оповестяването включва най-малко следните данни:

- а) приложимото ниво на антицикличния буфер;
- б) държавата членка или третите държави, за които се прилага този буфер;
- в) при увеличаване на нивото на буфера — датата, от която институциите, лицензирани в държавата членка на определения орган, трябва да прилагат това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер;
- г) когато датата, посочена в буква в), е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването съгласно настоящия параграф — позоваване на извънредните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане.

Член 138

Препоръка на ЕССР относно нивата на антицикличния буфер за трети държави

ЕССР може, в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010, да дава препоръка на определените органи относно подходящото ниво на антицикличния буфер за експозиции към трета държава, за която:

- а) ниво на антицикличния буфер не е определено и не е публикувано от съответния орган на третата държава („съответният орган на трета държава“) за трета държава, към която една или повече институции в Съюза имат кредитни експозиции;
- б) ЕССР счита, че нивото на антицикличния буфер, което е било определено и публикувано от съответния орган на трета държава за трета държава, не е достатъчно за защита на институциите на Съюза по подходящ начин от рисковете от

прекомерен кредитен растеж в тази държава, или определеният орган уведомява ЕССР, че счита това ниво на буфера за недостатъчно за тази цел.

Член 139

Решение на определените органи относно нивата на антицикличния буфер за трети държави

1. Настоящият член се прилага независимо от това дали ЕССР е дал препоръка на определените органи, както е посочено в член 138.

2. При обстоятелствата, посочени в член 138, буква а), определените органи могат да установят нивото на антицикличния буфер, което вътрешно лицензираните институции трябва да прилагат при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер.

3. Когато нивото на антицикличния буфер е определено и публикувано от съответния орган на трета държава за трета държава, определеният орган може да установи различно ниво на буфера за посочената трета държава, което вътрешно лицензираните институции трябва да прилагат при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер, ако те с основание смятат, че нивото на буфера, определено от съответния орган на третата държава, не е достатъчно, за да защити тези институции по подходящ начин от рисковете от прекомерен кредитен растеж в тази страна.

При упражняване на правомощията по първа алинея определеният орган не може да задава ниво на антицикличния буфер под нивото, определено от съответния орган на трета държава, освен в случай че това ниво надхвърля 2,5 %, изразени като процент от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на институции, които имат кредитни експозиции в тази трета държава.

За да се постигне съгласуваност при определянето на буфери за трети държави, ЕССР може да даде препоръки за определянето им.

4. Когато определен орган определи ниво на антицикличния буфер за трета държава съгласно параграф 2 или параграф 3, което повишава съществуващото приложимо ниво на антицикличния буфер, определеният орган взема решение за датата, от която вътрешно лицензирани институции трябва да прилагат това ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка институция антицикличен капиталов буфер. Тази дата не може да бъде по-късно от 12 месеца от датата, на която нивото на буфера е оповестено в съответствие с параграф 5. Ако датата е преди изтичането на 12-месечния срок след оповестяването на определената стойност, този по-кратък срок за прилагане трябва да бъде оправдан въз основа на извънредни обстоятелства.

5. Определените органи оповестяват на своите страници в интернет установяването на всяко ниво на антицикличния буфер за трета държава съгласно параграфи 2 и 3, като включват следната информация:

- а) нивото на антицикличния буфер и третата държава, за която се прилага това ниво;
- б) обосновка за нивото на буфера;
- в) когато нивото на буфера е определено за първи път над нулата или когато е увеличено — датата, от която институциите трябва да прилагат това увеличено ниво на буфера при изчисляването на специфичния за тяхната институция антицикличен капиталов буфер;
- г) когато датата, посочена в буква в) е по-малко от 12 месеца след датата на оповестяването на определената стойност съгласно настоящия параграф — позоваване на извънредните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане.

Член 140

Изчисляване на специфичното за институцията ниво на антицикличния капиталов буфер

1. Специфичното за институцията ниво на антицикличния капиталов буфер се състои от среднопретеглената величина на нивата на антицикличния буфер, които се прилагат в юрисдикциите, в които са съответните кредитни експозиции на институцията, или се прилагат за целите на настоящия член по силата на член 139, параграфи 2 или 3.

Държавите членки изискват от институциите при изчисляването на посочената в алинея първа среднопретеглена величина да прилагат към всяко приложимо ниво на антицикличния буфер изискванията за общия размер на собствения капитал за кредитен риск (който се определя в съответствие с разпоредбите на част трета, дялове II и IV на Регламент (ЕС) № 575/2013, отнасящи се до съответните кредитни експозиции на въпросната територия, разделени на изискванията за общия размер на собствения капитал за кредитен риск, свързан с всичките му съответни кредитни експозиции.

2. Когато определеният орган, в съответствие с член 136, параграф 4, определи ниво на антицикличния буфер, по-високо от 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки гарантират, че следните нива на буфери се прилагат за съответните кредитни експозиции в държавата членка на съответния определен орган („държава членка А“) за целите на изчислението, което се изисква съгласно параграф 1, включително, когато това е относимо, за изчисляване на елемента на консолидирания капитал, свързан с въпросната институция:

- а) вътрешно лицензираните институции прилагат това ниво на буфера, надвишаващо 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции;
- б) институции, които са лицензирани в друга държава членка прилагат ниво на антицикличния буфер в размер на 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, в случай че определеният орган в държавата членка, в която са лицензирани, не е признал надвишаващото 2,5 % ниво на буфера съгласно член 137, параграф 1;
- в) институции, лицензирани в друга държава членка, прилагат нивото на антицикличния буфер, установено от определения орган на държавата членка А, в случай че определеният орган в държавата членка, в която са лицензирани, е признал нивото на буфера съгласно член 137.

3. Когато нивото на антицикличния буфер, определено от съответния орган на трета държава за трета държава, надвишава 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки гарантират, че следните нива на буфери се прилагат за съответните кредитни експозиции в тази трета държава за целите на изчислението, което се изисква съгласно параграф 1, включително, когато това е относимо, за изчисляване на елемента на консолидирания капитал, свързан с въпросната институция:

- а) институциите прилагат ниво на антицикличния буфер в размер на 2,5 % от общата сума на рисковите експозиции в случай че определеният орган в държавата членка, в която са лицензирани, не е признал надвишаващото 2,5 % ниво на буфера в съответствие с член 137, параграф 1;
- б) институциите прилагат нивото на антицикличния буфер, определено от съответния орган на трета държава, в случай че определеният орган в държавата членка, в която са лицензирани, е признал това ниво на буфера в съответствие с член 137.

4. В „съответни кредитни експозиции“ се включват всички класове експозиции, различни от посочените в член 112, букви а) — е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, за които е предвидено следното:

- а) капиталовите изисквания за кредитен риск съгласно част трета, дял II от посочения регламент;
- б) когато експозицията се държи в търговския портфейл — капиталовите изисквания за специфичен риск съгласно част трета, дял IV, глава 2 от посочения регламент или за допълнителния риск от неизпълнение и допълнителния миграционен риск, съгласно част трета, дял IV, глава 5 от посочения регламент;
- в) когато експозицията представлява секюритизация — капиталовите изисквания съгласно част трета, дял II, глава 5 от посочения регламент.

5. Институциите идентифицират географското местоположение на съответната кредитна експозиция в съответствие с регулаторни технически стандарти, приети в съответствие с параграф 7.

6. За целите на изчислението, изисквано по параграф 1:

а) нивото на антицикличния буфер за държава членка се прилага от датата, посочена в информацията, която се публикува в съответствие с член 136, параграф 7, буква д) или член 137, параграф 2, буква в), ако резултатът от това решение е увеличаване на нивото на буфера;

б) при спазване на буква в) нивото на антицикличния буфер за трета държава се прилага 12 месеца след датата, на която промяната в нивото на буфера е оповестена от съответния орган на трета държава, независимо от това дали този орган изисква от лицензираните в тази трета държава институции да прилагат промяната в по-кратък срок, ако резултатът от това решение е увеличаване на нивото на буфера;

в) когато определеният орган на държавата членка по произход на институцията установи ниво на антицикличния буфер за трета държава в съответствие с член 139, параграф 2 или 3, или признае нивото на антицикличния буфер за трета държава съгласно член 137, това ниво на буфера се прилага от датата, посочена в информацията, публикувана в съответствие с член 139, параграф 5, буква в) или член 137, параграф 2, буква в), ако резултатът от това решение е увеличаване на нивото на буфера;

г) нивото на антицикличния буфер се прилага незабавно, ако резултатът от това решение е намаляване на нивото на буфера.

За целите на буква б) се смята, че промяната на нивото на антицикличния буфер за трета държава е оповестена на датата, на която е публикувана от съответния орган на третата държава в съответствие с приложимите национални правила.

7. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти с цел определяне на метода за идентифициране на географското местоположение на съответните кредитни експозиции, посочени в параграф 5.

ЕБО представя на Комисията проектите за технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощията за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел III

Мерки за запазване на капитала

Член 141

Ограничения относно разпределенията

1. Държавите членки забраняват на отговаряща на комбинираното изискване за буфер институция да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в степен, която би намалила нейния базов собствен капитал от първи ред до ниво, при което комбинираното изискване за буфер вече не е изпълнено.

2. Държавите членки изискват от институциите, които не отговарят на комбинираното изискване за буфер, да изчислят максималната сума за разпределяне (МСР) в съответствие с параграф 4 и да уведомят компетентния орган за тази МСР.

Когато се прилага първа алинея, държавите членки забраняват на институцията да предприема всяко от следните действия, преди да е изчислила МСР:

а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато институцията не е изпълнявала комбинираните изисквания за буфер;

в) да извършва плащания по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред.

3. Докато дадена институция не успее да изпълни или надвиши комбинираното изискване за буфер, държавите членки ѝ забраняват разпределянето чрез действията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в), в размер по-голям от МСР, изчислена в съответствие с параграф 4.

4. Държавите членки изискват от институциите да изчислят МСР, като умножат сумата, изчислена в съответствие с параграф 5 по коефициент, който се определя в съответствие с параграф 6. МСР се намалява посредством всяко от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в):

5. сумата, която трябва да се умножи в съответствие с параграф 4, се състои от:

а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, получени след последното решение относно разпределянето на печалбите или всяко от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член,

плюс

б) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, получени след последното решение относно разпределението на печалбите или всяко от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, буква а), б) или в) от настоящия член,

минус

в) сумите, дължими като данък в случай че елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф не са разпределени;

б. коефициентът се определя по следния начин:

а) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира в 1-ви квартил (т.е. най-ниският) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,

б) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2,

в) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, се намира в трети квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4,

г) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от посочения регламент, който се намира в четвърти квартил (т.е. най-високият) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6.

Долните и горни граници на всеки квартил на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Долна граница на квартила} = \frac{\text{Комбинирано изискване за буфер}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Горна граница на квартила} = \frac{\text{Комбинирано изискване за буфер}}{4} \times Q_n$$

„Q_n“ е означението на поредния номер на съответния квартил.

7. Наложеният от настоящия член ограничения се прилагат само по отношение на плащания, водещи до намаляване на базовия собствен капитал от първи ред или до намаляване на печалбата, и в случаите, при които спирането на плащанията или неплащането не представлява неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност, приложимо за институцията.

8. В случай че институцията не отговаря на комбинираното изискване за буфер и възнамерява да разпредели разпределяема печалба или да предприеме някое от действията, посочени в параграф 2, втора алинея, букви а), б) и в), тя уведомява компетентния орган и предоставя следната информация:

а) размера на капитала, поддържан от институцията, разделен както следва:

- i) базов собствен капитал от първи ред,
- ii) допълнителен капитал от първи ред,
- iii) капитал от втори ред;

б) размера на междинните и годишните печалби;

в) МСР, изчислена в съответствие с параграф 4;

г) размера на подлежащата на разпределение печалба, която институцията възнамерява да разпредели между:

- i) изплащане на дивиденди,
- ii) обратно изкупуване на акции или дялове,
- iii) плащания по инструменти, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред,
- iv) изплащане на променливи възнаграждения или на пенсионни права по преценка на работодателя, независимо дали това става чрез ново задължение за плащане или чрез плащане съгласно задължение за плащане, поето в момент когато институцията не е изпълнявала комбинираното изискване за буфер.

9. Институциите поддържат правила, гарантиращи че размерът на подлежащата на разпределение печалба и МСР са правилно изчислени и могат да докажат тази точност при поискване от страна на компетентния орган.

10. За целите на параграфи 1 и 2 разпределението във връзка с базовия собствен капитал от първи ред включва следното:

- а) изплащане на парични дивиденди;
- б) разпределение на напълно или частично изплатени премийни акции или други капиталови инструменти, посочени в член 26, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- в) обратно изкупуване или закупуване от дадена институция на нейните собствени акции или дялове или други капиталови инструменти, посочени в член 26, параграф 1, буква а) от посочения регламент;
- г) възстановяване на суми, изплатени във връзка с капиталовите инструменти, посочени в член 26, параграф 1, буква а) от посочения регламент;
- д) разпределяне на елементи от капитала, посочени в член 26, параграф 1, букви б)–д) от посочения регламент.

Член 142

План за запазване на капитала

1. Когато дадена институция не успее да изпълни комбинираното изискване за буфер, тя изготвя план за запазване на капитала и го представя на компетентния орган не по-късно от 5 работни дни след като е установила, че не изпълнява посоченото изискване, освен в случаите, когато компетентният орган разреши удължен срок до 10 дни.

Компетентните органи дават такова разрешение само въз основа на конкретното положение на дадена кредитна институция и при отчитане на мащаба и сложността на нейната дейност.

2. Планът за запазване на капитала включва следното:

- а) прогнозни оценки на приходите и разходите и прогнозен баланс;
- б) мерки за повишаване на капитализацията на институцията;
- в) план и срок за увеличаване на собствения капитал с цел да се изпълни изцяло комбинираното изискване за буфер;

г) всякаква друга информация, считана за необходима от компетентните органи за изготвяне на оценката, изисквана по параграф 3.

3. Компетентният орган оценява плана за запазване на капитала и го одобрява само ако прецени, че ако планът бъде изпълнен, би имало основания да се очаква, че ще бъде запазен или набран достатъчен капитал, който да позволи на институцията да изпълни комбинираното изискване за буфер в рамките на срок, който компетентният орган счита за подходящ.

4. В случай че компетентният орган не одобри плана за запазване на капитала в съответствие с параграф 3, той налага една от двете или и двете мерки, както следва:

- а) изисква от институцията да увеличи размера на собствения си капитал в рамките на определен срок;
- б) упражнява правомощията си съгласно член 102 и налага строги ограничения по отношение на разпределенията от ограниченията по член 141.

ДЯЛ VIII

ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ОТ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ

Член 143

Общи изисквания относно оповестяването на информация

1. Компетентните органи оповестяват следната информация:

- а) текстовете на законите, подзаконовите актове, административните правила и общите указания, приети в тяхната държава членка в областта на пруденциалното регулиране;
- б) начина на прилагане на вариантите и правото на преценка, предоставени от правото на Съюза;
- в) общите критерии и методики, които те използват при прегледа и оценката по член 97;
- г) без да се засягат разпоредбите на дял VII, глава 1, раздел II от настоящата директива и на членове 54 и 58 от Директива 2004/39/ЕО, обобщени статистически данни по ключови аспекти от прилагането на пруденциалната рамка във всяка държава членка, както и броя и вида надзорни мерки, предприети в съответствие с член 102, параграф 1, буква а), а също и административните санкции, наложени в съответствие с член 65.

2. Информацията, оповестена в съответствие с параграф 1, е достатъчна, за да даде възможност за съдържателно сравнение на подходите, възприети от компетентните органи на различните държави членки. Оповестената информация се публикува в общоприет формат и се актуализира редовно. Оповестената информация е достъпна на един електронен адрес.

3. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение с цел установяване на формата, структурата, съдържанието и датата на годишното публикуване на информацията, чието оповестяване е предвидено в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 144

Специфични изисквания за оповестяването на информация

1. За целите на пета част от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи публикуват следната информация:

- а) приетите общи критерии и методики за преглед на спазването на членове 405—409 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) без да се засягат разпоредбите на дял VII, глава 1, раздел II — обобщено описание на резултатите от надзорния преглед и описание на наложените мерки в случай на неспазване на членове 405—409 от Регламент (ЕС) № 575/2013, констатиран на годишна основа.

2. Компетентният орган на държава членка, упражняващ правото на преценка, предвидено в член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, публикува следната информация:

- а) критериите, прилагани от него, за да определи, че няма настоящи или прогнозни съществени практически или правни пречки за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;
- б) броя на институциите майки, които имат полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и броя на онези от тях, които имат дъщерни предприятия в трета държава;

в) на съвкупна база за държавата членка:

- i) общия размер на собствения капитал на консолидирана основа на институцията майка в държава членка, която има полза от упражняването на правото на преценка,

предвидено в член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава,

- ii) процента от общия собствен капитал на консолидирана основа на институциите майки в държава членка, която има полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 7, параграф 3 от посочения регламент, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава,

- iii) процента от общия собствен капитал, изискван по член 92 от посочения регламент на консолидирана основа на институциите майки в държава членка, която има полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 7, параграф 3 от посочения регламент, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава.

3. Компетентният орган, упражняващ правото на преценка, предвидено в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, публикува следното:

- а) критериите, прилагани от него, за да определи, че няма настоящи или прогнозни съществени практически или правни пречки за бърз трансфер на собствен капитал или за изплащане на задължения;
- б) броя на институциите майки, които имат полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и броя на онези институции майки, които имат дъщерни предприятия в трета държава;

в) на съвкупна база за държавата членка:

- i) общия размер на собствения капитал на институциите майки, които имат полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, който се държи в дъщерни предприятия в трета държава,

- ii) процента от общия размер на собствения капитал на институциите майки, които имат полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 9, параграф 1 Регламент (ЕС) № 575/2013, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава,

- iii) процента на минималните капиталови изисквания по член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за институции майки, които имат полза от упражняването на правото на преценка, предвидено в член 9, параграф 1 от посочения регламент, който представлява собственият капитал, държан в дъщерни предприятия в трета държава.

ДЯЛ IX

ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ И АКТОВЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 145

Делегирани актове

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 148, относно следното:

- а) изясняване на определенията, посочени в член 3 и член 128 с цел осигуряване на еднаквото прилагане на настоящата директива;
- б) изясняване на определенията, посочени в член 3 и член 128 с оглед отчитане на промените на финансовите пазари при прилагането на настоящата директива;
- в) привеждане на терминологията и текста на определенията по член 3 в съответствие с последващи актове относно институции и други свързани с това въпроси;
- г) актуализиране на сумите, посочени в член 31, параграф 1, с оглед да се вземат предвид промените в европейския индекс на потребителските цени, публикуван от Евростат, в съответствие със и към момента на преизчисленията по член 4, параграф 7 от Директива 2002/92/ЕО;
- д) разширяване на съдържанието на списъка, посочен в членове 33 и 34, който се съдържа в приложение I, или адаптиране на терминологията, използвана в този списък, с оглед на промените на финансовите пазари;
- е) определяне на областите, в които компетентните органи трябва да обменят информацията, посочена в член 50;
- ж) адаптиране на разпоредбите на членове 76—88 и член 98, за да се отчетат промените на финансовите пазари (по-специално новите финансови продукти), или в счетоводните стандарти или изисквания, които отчитат правото на Съюза, или във връзка със сближаването на надзорните практики;
- з) отлагане на задълженията за оповестяване в съответствие с член 89, параграф 3, втора алинея, когато в доклада на Комисията, представен съгласно първа алинея на посочения параграф се установяват значителни отрицателни последици;
- и) адаптиране на критериите, установени в член 23, параграф 1, с цел да се отчете бъдещото развитие и да се гарантира еднакво прилагане на настоящата директива.

Член 146

Актове за изпълнение

Следните мерки се приемат с актове за изпълнение съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 147, параграф 2:

- а) технически корекции на списъка в член 2;
- б) промяна на размера на първоначалния капитал, предвиден в член 12 и дял IV, във връзка с промените в икономическата и паричната област.

Член 147

Европейски банков комитет

1. При приемането на актове за изпълнение Комисията се подпомага от Европейския банков комитет. Посоченият комитет е комитет по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 148

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Делегирането на правомощия по член 145 се предоставя за неопределен срок, считано от 17 юли 2013 г..

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 145, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 145, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от три месеца, след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят

възражения. Този срок се увеличава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 149

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

Когато съгласно настоящата директива Комисията приема регулаторен технически стандарт, еднакъв с проекта за регулаторен технически стандарт, представен от ЕБО, срокът, в който Европейският парламент и Съветът могат да представят възражение срещу съответния регулаторен технически стандарт, е един месец от датата на нотификацията. По инициатива на Европейския парламент или Съвета този срок може да бъде удължен с един месец. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1093/2010 срокът, в който Европейският парламент или Съветът могат да представят възражение срещу този регулаторен технически стандарт, може при необходимост да бъде удължен с още един месец.

ДЯЛ X

ИЗМЕНЕНИЯ НА ДИРЕКТИВА 2002/87/ЕО

Член 150

Изменения на Директива 2002/87/ЕО

Член 21а от Директива 2002/87/ЕО се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква а) се заличава.

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За да се осигурят еднакви условия за прилагане на методите за изчисление, посочени в част II от приложение I към настоящата директива, във връзка с член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 228, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО, но без да се засяга член 6, параграф 4 от настоящата директива, ЕНО разработват чрез Съвместния комитет проекти за регулаторни технически стандарти в съответствие с член 6, параграф 2 от настоящата директива.

ЕНО представят на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти най-късно до пет месеца преди датата на прилагане, посочена в член 309, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО.

На Комисията се делегат правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с членове 10—14 от съответно Регламент (ЕС)

№ 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

ДЯЛ XI

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Преходни разпоредби относно надзора на институции, упражняващи свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги

Член 151

Обхват

1. Разпоредбите в настоящата глава се прилагат вместо членове 40, 41, 43, 49, 50 и 51 до датата, на която изискването за ликвидно покритие стане приложимо в съответствие с делегирания акт, приет съгласно член 460 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. За да гарантира, че поэтапното въвеждане на разпоредбите относно надзора върху ликвидността е напълно съобразено с разработването на единни правила относно ликвидността, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, в съответствие с член 145, за отлагане на посочената в параграф 1 дата най-много с две години, в случай че единните правила относно ликвидността не са били въведени в Съюза, защото международните стандарти за надзор върху ликвидността не са били съгласувани към датата, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Член 152

Изисквания за предоставяне на информация

За статистически цели приемащите държави членки могат да изискват всички кредитни институции, които имат клонове на тяхна територия, да представят периодични отчети за дейността си в приемащите държави членки пред компетентните органи на тези приемащи държави членки.

При изпълнение на задълженията, наложени им по силата на член 156 от настоящата директива, приемащите държави членки могат да изискват от клоновете на кредитни институции от други държави членки да предоставят същата информация, каквато се изисква за целта от националните кредитни институции.

Член 153

Мерки, предприемани от компетентните органи на държавата членка по произход по отношение на дейностите, извършвани в приемащата държава членка

1. Когато компетентните органи на приемащата държава членка установят, че кредитна институция, която има клон или която предоставя услуги на нейна територия, не спазва правните разпоредби, приети в същата държава членка в съответствие с настоящата директива относно правомощията на компетентните органи на приемащата държава членка, същите органи изискват от кредитната институция да отстрани неспазването на нейните задължения.

2. Ако съответната кредитна институция не предприеме необходимите стъпки, компетентните органи на приемащата държава членка надлежно информират за това компетентните органи на държавата членка по произход.

3. Компетентните органи на държавата членка по произход предприемат при първа възможност всички подходящи мерки, за да гарантират отстраняването на неспазването на задълженията от страна на кредитната институция. Естеството на тези мерки се съобщава на компетентните органи на приемащата държава членка.

4. Ако въпреки мерките, предприети от държавата членка по произход или поради това, че тези мерки се окажат неподходящи или не са предвидени във въпросната държава членка, кредитната институция продължава да нарушава правните норми, посочени в параграф 1, които са в сила в приемащата държава членка, последната може, след като извести компетентните органи на държавата членка по произход, да предприеме необходимите мерки с оглед да предотврати или да санкционира продължаването на нарушението и ако е необходимо да не дава възможност на тази кредитна институция да извършва нови трансакции на нейна територия. Държавите членки гарантират, че е възможно да се връчват на кредитните институции, намиращи се на техните територии, юридическите документи, необходими за тези мерки.

Член 154

Предпазни мерки

Преди да приложат процедурата, предвидена в член 153, компетентните органи на приемащата държава членка могат, в неотложни случаи, да предприемат предпазни мерки, необходими за защита на интересите на вложителите, инвеститорите и на други лица, на които се предоставят услуги. Комисията и компетентните органи на останалите засегнати държави членки все уведомяват за тези мерки при първа възможност.

След консултации с компетентните органи на засегнатите държави членки Комисията може да вземе решение въпросната държава членка да измени или да отмени тези мерки.

Член 155

Задължения

1. Пруденциалният надзор върху институция, включително върху дейностите, които тя извършва в съответствие с членове 33 и 34, е задължение на компетентните органи на държава членка по произход, без с това да се засягат онези разпоредби на настоящата директива, които възлагат задължения на компетентните органи на приемащата държава членка.

2. Параграф 1 не възпрепятства осъществяването на надзор на консолидирана основа съгласно настоящата директива.

3. При изпълнението на общите си задължения, компетентните органи в дадена държава членка отчитат надлежно възможното въздействие на своите решения върху стабилността на финансовата система във всички останали засегнати държави членки, особено при извънредни ситуации, въз основа на наличната към съответния момент информация.

Член 156

Надзор върху ликвидността

До осъществяването на по-нататъшна координация приемащата държава членка продължава да носи отговорност съвместно с компетентните органи на държавата членка по произход за надзора върху ликвидността на клоновете на кредитните институции.

Без да се засягат мерките, необходими за укрепване на Европейската парична система, приемащите държави членки носят пълна отговорност за мерките, произтичащи от прилагането на техните парични политики.

Такива мерки не предвиждат дискриминационно или ограничително третиране въз основа на факта, че дадена кредитна институция е получила лиценз в друга държава членка.

Член 157

Сътрудничество по отношение на надзора

Компетентните органи на съответните държави членки работят в тясно сътрудничество при осъществяване на надзора върху дейността на институциите, които извършват дейност в частност чрез клонове, установени в една или повече държави членки, различни от тези, в които се намират техните главни управления. Те си предоставят взаимно цялата информация за управлението и собствеността върху такива институции, която би могла да улесни надзора и проверката на условията за тяхното лицензиране, както и целия обем информация, която може да улесни наблюдението над такива институции, в частност информация за тяхната ликвидност, платежоспособност, гарантирането на влоговете, ограничаване на големите експозиции, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол.

Член 158

Значими клонове

1. Компетентните органи в приемаща държава членка могат да поискат от консолидиращия надзорник, в случай че е приложим член 112, параграф 1, или от компетентните органи в държавата членка по произход определен клон на дадена институция, различна от инвестиционен посредник по член 95 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да бъде считан за значим.

2. В искането се посочват причините за определяне на клона като значим, като се отделя особено внимание на следното:

a) дали пазарният дял на влоговете в съответния клон в приемащата държава членка надвишава 2 %;

- б) възможното въздействие при спиране или прекратяване на дейността на институцията върху системната ликвидност, платежните системи, системите за клиринг и сетълмент в приемашата държава членка;
- в) размера и значението на съответния клон, изразени в брой клиенти, в рамките на банковата или финансовата система на приемашата държава членка.

Компетентните органи в държавата членка по произход и приемашата държава членка, както и консолидиращият надзорник, в случай че е приложим член 112, параграф 1, полагат всички възможни усилия за постигане на съвместно решение за определяне на даден клон като значим.

Ако в срок до два месеца след получаването на искането по първа алинея не бъде взето съвместно решение, компетентните органи на приемашата държава членка, в рамките на допълнителен срок от два месеца, вземат сами решение дали съответният клон е значим. При вземане на решението компетентните органи на приемашата държава членка отчитат всички изразени от консолидиращия надзорник или от компетентните органи на държавата членка по произход становища и резерви.

Посочените във втора и трета алинея решения се оформят в документ, съдържащ пълните мотиви, предоставят се на съответните компетентни органи, признават се за окончателни и се прилагат от компетентните органи на съответните държави членки.

Определянето на даден клон за значим не засяга правата и задълженията на компетентните органи съгласно настоящата директива.

3. Компетентните органи на държавата членка по произход предоставят на компетентните органи на приемашата държава членка, в която е открит значим клон, информацията по член 117, параграф 1, букви в) и г) и изпълняват задачите по член 112, параграф 1, буква в) в сътрудничество с компетентните органи на приемашата държава членка.

4. Ако даден компетентен орган в държавата членка по произход узнае за извънредна ситуация, както е посочено в член 114, параграф 1, той възможно най-бързо информира за това органите, посочени в член 58, параграф 4 и в член 59, параграф 1.

5. Когато член 116 не е приложим, компетентните органи, които упражняват надзор върху институция със значими клонове в други държави членки, създават и председателстват колегия от надзорни органи с цел улесняване вземането на съвместно решение за определянето на клон за значим съгласно параграф 2 от настоящия член и обмена на информация по член 60.

Създаването и работата на колегията се основават на писмени правила, определени от компетентния орган на държавата членка по произход след консултация със заинтересованите компетентни органи. Компетентният орган на държавата членка по произход решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност на колегията.

6. Решението на компетентния орган на държавата членка по произход отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, по-специално възможното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответните държави членки, както е посочено в член 153, параграф 3, и задълженията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

7. Компетентният орган на държавата членка по произход предварително предоставя на всички членове на колегията цялата информация относно организирането на тези заседания, основните въпроси за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Компетентният орган на държавата членка по произход предоставя своевременно на всички членове на колегията и цялата информация във връзка с предприетите на тези заседания действия или предприетите мерки.

Член 159

Проверки на място

1. Приемашите държави членки предвиждат когато дадена институция, получила лиценз в друга държава членка, извършва дейността си чрез клон, компетентните органи на държавата членка по произход да могат, след като са известили компетентните органи на приемашата държава членка, да извършват сами или чрез посредници, проверки на място на информацията по член 50.

2. За целите на тези проверки на място на клоновете компетентните органи на държавата членка по произход могат да използват и някои от другите процедури, предвидени в член 118.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат правото на компетентните органи на приемашата държава членка, при изпълнение на задълженията им по настоящата директива, да извършват проверки на място на клонове, установени на тяхна територия.

ГЛАВА 2

Преходни разпоредби относно капиталовите буфери

Член 160

Преходни разпоредби за капиталов буфер

1. Настоящият член изменя изискванията, предвидени в членове 129 и 130 за преходен период, считано от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2018 г.

2. За периода от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2016 г.:

- а) предпазният капиталов буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред, възлизащ на 0,625 % от общата стойност на размерите на рисково претеглените експозиции на институцията, изчислени в съответствие с член 87, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) специфичният за институцията антицикличен капиталов буфер не надхвърля 0,625 % от общата стойност на размера на рисково претеглените експозиции на институцията, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. За периода от 1 януари 2017 г. до 31 декември 2017 г.:

- а) предпазният капиталов буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред, възлизащ на 1,25 % от общата стойност на размера на рисково претеглените експозиции на институцията, изчислени в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) специфичният за институцията антицикличен капиталов буфер не надхвърля 1,25 % от общата стойност на размера на рисково претеглените експозиции на институцията, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. За периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.:

- а) предпазният капиталов буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред, възлизащ на 1,875 % от общата стойност на размера на рисково претеглените експозиции на институцията, изчислени в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) специфичният за институцията антицикличен капиталов буфер не надхвърля 1,875 % от общата стойност на размера на рисково претеглените експозиции на институцията, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. Изискването за план за запазване на капитала и ограниченията по отношение на разпределението по членове 141 и 142 се прилагат през преходния период от 1 януари 2016 г. до 31 декември 2018 г., в случай че институцията не изпълнява комбинираното изискване за буфер, като се отчитат изискванията, посочени в параграфи 2—4 от настоящия член.

6. Държавите членки могат да наложат по-кратък преходен период от посочения в параграфи 1-4 и по този начин да въведат предпазния капиталов буфер и антицикличния капиталов буфер, считано от 31 декември 2013 г.. Когато дадена държава членка наложи такъв по-кратък преходен период, тя уведомява за

решението си съответните страни, включително Комисията, ЕССР, ЕБО и съответната колегия от надзорни органи. Този по-кратък преходен период може да бъде признат от други държави членки. Когато друга държава членка признае този по-кратък преходен период, тя уведомява за това Комисията, ЕССР, ЕБО и съответната колегията от надзорни органи.

7. Когато дадена държава членка наложи по-кратък преходен период за антицикличния капиталов буфер, по-краткият период се прилага само при изчисляването на специфичния за институцията антицикличен капиталов буфер от институции, лицензирани в държавата членка, за която отговаря определеният орган.

ГЛАВА 3

Заключителни разпоредби

Член 161

Преглед и доклад

1. Комисията извършва периодичен преглед на прилагането на настоящата директива, за да гарантира, че прилагането ѝ не води до явна дискриминация между институциите въз основа на тяхната правна форма или модел на собственост.

2. След извършен преглед в тясно сътрудничество с ЕБО, до 30 юни 2016 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, придружен в зависимост от случая от законодателно предложение, относно разпоредбите за възнагражденията в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, като взема предвид развитието на международно равнище и със специално внимание върху следното:

а) ефикасността, прилагането и изпълнението им, включително установяването на евентуални пропуски, произтичащи от прилагането на принципа на пропорционалност по отношение на тези разпоредби.

б) въздействието на спазването на принципа в член 94, параграф 1, буква ж) по отношение на

i) конкурентоспособността и финансовата стабилност; и

ii) служители, които на практика работят и физически се намират в установени извън ЕИП дъщерни дружества на институции майки, установени в ЕИП.

Този преглед отчита по-специално дали принципът, предвиден в член 94, параграф 1, буква ж), следва да продължи да се прилага за служителите, обхванати от буква б), първа алинея, подточка ii).

3. От 2014 г., в сътрудничество с ЕОЗППО и ЕОЦПК, ЕБО публикува веднъж на две години доклад, в който се анализира степента, в която правото на държавите членки се позовава на външен кредитен рейтинг за целите на регулирането, и относно мерките, предприети от държавите членки за намаляване на подобно позоваване. В тези доклади се описва също как компетентните органи изпълняват своите задължения по член 77, параграфи 1 и 3 и член 79, буква б). В тези доклади се описва и степента на сближаване на надзорните практики в това отношение.

4. До 31 декември 2014 г. Комисията прави преглед и докладва за прилагането на членове 108 и 109 и представя на Европейския парламент и на Съвета този доклад, придружен, ако е уместно, от законодателно предложение.

5. До 31 декември 2016 г. Комисията прави преглед и представя доклад относно постигнатите резултати по член 91, параграф 11, включително относно целесъобразността на сравняването на практиките по отношение на многообразието, като взема предвид съответните тенденции в Съюза и в международен план и представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета, придружен, ако е уместно, от законодателно предложение.

6. До 31 декември 2015 г. Комисията провежда консултации с ЕССР, ЕБО, ЕОЗППО, ЕОЦПК, и други страни относно ефективността на ангажиментите за споделяне на информация по настоящата директива, при нормални обстоятелства и по време на криза.

7. До 31 декември 2015 г. ЕБО извършва преглед и представя на Комисията доклад за прилагането на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно сътрудничеството на Съюза и държавите членки с трети държави. Този доклад идентифицира областите, които се нуждаят от допълнително развитие на сътрудничеството и споделянето на информация. ЕБО публикува доклада на своята страница в интернет.

8. При получаване на мандат от Комисията, ЕБО проучва дали субектите във финансовия сектор, които заявяват, че извършват дейността си в съответствие с ислямските банкови принципи, са обхванати адекватно от настоящата директива и от Регламент (ЕС) № 575/2013. Комисията разглежда доклада, изготвен от ЕБО, и ако е уместно, представя законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета.

9. До 1 юли 2014 г. ЕБО докладва на Комисията относно използването от страна на кредитните институции на операциите на централните банки от ЕСЦБ по дългосрочно рефинансиране и други подобни мерки на централните банки в подкрепа на финансирането и ползата от тях. Въз основа на този доклад и след консултации с ЕЦБ, в срок до 31 декември 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно използването и ползите от тези операции по рефинансиране и мерки в подкрепа на финансирането за кредитните институции, лицензирани в Съюза, придружен от

законодателно предложение относно използването на тези операции по рефинансиране и мерките в подкрепа на финансирането, ако е уместно.

Член 162

Транспониране

1. До 31 декември 2013 г. държавите членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива.

Държавите членки прилагат тези разпоредби от 31 декември 2013 г..

Държавите-членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, обхваната от настоящата директива. Когато документите, придружаващи уведомлението за предвидените от държавите членки мерки за транспониране, са недостатъчни за цялостна оценка на съответствието на разпоредбите за транспониране с определени разпоредби от директивата, Комисията може по искане на ЕБО с оглед изпълнението на неговите задачи съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 или по собствена инициатива да изиска от държавите членки да предоставят по-подробна информация относно транспонирането и прилагането на тези разпоредби и на настоящата директива.

2. Чрез дерогация от параграф 1 дял VII, глава 4 се прилага от 1 януари 2016 г.

3. Законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на член 94, параграф 1, буква ж), изискват от институциите да прилагат изложените в този член принципи към възнаградението за предоставени услуги или извършена работа, считано от 2014 г. нататък, независимо дали възнаградението се дължи въз основа на договори, сключени преди или след 31 декември 2013 г..

4. Когато държавите членки приемат разпоредбите, предвидени в параграфи 1 и 2, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. В тях се включва и изявление, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Начинът на позоваване и текстът на посоченото изявление се определят от държавите членки.

5. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, член 131 се прилага от 1 януари 2016 г. Държавите членки изпълняват член 131, параграф 4 от 1 януари 2016 г. по следния начин:

а) 25 % от буфера за Г-СЗИ, определен съгласно член 131, параграф 4 — през 2016 г.;

б) 50 % от буфера за Г-СЗИ, определен съгласно член 131, параграф 4 — през 2017 г.;

в) 75 % от буфера за Г-СЗИ, определен съгласно член 131, параграф 4 — през 2018 г.; и

Член 164

Влизане в сила

г) 100 % от буфера за Г-СЗИ, определен съгласно член 131, параграф 4 — през 2019 г.

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Чрез дерогация от параграф 2 от настоящия член, член 133 се прилага, считано от 31 декември 2013 г..

Член 165

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Член 163

Отмяна

Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО се отменят, считано 1 януари 2014 г.

Съставено в Брюксел на 26 юни 2013 година.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 575/2013 и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II към настоящата директива и в приложение IV към Регламент (ЕС) № 575/2013.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

A. SHATTER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА ДЕЙНОСТИТЕ, ПОДЛЕЖАЩИ НА ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ

1. Приемане на влогове и други възстановими средства.
2. Кредитиране, включително: потребителски кредити, договори за кредит, свързани с недвижимо имущество, факторинг със или без право на обратен иск, финансиране на търговски трансакции (включително форфетиране).
3. Финансов лизинг.
4. Платежни услуги съгласно определението в член 4, параграф 3 от Директива 2007/64/ЕО.
5. Издаване и администриране на други платежни средства (например пътнически чекове и банкови трати), доколкото такава дейност не е обхваната от точка 4.
6. Гаранции и ангажименти.
7. Търгуване за собствена сметка и за сметка на клиенти с:
 - а) инструменти на паричния пазар (чекове, менителници, депозитни сертификати и други);
 - б) валутен обмен;
 - в) финансови фючърси и опции;
 - г) валутни и лихвени инструменти;
 - д) прехвърлими ценни книжа.
8. Участие в емисии на ценни книжа и предоставяне на услуги във връзка с такива емисии.
9. Консултиране на предприятия относно структурата на капитала, отрасловата стратегия и свързани с това въпроси и съвети, както и услуги във връзка със сливания и закупуване на предприятия.
10. Парична брокерска дейност.
11. Управление на портфейли и консултиране.
12. Съхранение и управление на ценни книжа.
13. Услуги, свързани с оценка на кредитната история на клиенти.
14. Услуги за доверително пазене.
15. Издаване на електронни пари.

Когато съдържат позоваване на финансовите инструменти, предвидени в раздел В от приложение I към посочената директива, услугите и дейностите, изложени в раздели А и Б от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, са обект на взаимно признаване в съответствие с настоящата директива.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТВИЕТО

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 1	Член 1, параграф 1	
Член 2, параграф 1		
Член 2, параграф 2		
Член 2, параграф 3		
Член 2, параграф 4	Член 1, параграф 2	
Член 2, параграф 5	Член 2	
Член 2, параграф 6	Член 1, параграф 3	
Член 3	Член 4	
Член 3, параграф 1, точка 53	Член 4, точка 49	
Член 4, параграф 1		
Член 4, параграф 2		
Член 4, параграф 3		
Член 4, параграф 4		
Член 4, параграф 5		Член 35, параграф 1
Член 4, параграф 6		
Член 4, параграф 7		
Член 4, параграф 8		
Член 5	Член 128	
Член 6	Член 42б, параграф 1	
Член 7	Член 40, параграф 3	
Член 8, параграф 1	Член 6, параграф 1	
Член 8, параграф 2	Член 6, параграф 2	
Член 8, параграф 3	Член 6, параграф 3	
Член 8, параграф 4		
Член 9	Член 5	
Член 10	Член 7	
Член 11	Член 8	
Член 12, параграф 1	Член 9, параграф 1, първа алинея	
Член 12, параграф 2	Член 9, параграф 1, втора алинея	
Член 12, параграф 3	Член 9, параграф 1, трета алинея	
Член 12, параграф 4	Член 9, параграф 2	
Член 13, параграф 1	Член 11, параграф 1	
Член 13, параграф 2	Член 11, параграф 2	
Член 14, параграф 1	Член 12, параграф 1	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 14, параграф 2	Член 12, параграф 2	
Член 14, параграф 3	Член 12, параграф 3	
Член 15	Член 13	
Член 16, параграф 1	Член 15, параграф 1	
Член 16, параграф 2	Член 15, параграф 2	
Член 16, параграф 3	Член 15, параграф 3	
Член 17	Член 16	
Член 18	Член 17, параграф 1	
Член 19	Член 18	
Член 20, параграф 1	Член 14	
Член 20, параграф 2	Член 14	
Член 20, параграф 3		
Член 20, параграф 5	Член 17, параграф 2	
Член 21	Член 3	
Член 22, параграф 1	Член 19, параграф 1	
Член 22, параграф 2	Член 19, параграф 2	
Член 22, параграф 3	Член 19, параграф 3	
Член 22, параграф 4	Член 19, параграф 4	
Член 22, параграф 5	Член 19, параграф 5	
Член 22, параграф 6	Член 19, параграф 6	
Член 22, параграф 7	Член 19, параграф 7	
Член 22, параграф 8	Член 19, параграф 8	
Член 22, параграф 9	Член 19, параграф 9	
Член 23, параграф 1	Член 19а, параграф 1	
Член 23, параграф 2	Член 19а, параграф 2	
Член 23, параграф 3	Член 19а, параграф 3	
Член 23, параграф 4	Член 19а, параграф 4	
Член 23, параграф 5	Член 19а, параграф 5	
Член 24, параграф 1	Член 19b, параграф 1	
Член 24, параграф 2	Член 19b, параграф 2	
Член 25	Член 20	
Член 26, параграф 1	Член 21, параграф 1	
Член 26, параграф 2	Член 21, параграф 2	
Член 27	Член 21, параграф 3	
Член 28, параграф 1		Член 4
Член 28, параграф 2		Член 9
Член 29, параграф 1		Член 5, параграф 1

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 29, параграф 2		Член 5, параграф 2
Член 29, параграф 3		Член 5, параграф 3
Член 29, параграф 4		Член 5, параграф 2
Член 30		Член 6
Член 31, параграф 1		Член 7
Член 31, параграф 2		Член 8
Член 32, параграф 1		Член 10, параграф 1
Член 32, параграф 2		Член 10, параграф 2
Член 32, параграф 3		Член 10, параграф 3
Член 32, параграф 4		Член 10, параграф 4
Член 32, параграф 5		Член 10, параграф 5
Член 33	Член 23	
Член 34, параграф 1	Член 24, параграф 1	
Член 34, параграф 2	Член 24, параграф 2	
Член 34, параграф 3	Член 24, параграф 3	
Член 35, параграф 1	Член 25, параграф 1	
Член 35, параграф 2	Член 25, параграф 2	
Член 35, параграф 3	Член 25, параграф 3	
Член 35, параграф 4	Член 25, параграф 4	
Член 35, параграф 5	Член 25, параграф 5	
Член 35, параграф 6	Член 25, параграф 5	
Член 35, параграф 7	Член 25, параграф 5	
Член 36, параграф 1	Член 26, параграф 1	
Член 36, параграф 2	Член 26, параграф 2	
Член 36, параграф 3	Член 26, параграф 3	
Член 36, параграф 4	Член 26, параграф 4	
Член 36, параграф 5	Член 26, параграф 5	
Член 36, параграф 6	Член 26, параграф 5	
Член 36, параграф 7	Член 26, параграф 5	
Член 37	Член 36	
Член 38	Член 27	
Член 39, параграф 1	Член 28, параграф 1	
Член 39, параграф 2	Член 28, параграф 2	
Член 39, параграф 3	Член 28, параграф 3	
Член 39, параграф 4	Член 28, параграф 4	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 39, параграф 5	Член 28, параграф 4	
Член 39, параграф 6	Член 28, параграф 4	
Член 40, първа алинея	Член 29, първа алинея	
Член 40, втора алинея		
Член 40, трета алинея		
Член 41, параграф 1	Член 30, параграфи 1 и 2	
Член 41, параграф 2		
Член 42	Член 32	
Член 43, параграф 1	Член 33, първа алинея	
Член 43, параграф 2		
Член 43, параграф 3		
Член 43, параграф 4		
Член 43, параграф 5		
Член 44	Членове 31 и 34	
Член 45	Член 35	
Член 46	Член 37	
Член 47, параграф 1	Член 38, параграф 1	
Член 47, параграф 2	Член 38, параграф 2	
Член 47, параграф 3	Член 38, параграф 3	
Член 48, параграф 1	Член 39, параграф 1	
Член 48, параграф 2	Член 39, параграф 2	
Член 48, параграф 3	Член 39, параграф 3	
Член 48, параграф 4	Член 39, параграф 4	
Член 49, параграф 1	Член 40, параграф 1	
Член 49, параграф 2	Член 40, параграф 2	
Член 49, параграф 3	Член 41, параграф 3, трета алинея	
Член 50, параграф 1	Член 42, първа алинея	
Член 50, параграф 2		
Член 50, параграф 3		
Член 50, параграф 4		
Член 50, параграф 5	Член 42, втора алинея	
Член 50, параграф 6	Член 42, трета и шеста алинея	
Член 50, параграф 7	Член 42, четвърта и седма алинея	
Член 50, параграф 8	Член 42, пета алинея	
Член 51, параграф 1	Член 42а, параграф 1	
Член 51, параграф 2	Член 42а, параграф 2	
Член 51, параграф 3	Член 42а, параграф 3	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 51, параграф 4	Член 42а, параграф 3	
Член 51, параграф 5	Член 42а, параграф 3	
Член 51, параграф 6		
Член 52, параграф 1	Член 43, параграф 1	
Член 52, параграф 2	Член 43, параграф 2	
Член 52, параграф 3		
Член 52, параграф 4		
Член 53, параграф 1	Член 44, параграф 1	
Член 53, параграф 2	Член 44, параграф 2	
Член 53, параграф 3		
Член 54	Член 45	
Член 55	Член 46	
Член 56	Член 47	
Член 57, параграф 1	Член 48, параграф 1, първа алинея	
Член 57, параграф 2	Член 48, параграф 1, втора алинея	
Член 57, параграф 3	Член 48, параграф 2, първа и втора алинея	
Член 57, параграф 4	Член 48, параграф 2, трета алинея	
Член 57, параграф 5	Член 48, параграф 2, пета алинея	
Член 57, параграф 6	Член 48, параграф 2, четвърта алинея	
Член 58	Член 49, първа алинея	
Член 58, параграф 2	Член 49, втора алинея	
Член 58, параграф 3	Член 49, четвърта алинея	
Член 58, параграф 4	Член 49, пета алинея	
Член 59, параграф 1	Член 50	
Член 59, параграф 2		
Член 60	Член 51	
Член 61, параграф 1	Член 52, първа алинея	
Член 61, параграф 2	Член 52, втора алинея	
Член 62		
Член 63, параграф 1	Член 53, параграф 1	
Член 63, параграф 2	Член 53, параграф 2	
Член 64		
Член 65		
Член 66		
Член 67		
Член 68		
Член 69		

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 70		
Член 71		
Член 72	Член 55	
Член 73	Член 123	
Член 74, параграф 1	Член 22, параграф 1	
Член 74, параграф 2	Член 22, параграф 2	
Член 74, параграф 3	Член 22, параграф 6	
Член 74, параграф 4		
Член 75, параграф 1	Член 22, параграф 3	
Член 75, параграф 2	Член 22, параграф 4	
Член 75, параграф 3	Член 22, параграф 5	
Член 76, параграф 1	Приложение V, точка 2	
Член 76, параграф 2		
Член 76, параграф 3		
Член 76, параграф 4		
Член 76, параграф 5		
Член 77		
Член 78		
Член 79	Приложение V, точки 3, 4 и 5	
Член 80	Приложение V, точка 6	
Член 81	Приложение V, точка 7	
Член 82, параграф 1	Приложение V, точка 8	
Член 82, параграф 2	Приложение V, точка 9	
Член 83, параграф 1	Приложение V, точка 10	
Член 83, параграф 2		Приложение IV, точка 5
Член 83, параграф 3		Приложение I, точки 38 и 41
Член 84	Приложение V, точка 11	
Член 85, параграф 1	Приложение V, точка 12	
Член 85, параграф 2	Приложение V, точка 13	
Член 86, параграф 1	Приложение V, точка 14	
Член 86, параграф 2	Приложение V, точка 14а	
Член 86, параграф 3		
Член 86, параграф 4	Приложение V, точка 15	
Член 86, параграф 5	Приложение V, точка 16	
Член 86, параграф 6	Приложение V, точка 17	
Член 86, параграф 7	Приложение V, точка 18	
Член 86, параграф 8	Приложение V, точка 19	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 86, параграф 9	Приложение V, точка 20	
Член 86, параграф 10	Приложение V, точка 21	
Член 86, параграф 11	Приложение V, точка 22	
Член 87		
Член 88, параграф 1	Приложение V, точка 1	
Член 88, параграф 2		
Член 89		
Член 90		
Член 91		
Член 92, параграф 1	Приложение V, точка 23, втора алинея	
Член 92, параграф 2, уводно изречение	Приложение V, точка 23, уводно изречение	
Член 92, параграф 2, буква а)	Приложение V, точка 23, буква а)	
Член 92, параграф 2, буква б)	Приложение V, точка 23, буква б)	
Член 92, параграф 2, буква в)	Приложение V, точка 23, буква в)	
Член 92, параграф 2, буква г)	Приложение V, точка 23, буква г)	
Член 92, параграф 2, буква д)	Приложение V, точка 23, буква д)	
Член 92, параграф 2, буква е)	Приложение V, точка 23, буква е)	
Член 92, параграф 2 буква ж)		
Член 93	Приложение V, точка 23, буква к)	
Член 94, параграф 1, буква а)	Приложение V, точка 23, буква ж)	
Член 94, параграф 1, буква б)	Приложение V, точка 23, буква з)	
Член 94, параграф 1, буква в)	Приложение V, точка 23, буква и)	
Член 94, параграф 1, буква г)		
Член 94, параграф 1, буква д)	Приложение V, точка 23, буква й)	
Член 94, параграф 1, буква е)	Приложение V, точка 23, буква л)	
Член 94, параграф 1, буква ж)		
Член 94, параграф 1, буква з)	Приложение V, точка 23, буква м)	
Член 94, параграф 1, буква и)		
Член 94, параграф 1, буква й)	Приложение V, точка 23, буква н)	
Член 94, параграф 1, буква к)	Приложение V, точка 23, буква н)	
Член 94, параграф 1, буква л)	Приложение V, точка 23, буква о)	
Член 94, параграф 1, буква м)	Приложение V, точка 23, буква п)	
Член 94, параграф 1, буква н)	Приложение V, точка 23, буква р)	
Член 94, параграф 1, буква о)	Приложение V, точка 23, буква с)	
Член 94, параграф 1, буква п)	Приложение V, точка 23, буква т)	
Член 94, параграф 1, буква р)	Приложение V, точка 23, буква у)	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 94, параграф 2	Член 150, параграф 36	
Член 95	Приложение V, точка 24	
Член 96		
Член 97, параграф 1	Член 124, параграф 1	
Член 97, параграф 2	Член 124, параграф 2	
Член 97, параграф 3	Член 124, параграф 3	
Член 97, параграф 4	Член 124, параграф 4	
Член 98, параграф 1	Приложение XI, точка 1	
Член 98, параграф 2	Приложение XI, точка 1a	
Член 98, параграф 3	Приложение XI, точка 2	
Член 98, параграф 4	Приложение XI, точка 3	
Член 98, параграф 5	Член 124, параграф 5	
Член 98, параграф 6		
Член 98, параграф 7		
Член 99		
Член 100		
Член 101		
Член 102, параграф 1	Член 136, параграф 1	
Член 102, параграф 2		
Член 103		
Член 104	Член 136	
Член 105		
Член 106, параграф 1	Член 149	
Член 106, параграф 2		
Член 107		
Член 108, параграф 1, първа алинея	Член 68, параграф 2	
Член 108, параграф 1, втора алинея	Член 3	
Член 108, параграф 1, трета алинея		
Член 108, параграф 2	Член 71, параграф 1	
Член 108, параграф 3	Член 71, параграф 2	
Член 108, параграф 4	Член 73, параграф 2	
Член 109, параграф 1	Член 68, параграф 1	
Член 109, параграф 2	Член 73, параграф 3	
Член 109, параграф 3		
Член 110, параграф 1	Член 124, параграф 2	
Член 110, параграф 2	Член 23	
Член 111, параграф 1	Член 125, параграф 1	Член 2

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 111, параграф 2	Член 125, параграф 2	Член 2
Член 111, параграф 3	Член 126, параграф 1	
Член 111, параграф 4	Член 126, параграф 2	
Член 111, параграф 5	Член 126, параграф 3	
Член 111, параграф 6	Член 126, параграф 4	
Член 112, параграф 1	Член 129, параграф 1, първа алинея	
Член 112, параграф 2	Член 129, параграф 1, втора алинея	
Член 112, параграф 3	Член 129, параграф 1, трета алинея	
Член 113, параграф 1, буква а)	Член 129, параграф 3, първа алинея	
Член 113, параграф 1, буква б)		
Член 113, параграф 2, буква а), първа алинея	Член 129, параграф 3 алинея 2	
Член 113, параграф 2, буква б), първа алинея		
Член 113, параграф 2, втора алинея	Член 129, параграф 3, втора алинея	
Член 113, параграф 3, трета алинея	Член 129, параграф 3, трета алинея	
Член 113, параграф 3	Член 129, параграф 3, четвърта — седма алинея	
Член 113, параграф 4	Член 129, параграф 3, осма и девета алинея	
Член 113, параграф 5	Член 129, параграф 3, десета и единадесета алинея	
Член 114	Член 130	
Член 115	Член 131	
Член 116, параграф 1	Член 131а, параграф 1, първа, втора и трета алинея	
Член 116, параграф 2	Член 131а, параграф 1, четвърта алинея	
Член 116, параграф 3	Член 131а, параграф 2, първа алинея	
Член 116, параграф 4	Член 131а, параграф 2, втора и трета алинея	
Член 116, параграф 5	Член 131а, параграф 2, четвърта и пета алинея	
Член 116, параграф 6	Член 131а, параграф 2, шеста алинея	
Член 116, параграф 7	Член 131а, параграф 2, седма алинея	
Член 116, параграф 8	Член 131а, параграф 2, осма алинея	
Член 116, параграф 9	Член 131а, параграф 2, девета алинея	
Член 117, параграф 1	Член 132, параграф 1, първа — шеста алинея	
Член 117, параграф 2	Член 132, параграф 1, седма и осма алинея	
Член 117, параграф 3	Член 132, параграф 2	
Член 117, параграф 4	Член 132, параграф 3	
Член 118	Член 141	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 119, параграф 1	Член 127, параграф 1	
Член 119, параграф 2	Член 127, параграф 2	
Член 119, параграф 3	Член 127, параграф 3	
Член 120	Член 72а	
Член 121	Член 135	
Член 122	Член 137	
Член 123, параграф 1	Член 138, параграф 1	
Член 123, параграф 2	Член 138, параграф 2, първа алинея	
Член 124	Член 139	
Член 125	Член 140	Член 2
Член 126	Член 142	
Член 127	Член 143	
Член 128		
Член 129		
Член 130		
Член 131		
Член 132		
Член 133		
Член 134		
Член 135		
Член 136		
Член 137		
Член 138		
Член 139		
Член 140		
Член 141		
Член 142		
Член 143	Член 144	
Член 144, параграф 1	Член 122а, параграф 9	
Член 144, параграф 2	Член 69, параграф 4	
Член 144, параграф 3	Член 70, параграф 4	
Член 145	Член 150, параграф 1	
Член 146	Член 150, параграф 1а	
Член 147, параграф 1	Член 151, параграф 1	
Член 147, параграф 2	Член 151, параграф 2	
Член 148, параграф 1	Член 151а, параграф 3	

Настоящата директива	Директива 2006/48/ЕО	Директива 2006/49/ЕО
Член 148, параграф 2	Член 151а, параграф 1	
Член 148, параграф 3	Член 151б	
Член 148, параграф 4	Член 51а, параграф 2	
Член 148, параграф 5	Член 151в	
Член 149		
Член 150		
Член 151		
Член 152	Член 29	
Член 153	Член 30	
Член 154	Член 33	
Член 155	Член 40	
Член 156	Член 41	
Член 157	Член 42	
Член 158	Член 42а	
Член 159	Член 43	
Член 160		
Член 161, параграф 1	Член 156, шеста алинея	
Член 161, параграф 2	Член 156, четвърта алинея	
Член 161, параграф 3		
Член 161, параграф 4		
Член 161, параграф 5		
Член 161, параграф 6		
Член 161, параграф 7		
Член 161, параграф 8		
Член 161, параграф 9		
Член 162, параграф 1		
Член 162, параграф 2		
Член 162, параграф 3		
Член 162, параграф 4	Член 157, параграф 1, трета алинея	
Член 162, параграф 5		
Член 162, параграф 6		
Член 163	Член 158	
Член 164	Член 159	
Член 165	Член 160	
Приложение I	Приложение I	